

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1997

Número 94 / Fascicle 2

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 25 de novembre del 1997.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Presa de possessió del nou diputat Hble. Sr. Joan Bosco Gomila i Barber.

Fascicle 1

I.- PREGUNTES:

1) RGE núm. 5904/97, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programes televisius basats en fets reals. (**Ajornada**)

Fascicle 1

2) RGE núm. 5841/97, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a reciclatge i compostatge a l'illa de Mallorca.

Fascicle 1

- 3) RGE núm. 5869/97, de l'Hble. Sr. Diputat J. Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a baixada de la qualitat de l'oferta turística. *Fascicle 1*
- 4) RGE núm. 6043/97, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a presentació del Pla de transport públic. *Fascicle 1*
- 5) RGE núm. 6031/97, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Llei de declaració de parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera. *Fascicle 1*
- 6) RGE núm. 6044/97, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aparcaments soterrats de Manacor. *Fascicle 1*
- 7) RGE núm. 5988/97, de l'Hble. Sra. Diputada Catalina Bover i Nicolau, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a presentació del Pla de salut al Parlament. *Fascicle 1*
- 8) RGE núm. 5914/97, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a foment a les escoles de l'esperit militar. *Fascicle 1*
- 9) RGE núm. 6047/97, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rebuig del mètode de designació de la terna TSJIB. *Fascicle 1*
- 10) RGE núm. 6032/97, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recuperació dels vols regulars. *Fascicle 1*
- 11) RGE núm. 6048/97, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a desplaçaments interinsulars. *Fascicle 1*
- 12) RGE núm. 5970/97, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, relativa a hores extraordinàries als Serveis Ferroviaris de Mallorca. *Fascicle 1*
- 13) RGE núm. 5915/97, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Ramon Balanzat i Torres, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a viabilitat del soterrament de la línia elèctrica "Sant Joan" (Eivissa). *Fascicle 1*
- 14) RGE núm. 6049/97, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a centres d'alt rendiment. *Fascicle 1*
- 15) RGE núm. 6050/97, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a subvencions als desplaçaments interinsulars. *Fascicle 1*
- II.- Debat de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de llei RGE núm. 5643/97, relatiu a mesures tributàries i administratives.** *Fascicle 1*
- III.- Debat de totalitat dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1998, amb les esmenes a la totalitat i fixació de les quantitats globals.** 3935
-

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Continuem amb la sessió plenària, i entrem en el tercer punt de l'ordre del dia que fa referència al debat a la totalitat dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 1998, i a les esmenes a la totalitat que s'han presentat.

III.- Debat de totalitat dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1998, amb les esmenes a la totalitat i fixació de les quantitats globals.

En primer lloc -demanaria per favor un poc de silenci i d'atenció-, en primer lloc intervindrà el conseller d'Economia i Hisenda per fer la presentació dels pressuposts i després intervendran els representants dels diferents grups parlamentaris per defensar la seva esmena a la totalitat a aquests pressuposts. I finalment es procedirà a una votació conjunta de totes les esmenes i després es farà la votació de les xifres globals d'aquest pressupost, tant del pressupost general de la Comunitat Autònoma com del de les societats públiques, com també del dels ens de dret públic.

Per tant, començam amb la intervenció del conseller d'Economia i Hisenda. Sr. Antoni Rami, té vostè la paraula.

Aquesta presidència preveu que la primera votació es pot produir entre les set i mitja i les vuit.

Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats.

Enguany no puc deixar de reiterar allò que diem cada any quan s'inicia en aquesta cambra el debat sobre el projecte de pressupost. I dic que no puc enguany deixar de destacar la tramitació d'aquesta llei com la més important de l'any perquè aquesta afirmació és enguany encara més ver que mai per dos motius.

La discussió sobre l'estructura dels comptes autonòmics és el debat més important que es desenvolupa en aquest parlament perquè els pressuposts autonòmics representen la principal eina que tenim per fer política. Per això, enguany hem de ressaltar la importància d'aquest projecte de llei per aquestes dues raons: primera, l'any 98, la nostra comunitat autònoma tindrà uns pressuposts que reflectiran un major nivell d'autogovern i que, a més a més, segona, permetran que disposem de major autonomia financera.

La confluència d'aquestes dues circumstàncies, el desenvolupament del nostre autogovern i l'augment de la nostra autonomia financera determinen l'increment de les nostres possibilitats pressupostàries i ens permeten planificar una distribució del finançament de les noves competències que ara gestionam adequat a les nostres particularitats. I no només això, sinó que, i aquesta és la gran novetat d'aquest pressupost, per primera vegada, podem començar a adaptar la nostra fiscalitat a les especificitats de les nostres illes, tasca que ja avui vull proclamar que volem continuar en el futur.

Els pressuposts que el Govern proposa a aquesta cambra, que són el símbol més directe del poder que tenim com a poble, representen una variació respecte de l'any anterior de més d'un 65 per cent en termes nominals, de manera que aconseguim superar els cent mil milions de pessetes, amb la qual cosa, només en dos anys, hem més que duplicat el volum dels nostres comptes.

Això, i crec que tot vostès estaran d'acord amb l'afirmació següent, és extraordinàriament positiu perquè demostra que hem assolit importants cotes d'autogovern. Paral·lelament al nostre pressupost, podríem dir que les Balears han vist com el seu autogovern s'ha duplicat en només dos anys, els últims dos anys.

Aquest extraordinari increment, a causa de, en gran part, la tasca negociadora duta a terme pel Govern amb l'objectiu d'assumir les responsabilitats de gestió en matèria d'ensenyament, situa el nostre pressupost per damunt del de totes les altres comunitats de la denominada via lenta. Així, amb aquest pressupost, les Balears deixen de ser una autonomia del grup de l'article 143 i donen una passa més cap endavant.

A més a més, el traspàs de les noves competències suposa la cessió del trenta per cent de l'impost sobre la renda a la Comunitat Autònoma i la plena entrada en vigor del nou sistema de finançament autonòmic. Això determina un considerable augment dels ingressos i implica una major autonomia financera, circumstàncies que crec que també valoren positivament.

A més de la millora quantitativa que suposarà, el nou sistema de finançament autonòmic ens confereix major poder de decisió i, en conseqüència, augmenta la nostra responsabilitat com a gestors dels doblers dels nostres ciutadans.

Quan el president del Govern va venir al Parlament per donar compte de l'actuació de l'Executiu, va dir que presentava el seu balanç amb la sensació d'haver fet els deures, amb la sensació de tenir els deures fets. De la mateixa manera, ja que els pressuposts són la plasmació directa de la nostra acció de govern, jo diria que amb aquest projecte de llei per a l'any 98 demostram que ens surten els comptes.

Consideram que ens surten els comptes perquè l'esforç d'austeritat fet durant molts i molts d'anys ens permet ara gestionar un volum de competències superior al de la resta de comunitats autònomes de l'anomenada via lenta i mantenir al mateix temps la contenció de la despesa corrent, augmentar les inversions i garantir, a més a més, la qualitat dels serveis que prestam als nostres ciutadans.

Els comptes ens surten ara, però és en bona part el resultat de la feina feta durant la negociació del nou sistema de finançament autonòmic, que afavoreix extraordinàriament les Balears.

Per això, ara podem passar compte davant els nostres ciutadans i destinar una part important dels beneficis addicionals que ens reporta el nou sistema de finançament autonòmic a incrementar el nivell de qualitat que tenen els nostres serveis, i reservar una altra part dels beneficis, una part moderada, prudent, per finançar una rebaixa dels impostos.

Sobretot, creim que podem passar comptes davant els nostres ciutadans perquè hem estudiat amb molt rigor aquesta reducció de la pressió fiscal i hem volgut afavorir les rendes més baixes amb mesures que cohesionen la nostra societat, amb mesures que reconeixen els sobrecosts de la insularitat i la pluriinsularitat, amb mesures que s'adapten a la realitat de la nostra economia, al monocultiu turístic i a l'estacionalitat, i amb altres mesures que pretenen donar suport a les nostres empreses, que són les que generen la gran riquesa que produeix aquesta comunitat autònoma i que són les que, en definitiva, generen els llocs de feina.

Pensem que avui ens presentam aquí i podem afirmar que ens surten els comptes perquè gaudim de la major autonomia financera que ens concedeix el nou sistema de finançament autonòmic, i l'hem aprofitada per estructurar uns pressuposts amb un baixíssim nivell d'endeutament, que pensa en les generacions futures i assegura la seva llibertat per afrontar els reptes que se'ls plantegin sense càrregues financeres passades.

I creiem que ens surten els comptes perquè el Govern ha estat capaç d'estructurar uns pressuposts que destinen uns doblers addicionals a inversions relacionades amb l'augment de la qualitat de l'ensenyament i la seva adequació a la nostra realitat mitjançant un model educatiu propi per a les Illes, a inversions que garanteixen la preservació del nostre principal valor, el medi ambient, i a inversions que volen en definitiva millorar la qualitat de vida dels nostres conciutadans.

Consideram que podem afirmar que ens surten els comptes perquè incrementam el pressupost dedicat a la formació dels nostres treballadors, a la prestació de l'atenció sanitària, a les actuacions en l'àmbit de l'acció social i a la solidaritat amb els menys afavorits a través de la cessió del 0'7 per cent al Tercer Món.

Ens surten els comptes perquè mantenim la inversió en infraestructures i les línies de suport a l'agricultura, la ramaderia, el comerç, la indústria i el turisme, la qual cosa és possible perquè feim un esforç d'austeritat en els capítols de despesa de funcionament i perquè reduïm el pes de les conselleries de serveis cap a l'administració, com són les d'Economia i Funció Pública, amb una millora de la gestió interna.

I no ens surten només els comptes de l'Administració, sinó que també ens surten els comptes en el finançament de la gestió dels serveis que fins ara gestionaven les empreses públiques, que amb aquest pressupost seran assumits pels nous ens autonòmics, sobre els quals s'establirà un nou règim de control quant a contractació, personal, operacions de tresoreria i endeutament que permetrà millorar encara més la seva gestió i fer que els seus comptes surtin tan bé com els de l'Administració autonòmica; finalitzant així el procés de reestructuració i privatització del sector públic iniciat ara fa uns anys.

I, en definitiva, pensam que ens surten els comptes perquè aquest projecte que avui presentam aquí demostra que les Balears són una comunitat capaç d'assolir un important nivell d'autogovern i una major autonomia financera mantenint l'equilibri en els seus pressuposts.

Creim que un dels trets principals del pressupost per a l'any 98 és l'increment de la dotació de totes i cadascuna de les conselleries, però encara més important és la distribució que se'n fa d'aquests augments.

Així, reservam les majors pujades al desenvolupament d'un model educatiu adaptat a les necessitats específiques de l'ensenyament dels nostres fills, a la conservació dels nostres recursos naturals, i al Pla Mirall, que suposa una aposta decidida i ferma per a la millora del nivell de qualitat de vida de què ara ja gaudim.

La competència d'Educació tenia una dotació l'any anterior de 35 mil milions, i enguany la pressupostam per més de 40.000. Així, amb aquest pressupost es dona resposta per primera vegada a un problema històric no resolt: el finançament d'una estructura bilingüe en l'educació i els problemes afegits que genera la insularitat. D'aquesta manera, el Govern garanteix l'immediat inici de tots els instituts públics que estaven pendents, especialment a Eivissa, i habilita una partida específica per a ajudes i beques a estudiants, a més d'aplicar deduccions a la declaració de la renda per als pares que tinguin fills que s'hagin de desplaçar a la península per estudiar o que hagin de venir a Mallorca des de Menorca, Eivissa o Formentera.

Les actuacions dirigides a garantir el proveïment de recursos naturals a llarg termini i la preservació del medi ambient experimenten enguany un creixement del seu pressupost de més d'un 8 per cent respecte de l'any anterior, exercici en el qual aquesta conselleria ja registrà una important expansió.

El pressupost d'enguany incorpora la dotació adscrita al Pla Mirall, una actuació del Govern i els municipis per fer més atractiu el nostre entorn. Així, les conselleries de Medi Ambient, Turisme, Foment i Agricultura, Comerç i Indústria destinen part dels seus pressuposts al que constitueix l'equivalent al pla d'embelliment que hem fet per a les zones costaneres, que ha donat uns fruits indiscutibles. Però la millor prova que el Govern encerta quan dedica una important part dels seus recursos a aquesta actuació és l'excepcional acollida que ha tingut la iniciativa, a la qual s'han acollit tots els ajuntaments que hi ha a les Illes excepte un, inclosos els governats per les diferents forces polítiques que vostès representen aquí i que en cap cas no podran dir que s'ha fet cap discriminació.

Per això, creiem que val la pena fer amb aquest pressupost aquesta aposta per a la recuperació de les zones comercials dels centres dels nuclis importants de les Balears, per a la rehabilitació del patrimoni històric, neteja i jardineria de l'entorn viari, peatonització i millora d'infraestructures urbanes. I no és només un projecte d'inversions, sinó una actuació pensada amb l'objectiu de promoure que els nostres ciutadans contribueixin a aquesta finalitat i participin en la recuperació de l'interès pel nostre espai comú.

El pressupost d'enguany augmenta quasi un sis per cent la dotació de la Conselleria de Treball per intensificar l'acció formativa, que suposa a més a més el manteniment de l'important increment que aprovarem l'any passat en aquest camp d'actuació, un àmbit d'importantíssima implicació social, un àmbit que aquest govern considera com una de les formes més efectives de fer política social, de promoure una millor distribució de la riquesa i d'incrementar la qualitat de la nostra societat.

Consideram que no hi ha millor política social que la de la creació de llocs de feina i podem dir que la formació és una via eficaç perquè aquells que no en tenen en trobin, i aquells que no estan satisfets amb el que tenen ho puguin millorar, com ho són també les línies de suport a les empreses dels diferents sectors productius de la nostra economia.

Des d'aquesta perspectiva, el pressupost d'enguany augmenta en 300 milions addicionals la dotació per a la promoció de les Balears com a destinació turística de qualitat, que pujarà fins als 1.500 milions de pessetes, i es preveuen actuacions potenciadores del turisme d'hivern i projectes dissenyats amb l'objectiu d'impulsar la desestacionalització.

El Pla Procomerç, adreçat a consolidar l'estratègia de modernització del sector comercial de les Illes, comptarà l'any 98 amb més de mil milions per a ajudes. També hi ha 1.200 milions pressupostats per al Pla Proindústria, que contempla diferents línies d'ajuda a empreses del sector industrial de les Balears, foment de l'associacionisme i organització d'assistència a fires promocionals.

Per al sector primari, es preveuen gairebé 300 milions per a explotacions agràries de les Illes i 450 milions corresponents a les actuacions del Pla Proagro, a més de 700 milions per a millora de la infraestructura agrària i ramadera de l'arxipèlag i més de 400 milions destinats al pla de xoc per al sector lleter. Amb això, les actuacions de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria augmenten el seu pressupost en un 9 per cent.

També tenint en compte les possibilitats de generació de llocs de feina que suposa i suposarà més encara en el futur l'emergent sector quaternari, el nostre pressupost continua fomentant els projectes d'implantació de les noves tecnologies en els àmbits de la comercialització turística, les petites i mitjanes empreses, el teletreball, l'ensenyament i l'atenció sanitària a distància, en el marc de desenvolupament del Pla BIT.

D'altra banda, i prova de la intenció d'aquest govern de millorar les nostres infraestructures, el pressupost manté la inversió de 6.000 milions en carreteres de l'any passat, tot i que enguany comptam amb la inversió generada pel conveni de carreteres.

Aplicam també un creixement d'un tres per cent en Sanitat i Consum, continuant amb el finançament de la xarxa de centres de salut i punts d'atenció sanitària de les Illes, i el primer pressupost de l'Institut Balear d'Afers Socials augmenta gairebé un sis i mig per cent respecte de la dotació per a aquests serveis de l'any anterior.

En un any expansiu, hem volgut també avançar-nos al nostre compromís d'anar pujant l'aportació en concepte de contribució al desenvolupament de l'anomenat tercer món. Així, per primera vegada, destinam el 0'7 per cent del total del pressupost de la Comunitat Autònoma -una vegada descomptada la dotació corresponent a les noves competències educatives assumides per l'Administració autonòmica enguany-, així doncs, hi haurà nous plans per fer més projectes als països subdesenvolupats.

Deim que un dels principals trets d'aquest projecte és la pujada del pressupost de totes les conselleries, que se suma al manteniment de les inversions en infraestructures, les línies de suport als diferents sectors productius de la nostra economia i els programes de dinamització del creixement del mercat laboral, tot això amb un pressupost molt equilibrat, amb disminució de la pressió fiscal, un baixíssim nivell d'endeutament i un gran esforç inversor.

I com ho aconseguim, a això? Doncs, ho aconseguim gràcies a molts i molts d'anys d'una correcta política pressupostària i gràcies al marge que ens concedeix el nou sistema de finançament autonòmic, aprovat al si del Consell de Política Fiscal i Financera l'any passat, després d'un procés de negociació gens fàcil, en el decurs del qual les Balears varen veure reconeguda la seva reivindicació, la defensada conjuntament amb València i Múrcia: la del reconeixement del pes del criteri poblacional per avaluar el volum de finançament que es rebrà de l'Administració de l'Estat.

Valoràvem llavors el nou sistema de finançament autonòmic com a molt positiu per a la nostra comunitat autònoma perquè ens permetia començar a dependre de nosaltres mateixos. Consideràvem llavors que ens afavoriria el fet que els doblers no se n'anassin primer a Madrid per després tornar amb l'establiment d'un mecanisme mitjançant el qual el nostre finançament i les nostres possibilitats dependran del nostre poble. I el que és més significatiu del nivell d'autogovern que assumim: disposar de capacitat fiscal pròpia per adaptar els impostos a les nostres necessitats.

Dèiem l'any passat aquí mateix que el nostre propòsit era treure el màxim profit del nou sistema de finançament autonòmic per als interessos generals de la nostra comunitat autònoma amb l'estudi de les possibilitats d'anar adaptant la nostra fiscalitat a les nostres particulars circumstàncies. N'hi va haver que no es prengueren el nostre compromís de forma seriosa i n'hi va haver que, fins i tot, fent broma, pronosticaren que, després de concloure l'estudi sobre la forma de reduir la pressió fiscal, en començaríem un altre, com si fos una d'aquelles promeses que ningú no s'arriba a prendre seriosament mai.

Bé, doncs, enguany compareixem davant aquesta cambra amb els compromisos llavors assumits acomplerts i amb les promeses expressades ara fa un any, fetes realitat.

Així, el projecte de pressuposts que ara debatem inclou una bateria de reduïxions fiscals amb tres objectius: beneficiar les rendes més baixes, començar a compensar alguns efectes derivats de la insularitat, incidint especialment en la doble insularitat, i contemplar les particularitats de la nostra estructura econòmica amb mesures relacionades amb els efectes de l'estacionalitat i amb l'empresa familiar, important generadora de llocs de feina, com també pensam que ho és un sector que pot ser clau per al futur de la nostra economia, el de la societat de la informació.

Així, en l'IRPF, la llei d'acompanyament estableix deduccions per als estudiants universitaris de les illes menors i per als que cursin una carrera a la Península. Per a les rendes més baixes, hi ha també deduccions per a les despeses de guarderies de fills de 3 fins a 6 anys i s'incrementen les deduccions corresponents als fills, als declarants de més de 65 anys, als discapacitats físics i psíquics, i als ascendents o descendents de discapacitats.

D'altra banda, la llei d'acompanyament d'aquest pressupost modifica l'impost sobre successions i donacions de manera que queden exemptes del pagament de l'impost les herències valorades fins a uns tres milions de pessetes i la transmissió de l'habitatge habitual fins a un valor de 20 milions de pessetes, mentre que l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics es redueix del 6 al 0'5 per cent sobre el valor dels béns situats en el Parc BIT.

D'aquesta manera, el projecte de pressuposts d'enguany situa la fiscalitat de les nostres illes per sota la de la península, ja que la nostra comunitat autònoma és la que aplicarà més beneficis fiscals sense fer ús de la seva capacitat normativa per pujar cap impost.

Hi ha comunitats que han conjugat la baixada d'alguns tributs amb l'increment d'altres, cosa que no hem fet nosaltres perquè no hem hagut de menester compensar la reduïx amb cap pujada.

I un altre tret de les nostres mesures que ens fa destacar entre la resta de comunitats és el caire social dels beneficis fiscals que aplicarem des de l'inici del pròxim any. Així, les Balears es converteixen en la comunitat que adopta més mesures que afavoreixen les rendes baixes, amb la finalitat de contribuir a la cohesió de la nostra societat.

Amb aquesta mateixa filosofia, vull aprofitar l'exposició d'aquest aspecte del pressupost d'ingressos per avançar, de la mateixa manera que vàrem fer l'any passat, que estudiarem la possibilitat d'adoptar les mesures tributàries dissenyades per les altres comunitats autònomes que s'adaptin a les nostres necessitats per adoptar-les l'any que ve, si s'escau. I aquest anunci és tan seriós i compromès per al Govern com ho va ser el que vàrem fer l'any passat.

Continuant amb el pressupost d'ingressos, cal ressaltar un altre dels beneficis que ens reporta el nou sistema de finançament autonòmic: la major autonomia financera que inauguram amb aquest projecte que avui debatem en aquesta cambra.

La cessió a les Balears del trenta per cent de l'impost sobre la renda de les persones físiques canvia la distribució dels ingressos i els recursos de la Comunitat Autònoma es doblen fins a arribar prop d'uns 80.000 milions de pessetes, mentre que els recursos transferits pugen prop d'un 16 per cent i se situen entorn dels 40.000 milions.

Així, l'any 1998, de cada cent pessetes que gestionarà el Govern, 66 seran recursos que provenen del motor econòmic de la Comunitat Autònoma de les Illes, mentre que 32 pessetes de cada cent provindran de transferències del motor econòmic nacional o del motor econòmic europeu.

D'aquesta forma, les Illes passen a tenir una major autonomia financera i les seves possibilitats pressupostàries dependran en major mesura de l'evolució de la seva economia i de la gestió promoguda des de l'Administració de la Comunitat.

D'altra banda, l'autonomia balear continua preservant enguany el seu baix nivell d'endeutament, ja que, malgrat l'assumpció de les noves responsabilitats de gestió i el creixement de les seves competències, només incorpora nou deute per valor de 1.550 milions, menys de la meitat del demanat l'any passat. Així, les Balears queden una vegada més com l'autonomia, el deute de la qual té un menor pes en relació amb el seu Producte Interior Brut.

Amb aquests ingressos, el Govern ha volgut elaborar uns pressuposts continuïstes quant a la gestió dels anteriors governs, que ara permet mantenir l'equilibri pressupostari i continuar aplicant les mesures de contenció de la despesa que ens permeten revertir els estalvis en els nostres ciutadans, reduint-los els impostos.

Així, l'austeritat ha marcat la confecció del pressupost de despeses, especialment pel que fa als capítols de personal i de despeses en béns corrents.

Així ho demostra el fet que el capítol 1, amb l'increment de les retribucions del personal de la Comunitat Autònoma d'un 2'1 per cent, inclogui un increment només d'un cinc per cent respecte del 1997. Així, i malgrat l'assumpció de les noves competències, el pes relatiu de les despeses de personal queda reduït a un 13 per cent del pressupost, mentre que l'any 1997 suposava un 21 per cent del total.

Pel que fa a les partides del capítol 2, el de la despesa de béns corrents i serveis, lloguers, edificis, transports, comunicacions i material d'oficina, experimenta enguany una reducció real de prop d'un tres per cent. D'aquesta manera, el pes relatiu d'aquestes despeses suposa només un cinc per cent del pressupost, mentre que l'any passat era un set per cent del total, evidentment parlant deduint l'impacte que les despeses en matèria de les competències d'educació no universitària suposen al capítol 2 en estar pressupostades com a serveis nous, com totes les competències que es reben, el primer any del seu tràspàs.

A més a més, el pressupost general de la Comunitat preveu una càrrega financera total del quatre per cent del total de la despesa, mentre que la Llei de finançament de les comunitats autònomes fixa com a límit màxim un 25 per cent.

Amb això, la inversió directa que gestiona el Govern, recollida en el capítol 6, puja enguany uns 5.000 milions de pessetes més i les inversions via transferències de capital, reflectides en el capítol 7, augmenten uns 3.300 milions. Aquests conceptes suposen un increment d'un 23 per cent.

Així, sense considerar les noves competències assumides enguany en matèria d'ensenyament no universitari, la quantitat de doblers que es destina a inversions és superior als doblers que l'Administració autonòmica utilitzarà per a operacions corrents. D'aquesta manera, es manté el major nivell de despesa inversora respecte de la despesa destinada al funcionament, com ja és tradicional en el pressupost de la Comunitat Autònoma.

Amb això, el Govern entén que, amb el pressupost per al 98, s'aplica un any més una política continuada de contenció de la despesa, que possibilita enguany la confecció d'un projecte pressupostari equilibrat, objectiu molt més difícil d'assolir ara que en el passat, atès el gran volum de noves responsabilitats de gestió que seran assumides durant el pròxim exercici econòmic.

Senyores i senyors diputats, el Govern considera que el seu projecte pressupostari aconsegueix els requisits que les nostres lleis li exigeixen, és a dir, els principis bàsics de competència, anualitat, universalitat, anticipació i control.

És per això que com a conseller d'Economia els demanaria que retirin o rebutgin les esmenes a la totalitat presentades i votin a favor de la continuació de la tramitació d'aquest projecte de llei, ja que així servirem millor els interessos dels nostres conciutadans i podrem continuar amb la discussió sobre l'estructuració de les diferents partides pressupostàries i les disposicions concretes que correspon al debat de les esmenes parcials, que podrà començar a partir de aquesta llei pugui ser aprovada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam ara a la defensa de les esmenes a la totalitat que han presentat els diferents grups. En primer lloc, intervindrà, per part del Grup Parlamentari Mixt, i es compartiran el temps, el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Bé, en aquest parlament solem tenir dos debats importants cada any, un és el debat de l'estat de la Comunitat i l'altre és el que feim ara, el debat de pressuposts.

En el debat de l'estat de la Comunitat, la intenció, la idea és que el president de la Comunitat ret comptes del que ha fet i anuncia accions de govern i anuncia què és el que pensa fer de cara al futur. I el debat de pressuposts és allà on aquelles promeses, normalment promeses grandiloqüents que se solen fer en aquest debat de l'estat de la Comunitat, és allà on podem comprovar si aquelles promeses, com dic, moltes vegades de cara a la galeria, eren certes o no, i si realment hi ha una intenció política que vagin endavant aquelles promeses anunciades a bombo i platerets.

Per tant, veim en aquest projecte de pressuposts si es plasmen aquelles promeses, es plasmen en projectes concrets i en dotacions econòmiques suficients i concretes. Normalment, aquest govern ens té acostumats que quan s'han de fer grans declaracions, grans promeses d'actuacions, sempre ha estat tenyit de certa verdor, de cert to pseudoecologista i sempre se'ns vol vendre una imatge idíl·lica de les nostres illes, però ara, justament ara que tenim l'oportunitat de mirar amb deteniment quines són cadascuna de les partides que preveuen els pressuposts, és a dir, les partides on hi ha els projectes concrets, veim que tota aquella pseudo verdor queda en no res i veim quines són, per exemple, les prioritats d'aquest govern. Posaré alguns exemples, jo crec que és evident que hi ha una prioritat cap a, per dir-ho així, l'àrea o cap al camp de l'asfalt, en detriment del camp de la conservació, de la defensa dels recursos naturals. Exemples: 5.800 milions de pessetes en tota l'àrea de carreteres, autopistes, etc., i, per exemple, 339 milions per a tot el que fa referència a transport públic, especialment tren a Mallorca, és a dir 5.800 milions de pessetes per a carreteres i autopistes, 339 per al tren a Mallorca. Crec que és evident que, per exemple, en el tema de transport públic, no hi ha, com ja s'ha demostrat reiteradament al llarg d'aquests darrers anys, no hi ha un interès per part del Govern en el tema de transport públic, per exemple.

Dels teòrics 12.500 milions de pessetes per a medi ambient, ordenació del territori i urbanisme, hi ha, com a mínim, un 50% d'aquests 12.500 milions de pessetes de despesa, per dir-ho d'alguna manera, contrària al medi ambient, com?, doncs en forma de desenvolupament d'una llei de sòl rústic absolutament nefasta per a la nostra comunitat que ja en el seu moment vàrem denunciar, fomentant uns poots turístics absolutament expansionistes, més potabilitzadores, depuradores que la majoria no són encara terciàries, encara volen continuar fent depuradores secundàries, és a dir, ineficients que no permeten un ús absolutament il·limitat i de reutilització completa de l'aigua, fins i tot s'han inclòs dins aquesta partida de medi ambient projectes mirall, com a mínim, de dubtosa inclusió en aquest apartat de medi ambient, per dir-ho d'una manera subtil.

Però, posem altres exemples, quina partida hi ha destinada, per exemple, a foment de l'estalvi energètic o de les energies renovables?, un 0'1%, quina és la partida destinada a una gestió ecològica de residus?, un 0'1% del pressupost, 137 milions de pessetes, una misèria. Gestió d'espais naturals, sempre el Govern es vanaglòria que tenim el territori més conservat gairebé d'Europa, un 33% del territori o un 40% del territori el tenim protegit i aquest és el valor més important que tenim per al nostre futur, és un atractiu turístic, etc., bé, doncs en això tan important per al Govern balear, a aquesta gestió d'espais naturals, se li vol dedicar un 1'7%, exclusivament un 1'7% d'aquest pressupost. En educació i promoció ambientals, per exemple, un 0'03%, absolutament ridícul. Aquests són alguns petits exemples.

En canvi, per exemple, en promoció turística, que els agrada tant, enguany 300 milions més de pessetes que l'any passat, 1.316 milions de pessetes en promoció turística que moltes vegades, moltes vegades es queda purament i simplement a fer grans fulletons propagandístics que reflecteixen de manera molt minsa, molt parcial quina és la realitat, la realitat natural, geogràfica, paisatgística de les nostres illes.

Després, són uns pressuposts que no tenen sensibilitat social i es troben lluny d'un mínim de solidaritat, se'ns vol vendre, el Sr. Conseller diu que enguany arribaran a la xifra màgica del 0'7%, bé, tothom sap que això té truc, i ell mateix ho ha hagut d'explicar, és a dir, resulta que no és realment un 0'7% que es dedicarà enguany a solidaritat, sinó un 0'4%, perquè el truc aquest de dir, "sí, però és un 0'7, perquè clar, si llevam el d'educació, aleshores sí és un 0'7", però, per què hem de llevar la transferència d'educació, si vostès mateixos diuen que els pressuposts que han presentat són de 120.000 milions de pessetes, tot junt, per què a la part de solidaritat es comencen a fer excepcions i realment només hi ha el 0'4%?

No hi ha, per exemple, un pla d'habitatge social digne de tal nom, no hi ha una política de suport a la igualtat social que tenguí en compte l'atenció a la immigració, xarxa d'assistència social, etc., no hi ha cap pla contra l'atur i per a la millora de l'ocupació, especialment juvenil, de la dona i de llarga durada.

Per altre costat, són uns pressuposts centralistes, són centralistes perquè només es deixa gestionar als consells un 1'7% de tots aquests pressuposts, una quantitat absolutament ridícula, el 98'3% del pressupost d'aquesta comunitat el controla directament el Govern balear, això ni és descentralització ni és res, pensam que no és aquesta la manera de fer un govern com Déu mana.

Per un altre costat, en qüestions tributàries, en política fiscal, que abans n'ha parlat també el conseller, jo crec que aquesta política de deduccions que es proposa és absolutament errònia perquè no arriba al cent per cent de la ciutadania, els sectors més baixos que perquè no guanyen res, no cobren res, perquè són famílies que són a la tur, atur de llarga durada moltes vegades i, per tant, no han de fer declaració de renda, aquesta gent no pot entrar dins la política del Govern del PP, pensam que seria més interessant incentivar la despesa social via partides als pressuposts.

En definitiva, i per acabar, a "les Illes que volem" Els Verds, la política ambiental no s'ha de limitar a declaracions retòriques, buides de contingut i actuacions de cara a la galeria, la inversió pública ha de ser una eina fonamental de la reconversió ecològica de la nostra societat, i és per això que Els Verds hem presentat aquesta esmena a la totalitat perquè es torni aquest projecte de pressuposts.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Munar, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Unió Mallorquina ha examinat els pressuposts amb profunditat per a aquest any 1998, i hem arribat a una conclusió, són un calc dels pressuposts del 97, dels del 96, dels del 95, és a dir, el Partit Popular sempre ens presenta els mateixos pressuposts. Enguany, això sí, hi ha una novetat que són les transferències d'educació, però els pressuposts continuen essent continuïstes.

Per tant, dels pressuposts presentats pel Govern treim una conclusió, i és que aquest país desperta d'un somni, d'un somni que ha durat 14 anys on vostès sempre deien, "Balears va bé"; crec que el Sr. Aznar els va copiar l'eslògan. És cert que hi havia una bonança econòmica a les nostres illes, que les coses econòmicament no anaven malament, però que vostès no varen saber aprofitar per aconseguir tenir més pes polític i financer dins de l'Estat espanyol i dins la construcció d'Europa. Un somni, s'ha de dir tot, que en els darrers temps, exactament fa dos anys, s'ha convertit en un malson, un malson on els túnels de la corrupció, els *calviagate*, els edificis de les conselleries mal comprats, les fàbriques de sabates en fallida, han evidenciat que vostès, els senyors del Partit Popular, no saben gestionar els doblers públics. Justament durant aquests dos anys, s'ha produït també una crisi política important, crisi al seu grup, al grup del Partit Popular que ha repercutit lògicament en una crisi de govern.

Una crisi política que ha fet que hi hagués molts de governs, tres presidents, tres diferents governs, però la realitat ens diu que són una continuació sempre del mateix. Vostès, en aquests moments estan esgotat, estan exhaurits, tenen els mateixos vicis que tenien els anteriors, estan immòbils, inactius, són incapaços de reaccionar davant el que els fa el seu govern de Madrid, no tenen prestigi polític, saben des de Madrid que vostès es troben totalment dividits, els miren amb lupa, no saben què passa, aquí, a aquesta comunitat. Tot això els du a unes claríssimes contradiccions diàries, a unes discriminacions que hem de patir tots els membres d'aquesta comunitat.

Quines són aquestes contradiccions? Des del Partit Popular havien de davallar els impostos, què és el primer amb el que ens hem trobat amb un augment de les taxes aèries del seu govern de Madrid, i què han dit vostès a tot això?, no han dit res, i què fan en els seus pressuposts?, absolutament res; en què repercuteix a cada habitant?, en 900 pessetes com a promedi.

Supressió dels vols d'Ibèria, fa dos estius es varen suprimir els vols entre les nostres illes i Europa, però no els ha bastant això, i com que això no els ha bastat, ara el que fan és fer-nos anar a tots els mallorquins, menorquins, eivissencs, entre illes, amb uns avions que són tercermundistes, de la postguerra, i també pretenen que hi anem entre les Illes i la península, i què han fet vostès?, absolutament res; i com repercuteix en aquests pressuposts?, absolutament en res.

I la no aprovació del règim econòmic i fiscal especial per a les Illes Balears, que havien d'aprovar a Madrid, però vostès saben quants d'anys ens han vengut parlant d'un règim econòmic i fiscal diferenciat especial, quantes vegades ens han dit que era l'única manera de donar solucions al dèficit històric que hem tengut en aquestes illes?, miri exactament res, perquè quedarà en res aquest règim econòmic especial fiscal que ara ja no sé què és exactament perquè de fiscal en tindrà poc.

Traspàs d'educació, el traspàs d'educació és totalment insuficient, i vostès ho saben, ho saben perquè els ho han dit tots els grups de l'oposició, i ho saben perquè el mateix membre del Govern, el mateix conseller, ha dit que seria necessari afegir doblers de la Tresoreria de la Comunitat Autònoma per fer aportacions perquè, si no, aquesta competència realment tindrà problemes, ...; si el primer any, només al moment de la firma ja tenen problemes de finançament i ja la Comunitat Autònoma ha d'afegir doblers en aquesta competència, és claríssim que ve mal dotada, per tant no l'haurien d'haver acceptat, haurien de dir al seu govern que volien aquesta competència sí, però que la volien amb les condicions econòmiques necessàries.

Tenim una excessiva dependència ..., sàpiga, a més, Sr. Conseller, que li vàrem dir el mateix l'any passat en aquests pressuposts en el tema de la Universitat, vostè no ens va voler escoltar, però el diari d'avui mateix diu "*La Universidad de las Islas Baleares (...) nuevos déficits si se congela el presupuesto del 98*", li vam dir que passaria això, Sr. Conseller, li vam dir l'any passat, però no ens va escoltar, però la realitat és aquesta, i això que el rector i tot el seu equip és dels seus, imagini si fos contrari.

Continuam tenint, Sr. Conseller, i vostè ho sap, massa dependència de les nostres illes respecte de mercats exteriors, però vostès no prenen cap mesura per evitar dependre tant d'aquests mercats emissors i de polítiques monetàries que ens afectaran el dia de demà.

Sap també que tenim un dèficit fiscal important de les nostres illes respecte de Madrid, i que ens acabarem descapitalitzant, ho han dit tots els estudis darrers econòmics, vostè ho sap i li hem de dir que és corresponsable tot l'Executiu autonòmic d'aquest fet.

Tants apunts, Sr. Rami, de la consellera, no sé si realment em podrà escoltar.

Un deute històric. Ho han dit vostès mateixos durant molt de temps, ho deien sempre quan els que governaven eren els senyors que tenen ara al davant, un deute històric que continuam patint, perquè realment doblers n'han arribat molt pocs. I quins són els exemples més clars?, conveni de carreteres, s'han passat deu anys demanant un conveni de carreteres, un conveni de carreteres que l'any 97 ha estat de zero pessetes, un conveni de carreteres que, per suposat, encara no s'ha pogut signar, i que sembla ser que per al 98 hi haurà 250 milions de pessetes, no crec que basti ni per a la pintura. Ara, això sí, parlen del 2005, del 2010, de quan ja no hi seran, i així ja no tendran cap tipus de necessitat que arribin aquests doblers.

I també parlen de llits, de llits hospitalaris. Quan hi havia el PSOE que governava a Madrid, aquí ens faltaven molts de llits hospitalaris, no en teníem de llits, i havíem de fer molts d'hospitals, però ara governen vostès i continuam igual, l'hospital d'Inca que varen prometre continua essent un projecte tal vegada en el pensament, però ni tan sols s'ha plasmat damunt un paper.

Tenim depuradores d'aigua, això sí que és ver, gràcies al que pagam tots els ciutadans, cada família d'aquestes illes, 22.000 pessetes en cànon d'aigua i Ibasan.

Aquests fets són els que nosaltres creim que haurien de corregir aquests pressuposts i creim realment que no ho fan. No tenen directrius, no tenen prioritats i és que vostès no tenen un projecte polític, social i econòmic per a les nostres illes, i no el tenen, perquè realment si tenguessin un projecte polític que ens permetés ser més qui som, que la gent sabés que som un poble amb llengua, cultura i història pròpies i, a més, amb una economia molt per damunt de les altres, la qual ens permetria viure-hi molt millor, vostès no hi governarien, i, per tant, ho intenten maquillar i fer uns pressuposts totalment clientelistes, perquè l'única cosa que els preocupa és col·locar la seva gent, i col·locar la seva gent a través de la política de personal, col·locar la seva gent a través de moltes empreses públiques...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

...que l'única cosa que fan és la competència des lleial a les altres empreses i refinançar els deutes que tenen.

Els crèdits baixen, resulta que tothom té claríssim que els interessos que vostès pagaven també haurien davallat, però, lluny d'això, el que fan és renegociar tots els deutes que tenen, hipotecar aquesta comunitat perquè quan altres hi entrin, trobin exactament els pressuposts a zero i molts deutes a pagar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Ramí i Alós):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, els diferents representants del Grup Mixt han fet una sèrie de valoracions, de comentaris, molts dels quals, uns més que altres, no tenen res a veure amb el debat de la llei de pressuposts, però intentaré donar contesta a tot allò que sí que tingui a veure amb aquest debat, encara que sigui amb un criteri més o menys ample.

Bé, el Sr. Balanzat fa una contraposició entre els doblers que es necessiten per fer una política viària i els doblers que es necessiten per altres tipus de polítiques; a més, juga hàbilment amb els percentatges, quan parla de despeses mediambientals, ho fa en termes de percentatges, quan amb un pressupost de 120.000 milions de pessetes qualsevol actuació, una actuació..., no sé, ha parlat d'un programa d'educació mediambiental, que és un zero amb zero no sé quants, i ho compara amb la promoció turística, que augmenta 300 milions de pessetes. Evidentment, és un hàbil manipulador de les xifres. Per practicar una política dirigida cap a sorprendre amb dades, suposo que s'han de tenir aquest tipus d'habilitats, però, en qualsevol cas, no reflecteix la realitat del que són aquests pressuposts.

Evidentment, el pressupost per a la política viària d'aquesta comunitat és de 5.800 milions de pessetes, perquè és el que ha de ser. Fer carreteres, Sr. Balanzat, costa doblers, i hi han altres serveis i altres creacions d'infraestructures que poden ser tan importants o més que aquestes, i costen més doblers, i evidentment, el pressupost ha de donar la cobertura financera necessària a cada necessitat, en funció que sigui necessària.

Suposo que els seus plantejaments polítics, per molt ecologistes que puguin ser, no plantegen que no hi mantenim les carreteres, que no hi creem estructures viàries, com les que són demanades per la nostra societat. Suposo que vostè no planteja una política que obligui a deixar els cotxes contra la voluntat dels usuaris i, per tant, que obligui a deixar sense inversions aquestes infraestructures de carreteres.

No ha parlat del Conveni de carreteres, la seva companya de grup sí que n'ha parlat, del Conveni de carreteres, diu que no hi arribarà mai. Suposo que vostè el que vol és, efectivament, que no hi arribi mai, suposo que per això són tots junts en el mateix grup, perquè entre tots dos ocupen posicionaments extrems en la valoració del que ha de ser.

El Conveni de carreteres és una passa endavant que fa tretze anys que hauríem d'haver fet i que no la vàrem poder fer. Afortunadament, després d'un procés de negociació amb les noves autoritats a l'Administració central, hem pogut resoldre aquest deute històric, com molt bé ha assenyalat la Sra. Munar. Aquest deute històric queda recollit en la nova Llei de règim especial balear, que existeix en el Congrés dels Diputats com una obligació per al futur. Amb aquestes inversions de 8.000 milions durant set anys, s'espera que hi puguem recobrar un nivell d'infraestructura viària que ens posi al nivell mitjà europeu.

Ha dit que hi han 339 milions per al tren. Bé, vostè sap molt bé que hi ha un compromís d'allargar l'estructura ferroviària fins sa Pobla. Si vostè pensa que amb 339 milions de pessetes es pot allargar la infraestructura ferroviària fins sa Pobla, és que vostè té una idea bastant poc adequada dels costos d'aquest tipus d'infraestructures. En tot cas, en el pressupost de Serveis Ferroviaris de Mallorca, vostè hi podrà trobar una dotació propera als 1.500 milions de pessetes, que és precisament per fer front a aquestes inversions.

Ha dit que el 0'7% no és el total del pressupost. La dotació que hi ha de 550 milions de pessetes per al 0'7% suposa haver multiplicat per set la dotació per a ajudes al Tercer Món en un termini de tres anys. En tres anys, hem multiplicat per set aquesta dotació. L'any passat era d'uns 250 milions de pessetes, si no ho recordo malament, i enguany és de 560 milions de pessetes. Amb això, el Govern balear es constitueix en l'administració pública que hi fa l'esforç més gran en la Comunitat de les Illes Balears. Com hem dit, suposa un augment en set vegades l'esforç que hi fem fa només tres anys. Per una altra banda, és un compromís electoral que assolim: el 0'7% del pressupost abans que acabi la legislatura. El que no ens ha semblat bé és, de la valoració que ens ha arribat en matèria d'educació no universitària, detreure'n ni una sola pesseta, ni una sola pesseta del que va per als nins d'aquestes illes, per a l'educació dels nins d'aquests illes, per afegir-la a aquesta dotació per al Tercer Món, i és aquesta la raó per la qual un any abans que acabi aquesta legislatura, en el penúltim pressupost d'aquesta legislatura, hem considerat que havíem d'assolir el 0'7% del total del pressupost, excloses les dotacions en matèria d'educació no universitària.

També ha parlat que no i ha sensibilitat social cap a aquest pressupost, i jo li diria que la despesa social ve definida per la classificació funcional del pressupost, pels grups de funció tres i quatre.

El grup de funció tres són les dotacions per a seguretat, protecció i promoció social, i suma una quantitat d'11.258 milions de pessetes. L'any 97, aquest grup de funció es va incrementar en un 122%; l'any 98, hi hem mantingut aquest creixement impressionant de l'any passat, i ha crescut un 4% addicional. Per tant, en el total del pressupost, aquest grup de seguretat, protecció i promoció social és d'un 9'3 % sobre el total de pressupost, per tant, 3'3 punts per sobre del 6% que marca la Llei d'acció social com a objectiu mínim.

Igualment, en el grup de funció quatre, Producció de béns públics de caràcter social, hi ha un import de 25.645 milions de pessetes. L'any passat vàrem incrementar aquest grup de funció en el 43%, les partides d'aquest grup de funció, i l'any 98 s'ha incrementat en un 177%. Evidentment, s'hi inclou la incorporació de l'Ibas, i excloent-ne aquesta incorporació, és un 7% l'increment que s'hi produeix l'any 98, i amb això arriba a un 2'12% del total del pressupost.

Igualment, hi han dotacions per al Pla gerontològic, per al Pla d'immigració, per al Pla gitano, hi han més de 150 milions de pessetes; igualment, per a les polítiques de marginació social, hi ha uns 246 milions de pessetes, i record que aquestes polítiques són les polítiques cogestionades amb els consells insulars i amb els ajuntaments. S'està fent aquest any un estudi amb Càritas per crear un pla de marginació social. El Pla de prestacions bàsiques ha suposat un increment en les dotacions superior al que han fet altres consells insulars, i, doncs, facilitar una xarxa consolidada.

Bé, en relació amb l'acusació que aquests pressupostos són centralistes, el que li diria és que vostè té la sort de representar uns votants que pertanyen a Eivissa i que el Consell Insular d'Eivissa, cada vegada que ha tengut oportunitat d'assumir noves responsabilitats, noves competències, ho ha fet sense cap por; si vostè visqués a Mallorca, podria dir que, efectivament, les competències recauen fonamentalment sobre el Govern balear, però això no ha estat una voluntat del Govern balear, sinó una voluntat de les forces que hi governen, i que són molt pròximes a vostè, l'envolten en aquest hemicicle.

Quant a les referències que ha fet l'altre portaveu, la portaveu del Grup Mixt, tal vegada és important remarcar que ha dit que són els mateixos pressupostos de cada any. Jo suposo que ho diu perquè no ha tengut temps de mirar-ho, tal vegada el debat d'aquest matí ha ofegat les seves possibilitats de mirar-se o preparar-se mínimament el debat d'aquesta tarda, això fa que ens hagi fet el mateix discurs que va fer l'any passat, però no només el mateix discurs que va fer l'any passat, sinó el mateix discurs que fa sempre que no s'ha preparat un debat, el discurs de la corrupció, la crisi, la contradicció, el Parc BIT, cap amunt i cap avall, les taxes, els vols d'Iberia, els turbo-hèlices, etc.; no sé realment què té a veure això amb la discussió de la llei de pressuposts, i, evidentment, no tenc cap intenció d'entrar en aquesta discussió; per altra banda, com que la fa molt habitualment, ja n'hem discutit prou en aquest hemicicle, d'això.

El règim fiscal. Bé, jo el que veig és que vostè està molt indignada perquè el règim fiscal ha canviat en el decurs d'aquests tres anys, quatre anys, des del moment que es va elaborar i aquest moment; la veritat és que en aquests tres anys mai no hem tengut una aportació de millora d'adaptació d'aquesta llei per part del grup que vostè presideix, i, en qualsevol cas, no entenc de quina forma vostè pensa que aquestes illes poden arribar a gaudir algun dia, en el futur, d'uns nivells superiors als nivells a què hem arribat en aquest moment, si les seves forces s'assenten sobre els vots dels partits que, en qualsevol cas, sempre han estat en contra d'assolir cotes superiors i que en aquest moment continuen fent manifestacions en contra de reduccions fiscals a les Illes Balears.

El traspàs d'educació és insuficient. Ha dit que jo he fet unes declaracions, la veritat és que és impossible que hagi fet aquestes declaracions que vostè diu, tal vegada va ser somiant o va ser d'una altra forma..., jo mai no ho he dit, és impossible que ho hagi dit, perquè senzillament és impossible. Ara he dit el que vostè ha dit. La Comunitat Autònoma no afegeix ni una sola pesseta a les competències en educació, al que hem rebut en aquests moments de l'Administració central, del finançament que hi aporta l'Administració central, i això és purament i simplement perquè aquesta dotació és més que suficient per atendre els serveis tal com estan configurats ara, i no tan sols això, sinó les inversions necessàries per millorar la qualitat d'aquests serveis. Això sí que és el que he dit jo mateix en passades compareixences.

Vostè ha estat consellera d'Educació durant molts anys, llavors amb la col·laboració del Partit Popular, i hauria d'entendre una mica d'aquests temes, amb menys esforç, hauria de conèixer una mica aquests temes. Jo crec que les dades són irrefutables: El cost efectiu que a els Balears suposaran les competències en educació l'any 97, gestionat per l'Estat, a dures penes arriben als 36.000 milions de pessetes, estan sobre els 35.000 milions de pessetes, i el traspàs que hem aconseguit està per sobre dels 40.000 milions de pessetes. No entenc com vostè pot dir que haurem afegir-hi doblers de la Tresoreria de la Comunitat Autònoma per a aquest traspàs.

Quant a la Universitat, és veritat que en el debat de l'any passat vostè va fer de profeta i va dir que la Universitat patiria d'insuficiències per a l'any que ve, i jo li vaig contestar que la Universitat, com tots els serveis públics, patirà d'insuficiència sempre; tot el que és públic, normalment quan té èxit, quan funciona, té més demanda de la que pot atendre, i, per tant, sempre està condemnat a tenir insuficiència, el que passa és que, senzillament, la Universitat de les Illes Balears, en aquest any, no són precisament insuficiències el que té; des que s'ha transferida a la Comunitat Autònoma, la Universitat ha passat d'uns 3.000 i busques de milions de pessetes, no arribava a 3.100 milions de pessetes, de subvenció del Ministeri d'Educació, i l'any passat va rebre 3.700 milions de pessetes, va poder moblar el poliesportiu..., perdó, el multiaulari, va poder moblar el multiaulari, el va poder construir gràcies a un préstec que va garantir la comunitat Autònoma, un préstec que va garantir la Comunitat Autònoma i que va demanar al Ministeri d'Educació, per la senzilla raó que els governs anteriors a l'actual al Ministeri d'Educació i Ciència no volien invertir en les Illes Balears, i havien de fer convenis que els obliguessin a invertir-hi, cosa que fins i tot així no volien fer; doncs, gràcies a aquests convenis que oferim al Ministeri d'Educació, governat pel Partit Socialista, gràcies a aquests convenis, vàrem aconseguir que aportessin finançament per construir aquest multiaulari; gràcies a un conveni similar, es va poder moblar i, afortunadament, ara les inversions ja no depenen del Ministeri d'Educació i Ciència a Madrid, depenen de la Comunitat Autònoma, i en aquest sentit, per a l'any que ve, l'any 98, es començarà la construcció d'un nou multiaulari, amb un pressupost que és prop dels 2.000 milions de pessetes, cosa que seria impensable fa només dos anys.

Hi ha també per a la Universitat un increment de plantilla. Se n'ha incrementat la plantilla en més de cent professors, des que la Comunitat Autònoma és la finançadora, la responsable del finançament parcial de la Universitat de les Illes Balears, cosa que va dirigit directament a la millora de la qualitat de la nostra universitat.

Hi ha un increment en el finançament. Hem de pensar que als 3.500 milions de pessetes que aporta com a subvenció nominativa la Comunitat Autònoma, s'hi afegeixen uns 200 milions de pessetes més, els quals hi seran aportats amb una esmena del Partit Popular i elevaran aquesta subvenció nominativa a 3.780 milions de pessetes i a 100 milions més en beques, prop de 100 milions en deduccions per l'IRPF, uns 200 milions de pessetes que s'hi aporten amb diversos programes de col·laboracions de diferents conselleries, i en total, estam parlant d'una xifra de 6.000 milions de pessetes, allà on fa dos anys en parlàvem de 3.000 milions.

Bé, ha parlat d'altres conceptes que jo crec que no tenen res a veure amb aquest debat: dels llits hospitalaris, de col·locar gent... Fa poc en els mitjans de comunicació va sortir que el Consell Insular tenia 25 assessors, que, comparat amb el nombre d'assessors que té la Comunitat Autònoma, que són 19, no sabem exactament què vol dir això de col·locar gent, però en qualsevol cas, si comparem els pressupostos de la Comunitat Autònoma amb els del Consell Insular, sembla que la proporció és desorbitada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Altres grups que hi vulguin intervenir? En torn de rèplica...

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Bé, vostè em deia, Sr. Rami, que som un hàbil manipulador perquè parla va de xifres, etc.; jo, l'única cosa que he fet és esmentar xifres concretes que es reflecteixen en els pressupostos, per tant, qui pot parlar de manipulació, i crec que no gaire hàbil, és vostè, és vostè, perquè ens continua venent la moto del 0'7. Home, això no és seriós. Vostè ha de dir: "Per als pressupostos del 98, el Govern balear proposa arribar al 0'4% per a solidaritat amb el Tercer Món", perfecte, que són els 550 milions de pessetes, però, per favor, o ens vulgui vendre la moto que hem arribat al 0'7%, quan no és veritat, estam en el 0'4%, i aquesta excusa de dir que la transferència d'educació és sagrada, quasi ens ha arribat a dir que no volia que deixàssim sense pissarres i sense guix els pobres nins de les nostres illes. Per favor, això és demagògia pura. És com voler-nos posar entre l'espasa i la paret dient-nos: "Què us estimau més, pissarres i guixos per als nins mallorquins, eivissencs, formenterers o menorquins o enviar els diners al Tercer Món?" Això és poc seriós. Per tant, no sé qui és més manipulador.

Després parlava de carreteres. Vostè sap perfectament, perquè, de carreteres, n'hem parlat molt en aquesta cambra, que és una obsessió que ha tengut aquest diputat que li parla, com vostè sap. Els Verds creim que la política de transport no s'ha de basar a crear sempre noves infraestructures, és a dir, més carreteres noves, més autopistes, no es tracta d'això. Nosaltres estam en contra d'aquesta política desenvolupista. Nosaltres creim que el que s'ha de fer és condicionar, millora, fer més segures les carreteres que ja hi tenim i, complementàriament a això, impulsar de manera decidida el transport públic, cosa que encara no es fa en aquestes illes o que està pràcticament en beceroles.

També parlava si és centralista o no centralista, i deia que el Consell d'Eivissa i Formentera érem afortunats perquè havíem acceptat totes les competències i que altres, no, i que si tots els consells haguessin acceptat totes les competències, això seria molt més gros.

Bé, ara gestionam l'1'7%. Que jo sàpiga, únicament en aquest moment el Consell de Mallorca no ha acceptat la competència d'ordenació turística. Bé. Vostè em vol dir que d'1'7%, a la millor, si el Consell Insular de Mallorca, jo crec que amb molt de seny, no va voler acceptar aquesta competència, tendríem el 2%, tal vegada. Per tant, continuen sent uns pressupostos centralistes, al Govern balear li fa por amollar competències, li fa por transferir, delegar cap als consells insulars perquè puguin gestionar i ser els veritables governs insulars. L'hi fa por. Per tant, jo crec, Sr. Rami, que els números no li surten, com deia a la primera intervenció, i és una llàstima. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquest torn, Sra. Munar, té la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Rami, abans li he dit que el seu govern era incapaç de defensar els interessos d'aquestes illes, i li he dit el perquè, perquè és un govern desprestigiad, a Madrid no el tenen en compte, i li dic que vostè és incapaç de defensar el pressupost d'aquesta comunitat.

Vostè, per defensar els pressupostos, el que no pot fer mai és entrar en comparacions i parlar d'una altra institució, perquè vostè no està legitimat per fer-ho, perquè ni tan sols, a diferència d'altres membres del Govern, és diputat, no ha estat elegit pel poble. Vostè és un "digitat" que no pot entrar en aquest parlament a parlar del Consell de Mallorca.

No vol entrar en determinats temes, i ho crec, que no hi vol entrar, perquè si hi entra, l'única cosa que pot fer és el ridícul, perquè com pot justificar un conveni de carreteres després de vuit anys de parlar-ne, per al qual l'any 97 no els han donat ni un duro i que per a l'any 98, només 50 milions. No veu que fa riure defensar que tenen un pla o un conveni de carreteres que, a més encara no han signat amb aquestes quantitats econòmiques?

I parlant de mils de milions no engana ningú en aquesta cambra. A la millor, a l'opinió pública, ho aconseguirà, però és impossible que la gent pensi que l'any 2005 o l'any 2010 a la millor hi vendran uns doblers. Quina garantia tenim, els mallorquins, que aquests doblers arribin?, perquè hi ha d'haver el mateix govern?, pot ser un govern diferent, quina credibilitat tenen vostès per pensar que en un moment determinat el govern que pugui succeir al del Sr. Aznar hagi de complir les seves promeses?, si el Sr. Aznar no va complir les promeses que va fer el Sr. González en molts temes, el dels funcionaris, per exemple, i l'augment de l'IPC; perquè el pròxim govern hauria de complir el que ha dit el Sr. Aznar? No ens ho podem creure, això.

Llits hospitalaris. Miri, si no hi ha doblers en el pressupost per a tema d'hospital, si tampoc a nivell de l'Estat no s'hi pens fer res, és ben normal que en parlem, perquè, si no s'han pressupostat, significa que no hi ha intenció de fer-ho, i vostè l'han promès, l'hospital d'Inca, per tant, és lògic que parlem d'aquest tema, i també és lògic que vostè no en vulgui parlar.

Personal. Miri, és un colador, avui al matí ho veiem. Els contractats laborals, que són tots contractats a dit, vostès els volen fer funcionaris, i els volen fer funcionaris perquè els empenyen, perquè saben que l'any 99 no hi governaran, i això els posa nerviosos.

I no em parli dels assessors del Consell de Mallorca. El Consell de Mallorca no té 25 assessors, en primer lloc, i si en té 17 o ics, és lògic perquè té una estructura diferent de la del Govern. Aquell personal que vostès anomenen assessors, és personal de confiança que, quan nosaltres ens n'anem, ells també, i que fan una feina, no com vostès, que aquelles persones que anomenen assessors és normalment gent a què paguen favors, favors inconfessables, com ser uns trànsfuges, i els paguen per no fer feina, i entre els diputats hi ha exemple. I no haurien de treure aquests temes si no volen que des de l'oposició els diguem quatre veritats.

Els avions, com no n'hem de parlar?, li pareix normal que l'any 1997 la comunitat que més aporta a nivell de l'Estat espanyol hagi de viatjar en *fokkers*?, haurien d'estar empegueïts que això sigui així.

I per parlar d'altres temes que no li he dit abans, com que des de Madrid se'ls ocorri dur-se'n l'arena de les nostres platges. Amb tots els mils de metres de costa que hi ha a l'Estat espanyol, se n'han de dur justament l'arena de les platges de Mallorca?, què hi pensen fer, vostès? Haguessin posat una partida per comparar-la al Sàhara almanco, i veuríem que fan qualque cosa en positiu.

Miri, si em diu que el meu discurs sempre és el mateix, és coherent, perquè jo li he dit que els seus pressupostos sempre són els mateixos, per tant, no hi ha cap tipus d'incoherència.

I no tenguí cap por, Sr. Rami, que no somii amb vostè; afortunadament, no tenc mals sons. Així és que no es preocupi, que el meu somni és tranquil.

I el que no és tan tranquil és la seva presa de notes, perquè com li "mengen l'orella", no pot escoltar.

(Rialles)

No li he parlat de vostè, Sr. Rami, no li he dit en absolut que vostè hagués dit, he dit que el Sr. Ferrer havia dit, i no només és cert, sinó que l'hi demostraré, perquè tenc els retalls de diari, ell va dir que des de la Comunitat posarien doblers per fer determinades infraestructures en matèria d'educació, és clar que a la millor ho va dir perquè els empenyien, perquè hi havia manifestacions i perquè deien que l'ensenyament públic estava en una situació greu, fins i tot amb corones de morts.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada, per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President.

Acabaré dient, perquè m'ho ha demanat el Sr. Rami, em diu que quan podrem gaudir en aquesta comunitat de millors nivells, i jo li he de contestar: Quan tenguem diputats en aquesta comunitat que defensin únicament i exclusivament els interessos de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa i Formentera; mentre tenguem diputats que l'única cosa que fan és dir amén als seus partits, no tenir cap tipus de credibilitat i, per tant, se incapços de defensar els nostres interessos, això no serà possible, sempre donarem més del que rebem.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió, Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Moltes gràcies.

0'7%, hi ha una referència..., que si és el 0'7% o que si no l'és. Miri, jo no sé si vostè recorda que el procés d'elaboració del pressupost és un procés llarg, comença el mes de juny-juliol, i acaba cap a finals o mitjà d'octubre. Quan pràcticament finalitzàvem l'elaboració dels pressupostos, les competències en educació no universitària semblava que havien arribat, en el procés de negociació, a un estancament, la Comunitat Autònoma va haver d'adoptar una posició de força per tal d'aconseguir una millor dotació financera, fins tal punt que vàrem decidir que en cap cas bríem aquestes competències, el ministeri va tancar la porta i va dir que no estava disposat a tindre les demandes que nosaltres els fèiem. A partir d'aquell moment, nosaltres vàrem considerar que no tendríem aquestes competències el gener del 98; no estàvem disposats a transigir en els plantejaments que nosaltres fèiem, i és per això que el pressupost es va elaborar, s'hi va avançar, va arribar a ser un pressupost pràcticament definit en els seus trets principals, sense les competències en matèria d'educació no universitària.

Aquesta és la raó per la qual quan es va reobrir aquest procés negociador de l'educació no universitària, el pressupost estava bàsicament definit, i quan s'hi va afegir la dotació de l'educació no universitària, perquè el 0'7% pogués ser el 0'7% de la xifra total de pressupost, s'havia de detreure del finançament de l'educació no universitària. Per tant, vàrem decidir que no havíem de detreure i una sola pesseta d'aquestes competències i que ens havíem de quedar amb el 0'7% de la resta del pressupost que no és educació.

Sembla que això no li satisfà, però tal vegada la satisfacció o insatisfacció s'ha de documentar una mica més, tal vegada la satisfacció... Ja li he dit abans que amb aquest nivell d'inversió en els països del Tercer Món, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és llargament, molt llargament, d'una forma incomparable, l'administració que més solidaritat demostra en el conjunt de la nostra comunitat autònoma, ni tan sols sumant tots els colors dels senyors que no se saben comportar en un hemicicle.

Si vostès comparen, a la comunitat d'Extremadura, que tenen una sensibilitat propera a la que suporta part d'aquest hemicicle, la dotació del 0,7% és un 0,22%. No, a Extremadura és un 0,23%, a Andalusia un 0,007; a l'Estat l'any 95, que va ser l'últim any després de 13 anys de Govern del Partit Socialista Obrer Espanyol, el nivell assolit era un 0,22%. I més a prop, aquí recentment he vist un retall als diaris, pel qual a Sant Llorenç, que és un municipi no governat pel Partit Popular, el nivell d'aportació, el nivell de solidaritat és d'un 0,06%. Per tant, li repetesc que el nivell d'esforç per part de la Comunitat Autònoma és, sense comparació, el més elevat d'aquesta comunitat autònoma, som l'administració més solidària, sense cap tipus de possibilitat de comparació amb els països del tercer món.

El Consell Insular de Mallorca no és només les competències d'ordenació turística que ha rebutjat, sinó també les competències en matèria de menors. Consideren que estan millor gestionades per a l'illa de Mallorca des del Govern balear, encara que encara podrien fer enere aquesta decisió, manifestada públicament, però encara estan a temps de fer enere aquesta decisió.

Quant a parlar de desprestigi, referit a les paraules de la Sra. Munar, normalment un sempre utilitza els termes que té en el subconscient. Jo no sé qui pot parlar de desprestigi aquí. "No els tenen en compte, vostè està digitat, no té dret a parlar del Consell Insular de Mallorca". Només faltaria que vostè fos qui em limités el meu dret a parlar. Evidentment vivim amb una constitució, i evidentment jo tinc el dret a parlar d'allò que consideri que he de parlar. I quan vostè parla aquí, i donant classes com s'han de fer les coses... Rectific, vostè aquí mai no s'ha mullat i mai no ha dit com s'han de fer les coses, l'únic que fa són manifestacions com no s'han de fer; mai no ha fet una proposició constructiva, i en aquest sentit el que li puc dir és que difícilment podem arribar a acords sense propostes constructives, positives. Utilitza termes que jo no vull reproduir, no vull contestar, "ridícul", "fa riure", etcètera. La veritat, crec que no creen l'ambient, el clima de comprensió, de diàleg necessari. De personal laboral ja està dit tot el que s'havia de dir; els avions Fokker crec que no són un tema d'aquest debat; l'arena de les platges crec que tampoc no és un tema d'aquest debat. Realment no tenc res a contestar-li. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin fixar la posició en torn a aquesta esmena a la totalitat? Sra. Salom, té vostè la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup no donarà suport a aquesta esmena a la totalitat, presentada pel Grup Mixt, i que han defensat tant el Sr. Balanzat com la Sra. Munar. Quant a la consideració que els pressuposts que intenta presentar el Govern balear en principi, segons el Sr. Balanzat, volen ser un poc "pseudoverds", i després no queda en res; nosaltres no podem donar suport a això ni podem compartir aquestes idees perquè veim que en el pressupost d'enguany, en el pressupost de l'any 98 la Conselleria de Medi Ambient destina unes partides pressupostàries al voltant de 12.546 milions de pessetes a temes mediambientals. És a dir, més d'un 10% del pressupost de la nostra comunitat autònoma es dedica a temes de medi ambient, bé sigui a depuradores, bé sigui a adquisició de finques, en definitiva doblers públics que el Govern popular destina a medi ambient.

Crec que es fa un esforç important amb el tema del transport públic allà on el pressupost d'enguany s'intenten fer millores respecte dels pressuposts d'anys anteriors, i que fins i tot en el que és el tren, en el que és el Servei Ferroviari de Mallorca hi ha previstes inversions amb quantitats importants per millorar la nostra xarxa viària, i en aquest sentit s'ha fet l'anunci que hi ha intenció que el tren pugui arribar fins a sa Pobla en una primera fase, amb la qual cosa nosaltres no podem compartir aquests arguments que vostès exposaven aquí, nosaltres creim que són uns pressuposts socials, allà on hi ha un esforç per part del Govern balear en dedicar un 0,7% del nostre pressupost a temes de tercer món, excloent, això sí, les competències en matèria d'educació; que en els darrers tres anys el Govern popular ha multiplicat per 7 les partides que dedica a temes de tercer món, i que enguany hi ha prevista una quantitat de 560 milions de pessetes per a aquesta finalitat.

No podem compartir el Grup Popular de cap de les maneres el fet que el pressupost de l'any 98 sigui un calc dels pressuposts d'anys anteriors, perquè entre d'altres coses, si això fos així la fotocopiadora no funcionaria, perquè enguany tenim un pressupost de 120.000 milions de pessetes, i l'any 95, per exemple, el pressupost era de 53.000 milions de pessetes, o l'any 97 era d'uns 70.000 milions de pessetes. No són calcats, no són fotocòpia, sinó que any a any, crec que des del Govern popular es va avançant, es va millorant, i cada vegada anam tenint un pressupost més elevat per poder dur endavant tots aquells programes, tots aquells compromisos que creim des del Govern del Partit Popular que són importants per donar als ciutadans de la nostra comunitat cada vegada un millor nivell de benestar.

Que nosaltres tenim un desprestigi polític davant Madrid? Aquesta afirmació des del Grup Parlamentari Popular no la compartim, no creim que sigui així, sinó que creim que és tot el contrari; des de fa dos anys hi ha una gran sintonia entre el Govern d'aquí, de la nostra comunitat, i el Govern de Madrid, i en aquest sentit les coses canten; i hem aconseguit més autogovern en aquests dos darrers anys de Govern popular a Madrid que en 10 anys d'altres tipus de governs a Madrid. I en aquest sentit ens han traspassat les transferències del fons d'orientació i garantia agrària, se'ns ha traspassat les competències en matèria d'educació, en matèria d'universitats, en matèria d'Insero, en matèria de canvis de la propietat urbana, en temes de societats de garantia de transformació. Això ha estat possible perquè aquí i allà hi ha un Govern del mateix color polític. Crec que en poc temps de Govern a Madrid de José María Aznar, Balears n'ha sortit molt, molt beneficiada. Una prova d'això és que Balears, la nostra comunitat autònoma, és la primera comunitat autònoma de l'article 143 que hem aconseguit les competències en matèria d'educació, i això no és casualitat, això és perquè aquí a Balears i allà a Madrid hi ha govern del mateix color polític, i això es nota a la nostra comunitat autònoma. I en aquest mateix sentit hem de dir que Balears s'ha vist beneficiada del nou sistema de finançació, que un moment determinat vàrem arribar a un acord també el Govern de la nostra comunitat amb el Govern de Madrid, i enguany tenim unes millores del nostre sistema de finançament que ens suposen uns majors ingressos per a la nostra comunitat, del voltant de 8.000 milions de pessetes.

Per tots aquests motius, Sr. President, senyores i senyors diputats, nosaltres creim que no es poden acceptar els arguments donats pel Grup Mixt; nosaltres no els compartim. Creim que els pressuposts que es presenten enguany són uns bons pressuposts per a la nostra comunitat, són uns pressuposts històrics, arribam a la xifra d'uns 120.000 milions de pessetes. Per primera vegada podem gestionar una competència tan important com és la de l'educació, i que enguany es nota la millora de la finançació de la nostra comunitat autònoma, i que any a any anam incrementant les quotes d'autogovern a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. I també crec que és important ressaltar que enguany, que per primera vegada tenim accés a aquest 30% de l'IRPF, el Govern popular ha fet un esforç per poder reduir els impostos a la nostra comunitat, i jo crec que això és una bona notícia per a tots els ciutadans de la nostra comunitat, i en aquest sentit el nostre grup no donarà suport a aquesta esmena presentada a la totalitat per part del Grup Mixt. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Passam a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Té la paraula el Sr. Eberhard Grosske, per un temps de 15 minuts.

EL SR. GROSSKE I FIOLO:

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que haver de sentir les rèpliques a les esmenes a la totalitat en estereofònic és un càstig molt dur, i en aquest sentit quasi un està per retirar-la. S'ha de tenir en compte aquest tema, tots els grups de l'oposició feim l'esforç de contenir-nos i no posicionar-nos en tota la resta d'esmenes a la totalitat que es presenten. Jo crec que el Partit Popular podria continuar amb la dinàmica d'avui matí, i tots ho agrairíem. Però vaja, és una observació. És així, és un *rollo* això. Una prèvia, obligada pel to del debat anterior.

Vostè, Sr. Rami, en el debat anterior ha dit tres coses inexactes, per no dir tres mentides, referides al 0,7. Primer surt aquí i diu que en aquest pressupost i segons la presentació es donava el 0,7 sense matisos. No és ver, tothom afortunadament s'ha assabentat ja que això no és ver. No va passar quan ho va anunciar el Sr. Matas, a la premsa vàrem haver d'aguantar molts que varen picar i varen dir que el Govern donava el 0,7. *Se ha hecho la luz*, però vostè surt aquí i torna a dir que es dona el 0,7. Dóna dues explicacions després perquè no està inclòs el 0,7 sobre el total. Primer fa una apel·lació als nostres nins, que no es poden quedar sense els doblers, i després ens fa una explicació temporal, que era molt tard i ja no es va poder ajustar el pressupost. A qualque moment, evidentment, no ens donava l'explicació. I tercera "inexactitud" quan diu que l'Administració del Govern autonòmic és la més solidària sense comparació de tota la Comunitat Autònoma, quan hi ha una administració, que és el Consell Insular de Mallorca, que des del pressupost de 1996 dóna el 0,7.

Son tres "inexactituds" que fan agosarat fer-li una pregunta sobre el 0,7, però jo li faré: El 0,7 de l'any que ve és amb trampa o sense trampa? El 0,7 del 99 serà sobre el total, o sobre el total menys una cosa que ha arribat tard, menys uns nins que es quedaran sense no sé què... serà sobre el total o no, això del 0,7? És una pregunta concreta.

Retornant al que seria el discurs inicial; existeix una dificultat d'aproximar-se a aquest pressupost general de la Comunitat Autònoma a partir de les grans xifres, perquè lògicament hi ha moltes variacions respecte de l'any passat; aquestes noves competències bàsicament, el nou sistema de finançament, hi ha moltes coses diferents. Però sobretot des d'Esquerra Unida hem mantengut moltes vegades que és inútil acostar-se al pressupost a partir d'aquestes grans xifres. Aquests coses a partir de les quals vostès des del Govern acostumen a justificar el pressupost, és a dir, això de la relació despesa corrent-inversió, el tema d'increment impost-davallada impost, increment deute-davallada deute, més empreses públiques-menys empreses públiques, des del nostre punt de vista, ja ho vàrem dir l'any passat, no són factors de caràcter determinant. Vostès fan una justificació del seu pressupost en el discurs general, n'està impregnat el seu discurs d'ahir, n'està impregnat aquest fulletó sobre el qual tornaré més endavant, n'està impregnat tot el seu discurs polític basat en això, perquè vostès tenen una posició molt dogmàtica sobre el tema pressupostari. Això els fa afirmar que uns pressuposts són bons perquè hi ha una relació inversió-despesa corrent més favorable a la inversió -ja s'ha perdut això, però vaja-, perquè una davallada d'imposts és per si mateixa bona, que hi hagi menys deute és per definició bo; i això pràcticament justifica un pressupost. I nosaltres sempre hem dit que això no era així, que hem d'entrar a analitzar, que una despesa corrent pot ser socialment molt útil: que la despesa en policia és despesa corrent, que la despesa en personal sanitari és despesa corrent, que la despesa en personal d'ensenyament i en mitjans materials d'ensenyament, de funcionament de les escoles és despesa corrent, i això és socialment molt útil.

Per tant, no ens diu res en principi aquesta variable. Que el deute és un instrument que hem de veure com s'utilitza, i per què ens endeutam, quins objectius perseguim, quins objectius aconseguim, i en funció d'això sabrem si duim una bona o una mala política de deute, no per saber només si som els que estam per davall de l'Estat, pel mig o per dalt. Hem de saber per què feim les coses, què necessitam, i quins instruments arbitram. I el tema dels impostos, ja ho hem vist avui matí. Un impost s'ha d'analitzar mesura per mesura, què significa socialment, qui paga, què es deixa de fer quan es rebaixen els impostos, o què es fa quan pugem, qui assumeix aquesta càrrega, i totes aquestes qüestions.

Això és l'enfocament que nosaltres li volem aportar d'entrada a l'anàlisi del pressupost, i en aquest sentit venc al fullet al qual feia referència. Aquest fullet no només és pobre políticament, des del punt de vista que es queda en aquests aspectes formals, i intenta vendre als ciutadans i a les entitats empresarials i sindicals als quals va adreçat, que els pressuposts són fantàstics simplement per això que he esmentat abans; és que a més aquest fullet -i em sap greu, perquè jo també l'he pagat amb els meus impostos, Sr. Rami- és una autèntica mostra, bastant desagradable, de manipulació de les xifres. I jo em vull detenir en aquest tema, encara que siguin uns segons. Quan vostès fan referència a les mesures de caràcter fiscal que apliquen, jo no veig a aquest quadre comparatiu que hi ha aquí com està la situació i com la varien vostès. Per res. Arriben, per exemple, a parlar que en tema d'herències, de successions, d'habitatge habitual, vostès fan l'excepció; s'obliden de dir, naturalment, que aquests tipus d'herències estan exemptes en un 95%, i que vostès fan la passa de passar al cent per cent. Però un que llegeixi això es pensa que el Govern balear fa exemptes les herències de l'habitatge familiar. Com això hi ha altres exemples.

Després hi ha uns epígrafs aquí molt simpàtics, molt pedagògics, on hi ha grans epígrafs i dos punts, i ben negre, +3%, -20%, +2%, i un diu "carall, tu, quina cosa més ben explicada". Bé, doncs analitzem una mica: Despeses en béns corrents, vostès diuen -3,7% d'aquest capítol 2 en el pes específic del pressupost, el que significa dins el conjunt del pastís pressupostari sense les noves competències. Càrrega financera, això els interessa també que sigui poca cosa, i diuen -2,20% en pes específic també, però amb les noves competències. La inversió és +23%, però ja no és respecte del conjunt del pressupost, sinó respecte de l'any 97, perquè si vostès ho referissin al pes específic de la inversió dins el conjunt del pastís, com en els casos anteriors, els sortiria un +2%, i no un més 23%, sense noves competències, i un 7% amb les noves competències. La Conselleria de Medi Ambient parla d'un increment, vostè ho ha dit aquí també, d'un 8%; d'on surt això? La Conselleria de Medi Ambient augmenta un 3%, i si vostès volen matisar, perquè hi ha coses que han passat a altres conselleries, ho han d'explicar. I si vostès es volen oblidar de despeses que abans es feien, com les del consorci de l'operació Vaixell, o el tema de la incineradora, també ho han d'explicar, però no es pot pujar aquí i dir "increment d'un 8% de la Conselleria de Medi Ambient", no, no, increment d'un 3%, llevat d'ulteriors explicacions.

Jo supòs que no senten res de tot el que dic, és natural, però és que realment el terrible és que sigui tan complicat desxifrar un document de caràcter divulgatiu. Efectivament, no senten res. El que llegeixi això amb una certa bona voluntat, no sabrà per res què està passant amb el pressupost de la Comunitat Autònoma. Tendrà una idea absolutament desvirtuada a favor del Govern i s'està pagant, insistesc, amb els meus impostos.

La veritat és que tant en aquest fullet com a la seva explicació, jo crec que el que falta és el nervi de saber quina..., el nervi, l'esma política del pressupost, és a dir, quins objectius, quina anàlisi feim de la nostra realitat, i quins objectius pressupostaris ens marcam en funció de les necessitats que nosaltres mateixos apreciam. Vostè ha dit que està molt content de l'increment global del pressupost en funció de les transferències d'educació. No sé si ha arribat a dir que això ens treia de les comunitats del 143, no sé si ja en una llenegada absolutament espectacular ha arribat a dir això, una altra "inexactitud", Sr. Matas. Continuem sent del 143 de quatre. I aquesta espècie de paper estelar que ens ha donat ser els únics que hem acceptat l'educació, ens hem de plantejar per què no l'han acceptada els altres. No serà perquè reclamen unes transferències en millors condicions? I quan ells les tinguin en millors condicions, quina serà la nostra posició? No haurem fet el negoci de na Peix Frit perquè vostè ara puguin venir a bravejar que tenim un pressupost no sé quin tant per cent més que el de l'any 97? No hauran sacrificat els interessos generals d'aquesta comunitat i dels seus nins, que tant el preocupen, en funció d'una maniobra de caràcter polític i de caràcter preelectoralista? Això és el problema.

Però en definitiva amb educació o sense educació la veritat és que nosaltres tenim una autonomia amb poca despesa autonòmica respecte del producte interior brut, abans d'aquesta qüestió de l'ensenyament, amb molta diferència. I això obeeix a dues raons. Una raó és que tenim una autonomia escarransida dins el conjunt de les autonomies de l'Estat; i la segona és que obeeix clarament a la seva concepció política, dogmàtica i neoliberal a la qual feia referència. A vostès els encanta tenir un pressupostet per a la Comunitat Autònoma, els encanta. I vostè ho ha dit en el *Diari de sessions*, dia 12 de novembre d'enguany, a la compareixença de pressuposts, perquè vostès entenen que aquesta política de desfiscalització, això de "no ens endeutem, no sigui cosa", "no anem a fer qualche cosa", això els encanta perquè, com vostè explica aquí, diu "en definitiva estam contraposant una concepció en la qual es creu més o menys en el sector privat. Quan un creu en la iniciativa privada, en la creativitat, en la innovació, en l'esforç individual, doncs vol que les possibilitats d'actuació d'aquest individu sigui màxima. I quan un creu més en l'actuació de les administracions públiques, doncs un vol tenir més impostos i més capacitat d'actuació de les administracions públiques, però sempre en contra de la capacitat d'actuació dels individus". És a dir, per a vostè l'administració és una nosa. És una nosa. És una nosa dins la creativitat i lliure desenvolupament de les forces del mercat. Això és dogmatisme neoliberal, cadascú ha de tenir el seu paper en aquest món, l'administració pública i la iniciativa privada, i vostès realment viuen d'aquests concepció que tot el que sigui públic és una cosa en definitiva a veure amb prevenció.

Per això això no són uns pressuposts que responguin ni analitzin de fet tan sols els factors de desequilibri estructural que pateix la nostra comunitat; relacionats amb la insularitat, que formava part del seu discurs de manera preferent no fa tant; doncs en funció d'això tenim una economia sobreespecialitzada en el tema turístic; tenim problemes de saturació amb recursos com aigua i energia; tenim problemes amb el tema dels residus; tenim una sobrepressió sobre el tema del territori; tenim dèficits importants d'infraestructures, de llits sanitaris, d'ensenyament; tenim desequilibris socials lligats a aquests desequilibris de caràcter econòmic; tenim estacionalitat de l'economia; tenim precarietat en les col·locacions; tenim exclusió social; i tenim 49.000 persones, dins un darrer treball del Consell Econòmic i Social d'Espanya, del març de 1997, vivint a aquesta comunitat per sota dels llindars de pobresa del 50%.

Tot això convidaria a fer un pressupost, perquè aquí es tenen recursos per fer-ho, bastant més audaç, i no és aquesta la posició del Govern. Per això ni volen saber res, per exemple, de l'ecotaxa turística que un dia va proposar aquí el parlamentari verd, i que nosaltres també li hem donat suport. 8.000 milions de pessetes, són golosos, però per què? No sigui cosa que molestem els del paquet turístic. Vostès saben perfectament que això no significaria una contracció de la demanda turística. Ho saben perquè això és un sector econòmic que no és excessivament sensible a això; però per què hem d'anar a armar trull amb això?, i a més, per què volem els 8.000 milions de pessetes, per què, si les forces del mercat ja es desenvolupen amb aquesta creativitat i amb aquesta gràcia amb què ho fan a la nostra comunitat? I per això -no tenc temps ja, perquè s'encén el llum- aquí hi ha una sèrie de factors que es reflecteixen després a les partides concretes de caràcter pressupostari. No és ver aquest sobredimensionament que vostès fan del que és la despesa social, vostès fiquen moltes coses, com incertius a l'ocupació, com formació professional, que no caben en el compliment de la Llei d'acció social. Vostès mantenen una política d'ocupació i de formació importants, però a base de fons europeus, no a base de fons propis, El Pla de desestacionalització és purament un pla d'intencions. Es dediquen 13 milions de lluita contra la sida. Només pels 13 milions aquests, jo tornava els pressuposts. Vostè creu que això és normal, a una comunitat que és la segona d'Espanya, o la segona del primer país d'Europa en incidència de la sida posar 13 milions de recursos propis? Vostè no troba que això ja és per tornar els pressuposts?

I efectivament, hi ha la infradotació del tema de l'ensenyament, hi ha la manca d'empenta al desenvolupament de transport, tant ferroviari com per carretera, política de sòl 98 milions de pessetes; política de residus res, és a dir per reciclatge, per compostatge, zero recursos; 110 milions de pessetes per a estalvi energètic a una comunitat on creix el consum energètic de manera galopant, absolutament inadmissible. I des del punt de vista institucional, que ja costa menys doblers, efectivament té tota la raó el Sr. Balanzat, són uns pressuposts absolutament centralistes. Aquesta proporció de despesa autonòmica en mans dels consells insulars és una vergonya. Si els consells insulars són qualque cosa avui, és perquè són els hereus de la Diputació, com a poder autonòmic no pinten una regadora, podrien estar a una oficineta del Parlament, o a qualque magatzem de pel centre de qualsevol banda. Si són qualsevol cosa és perquè són hereus de la Diputació, no en funció que se'ls hagi desenvolupat en el marc de l'Estatut. El Síndic de Greuges no hi és. Almanco el posin com el Síndic de Comptes, per no fer-ho, però almanco ho posin al pressupost. Què vol dir que el Síndic de Greuges no sigui al pressupost? I aquesta promesa del Consell Econòmic i Social per a aquesta legislatura, per quan la deixam? Pel mes d'abril?

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, acab ja mateix. ...pel mes d'abril de 1999? Serà llavors que farem el Consell Econòmic i Social? I quan posin el Consell Econòmic i Social en plena campanya electoral, vostès consideraran que han complert la promesa de posar el Consell Econòmic i Social durant aquesta legislatura?

La veritat és que demanam la tornada d'aquest pressupost, per dir-ho amb una frase, perquè socialment i mediambientalment són inútils, són continuïstes, són... peix bullit, això no posa polítiques actives als vertaders problemes de la nostra comunitat, i des del punt de vista institucional són senzillament reaccionaris. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per part del Govern té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Rami.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Portaveu del Grup d'Esquerra Unida. Jo estic content que li sàpiga malament escoltar en estereofònic les intervencions, perquè així podrà comprendre almenys la meitat del que és escoltar-lo en quadrafònic; perquè desafortunadament des del Govern cada dia ho hem d'escoltar en quadrafònic.

El 0,7% sense matisos. Vostè ha fet una pregunta sobre el 0,7%, ha demanat si l'any que ve el 0,7% serà sobre el total. Nosaltres, si vostè suposo que no s'ha mirat el programa del Partit Popular, el programa del Partit Popular per a les anteriors eleccions deia que ens comprometem que dins aquesta legislatura es dotaria el 0,7% del pressupost; i entenc que això suposa que la seva pregunta no té més que una resposta, que és que sí. I ja li he explicat abans: Cap subterfugi ni cap matís ni cap truc. Al pressupost d'aquest any, els 550 milions de pessetes que hi ha per al 0,7% no mantenen, i ho repetesc, comparació amb cap altra administració d'aquestes illes, no mantenen comparació amb cap altra, 550 milions de pessetes més, 7 vegades més de la xifra que aporta el Consell Insular de Mallorca, que vostè ha citat -jo no el volia citar-, 7 vegades més, i ja li he explicat quina és la raó que per al pressupost del 98 estava dotat el 0,7% sobre el total del pressupost, el que passa és que al final varen venir les competències d'educació i no vàrem considerar oportú de treure ni una pesseta d'aquestes competències per al 0,7%. És una opció política, i a més estam complint amb això amb el compromís que hi ha al programa del Partit Popular. Per tant, no entenem que hi hagi res a dir en aquest tema, res a afegir.

Els pressuposts vostè no els troba tan bons pel fet que la inversió sobre la despesa corrent sigui elevada, no considera que sigui positiu el fet que hi hagi poc deute; tampoc no considera massa important que hi hagi una política d'austeritat, de contenció de la despesa corrent... Bé, l'únic que puc fer és respectar les seves opinions. Sé que ja ho hem discutit en comissió fa pocs dies i es va discutir el mateix també l'any passat.

Difícilment el podem convèncer que tenir una economia sanejada a l'Administració és un fet positiu. A mi m'agradaria fer-li un paral·lelisme: les administracions són més semblants a les economies familiars que no a les economies empresarials; en les economies familiars hi ha un pressupost, normalment, encara que no l'aprovem formalment i no fem tantes actuacions per aprovar-lo, tenim unes limitacions de recursos i tenim unes necessitats a les quals hem de fer front. Jo supòs que vostè estarà d'acord amb mi que tenir un marge de maniobra en el pressupost familiar és positiu per a les famílies, no tenir compromisos agafats que no et deixen marge de maniobra en el pressupost familiar és positiu; si vostè està d'acord en això per a les famílies, suposo que també hi hauria d'estar d'acord per a les administracions públiques, que hi hagi marge de maniobra, que hi hagi possibilitat de fer inversions per atendre noves necessitats cada any, diferents necessitats cada any. Poder fer actuacions específiques cada any dona una flexibilitat al pressupost de la Comunitat Autònoma i és precisament aquesta flexibilitat allò que ens determina que les empreses de valoració de solvència en els mercats financers ens donin el nivell més elevat de solvència en els mercats de capital internacionals i que únicament tenim el País Basc per sobre del nostre nivell de solvència. Tenim la qualificació -que és una qualificació internacional- "AA-", i això ens deriva, precisament, d'aquesta política d'austeritat i d'aquesta política de contenció de la despesa corrent i de maximitzar l'esforç inversor.

El mateix cal dir del tema del deute: si vostè fa el trasllat a una família, a una economia familiar, suposo que vostè també estarà d'acord en el fet que és millor tenir la família poc endeutada que molt endeutada. Per tant, jo crec que sí que és bo que tinguem un deute controlat, un deute limitat, que siguem la comunitat autònoma amb un nivell de deute més baix de tot Espanya.

Ha fet una sèrie de crítiques a un fulletó divulgatiu que hem editat; a més, vostè me'l va demanar fa poc, supòs que per no haver d'aprofundir en els toms formals, oficials, que és la documentació que hauria de suportar el debat de la Llei de pressupostos. Jo entenc que això requereix un esforç important i que, tal vegada, no està a l'abast de tots els grups i per això entenc que vostè hagi basat la seva intervenció sobre els resultats d'aquest fulletó. Allò que ja no m'ha quedat tan clar és si vostè volia que aquest fulletó fos finançat pels doblers públics de la Comunitat Autònoma o vostè volia que el finançàs jo de la meua butxaca; això no m'ha quedat massa clar; s'ha lamentat dues vegades que l'havia pagat vostè amb els seus impostos.

Ha fet també una referència que hem fet el negoci de na Peix Frit en educació. La veritat és que no sé exactament quin és aquest negoci, però el que li puc dir és que les competències d'educació han estat molt ben negociades, molt ben finançades, el fet que haguem estat els primers en trencar el gel del procés negociador precisament jo crec que ha facilitat aconseguir les nostres reivindicacions, el fet que haguem estat els més àgils en aquest procés i els més..., bé, ho ha dit un mitjà de comunicació a nivell nacional, no és una opinió meua, un mitjà de comunicació ha dit que la Comunitat de Balears ha estat la més valenta per gosar agafar unes competències com aquestes que poden ser unes competències difícils, amb molta de responsabilitat, per agafar-les un any i mig abans de les eleccions. Nosaltres creim que l'autogovern d'aquesta comunitat autònoma, ampliar el títol competencial d'aquesta comunitat autònoma, és una qüestió que queda fora dels interessos partidistes. Nosaltres som autonomistes, volem millorar la qualitat dels nostres serveis educatius, la història demostra que cada vegada que s'ha transferit una competència de l'Estat a la Comunitat Autònoma hem estat capaços de millorar la qualitat de prestació d'aquests serveis i, per tant, en el cas d'un servei tan important com és per al futur de les nostres illes l'educació no universitària, sota cap concepte podríem fer un plantejament purament partidista o electoralista en el procés de negociació i d'assumpció d'aquestes noves competències.

Evidentment no hem deixat de ser una comunitat de l'article 143, és evident, no ho he dit en cap moment, però sí que ens hem separat de les circumstàncies de la resta de comunitats de l'article 143: mentre la totalitat de la resta d'aquestes comunitats tenen un títol competencial molt més reduït que el nostre, l'any 98 nosaltres tindrèm una comunitat autònoma que és incomparable amb la resta de comunitats de l'article 143 i que fa difícils aquestes comparacions perquè, per una banda, no som ni com la resta del 143, ni tampoc som com les comunitats de l'article 151 ni com les comunitats forals.

I per últim, ha fet una digressió sobre el fet que l'Administració és una nosa. No, nosaltres en cap moment hem considerat que l'Administració sigui una nosa; el que sí és cert és que moltes vegades l'Administració actua com a una nosa i, en aquest sentit, nosaltres partim de l'evidència històrica que totes les vegades que les administracions públiques han volgut substituir el sector privat en la prestació de serveis, en la producció de béns, les administracions han fracassat, tard o d'hora, però han fracassat. Normalment, qui fa produir una empresa, qui fa gestionar un servei normalment són les persones, no són les organitzacions, no són les idees, són les persones i la voluntat d'aquestes persones, i bones persones, bons treballadors, en tenim tant a l'Administració pública com a les empreses privades; l'única diferència és que, quan aquests treballadors no són bons sinó que són dolents, el sector privat els elimina automàticament mentre que al sector públic poden perdurar anys, anys i segles.

Això és la prova evident del que ha passat amb els estats d'economia planificada: han estat capaços d'aguantar 80 anys en el poder fins que s'han enfonsat esgotats, amb una economia absolutament podrida i que han deixat les seves economies absolutament esgotades i demanant per favor que des del món de l'economia de mercat se'ls fes el favor de donar-los una mà i de deixar-los recuperar el temps de la història. En definitiva, aquest és l'efecte, la clara ensenyança del segle XX: que a les administracions públiques el voluntarisme, tal vegada, és molt elogiable però no funciona. Aquesta és la diferència en el concepte del que nosaltres entenem que l'Administració s'ha de limitar al mínim, s'ha de limitar a regular, a garantir, a finançar determinats serveis públics bàsics, però no s'ha de dedicar a produir aquests serveis públics bàsics i no s'ha de dedicar a prestar serveis allà on el sector privat ho pot fer millor.

Ha fet també una referència concreta al Pla de la sida. Diu que el pressupost només té 13 milions per a la sida. Aquí li voldria rectificar que el que és cert és que les actuacions en favor de la sida estan íntimament relacionades amb el Pla de drogues que desenvolupa la Comunitat Autònoma a través de la Conselleria de Sanitat, i el conjunt de les dues actuacions és una xifra de 150 milions de pessetes. De totes formes, l'important són les actuacions que s'estan fent, que s'estan desenvolupant en aquest àmbit i en aquest àmbit jo crec que a la Comunitat Autònoma hi ha experiències que són absolutes referències per a la resta de l'Estat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Bé, han fet una rèplica amb calat polític de fons, la qual cosa m'agrada.

Jo estic, content del tema del 0,7, que vostè em digui que l'any 99 serà sobre el total del pressupost, esper que mantengui la paraula, però no és seriós, una altra vegada, que ens digui que ara resulta que la seva afirmació sobre el fet que aquesta era l'administració més generosa de la Comunitat Autònoma, ara l'hem de deixar de mesurar en percentatges i l'hem de mesurar en termes de diners absoluts. No pot ser, això, això és enganar la gent, això és manipular, home!; llavors la més solidària, per nassos, seria l'Administració de l'Estat que amb un 0,0001 supòs que tendria més recursos que qualsevol de nosaltres. No, home!, la solidaritat es fa en funció dels percentatges perquè si no naturalment l'Ajuntament de Maria mai no podria ser solidari, pobret, sempre seria el més insolidari de tots, o l'Ajuntament de Deià, o el de Banyalbufar. No, la solidaritat es mesura en termes de percentatges, de recursos globals, de quant dedicam a això, i vostè no són, ni a prop fer-s'hi, la més solidària, però, vaja, sembla que estan en ona i jo estic content, de veres que estic content del fet que hi hagi aquest progrés, insuficient, però que es faci aquest progrés.

No és que nosaltres haguem basat el nostre estudi del pressupost en aquest fulletó. Malauradament hem hagut de fer una mica més de feina que tot això, però si m'he centrat un parell de minuts en aquest fulletó és perquè a mi em sembla profundament immoral que vostès, sabent que els ciutadans d'aquesta comunitat no tenen ni temps ni possibilitat d'enfrontar-se amb els 20 toms dels pressuposts, sabent que els mitjans de comunicació tampoc no poden donar una informació objectiva i mitjanament extensa d'aquests pressuposts, vostès fabriquin un fulletó divulgatiu que és propaganda i que és manipulació informativa. Això em sembla molt malament. Si vostè vol fer propaganda, efectivament la paga de la seva butxaca o la paga el Partit Popular: "el pressupost del nostre partit o del Govern suportat pel nostre partit", perfecte, que diguin el que vulguin, però això són doblers de tots i no es fa manipulació informativa amb doblers públics. Jo sé que vostès ho fan amb tot, ho fan amb moltes coses: programes subvencionats..., n'hi ha a balquena, d'exemples, publicitat institucional pagada per tots i que es converteix en manipulació informativa. Això és un exemple més i jo em queix des d'aquesta tribuna perquè em sembla una profunda immoralitat política.

El tema de l'ensenyament. Bé, al final ens veure a les costes de Xorrijo, -no sé si vostè coneix aquesta expressió que es diu per aquí- ens veurem; ens veurem, si ha fet el bon negoci la que s'ha tirat a la piscina primer o les que han estat més prudentes i han volgut negociar unes competències en millors condicions, perquè la veritat és que amb aquestes competències tal com estan transferides tenim un dèficit evident en despesa en ensenyament per nin, en despesa respecte al producte interior brut, i hi haurà una incapacitat o una enorme dificultat per recuperar aquest dèficit respecte a la mitjana de l'Estat. Com recuperarem aquest dèficit?, amb recursos propis de la Comunitat?; com ho farem? O serem sempre, durant 10 anys, 20, 25, una comunitat on es gastarà en ensenyament menys per nin que a qualsevol comunitat de l'Estat espanyol? És aquest, el problema.

I sobre el tema de les formalitats del pressupost i totes aquestes qüestions. Clar que és millor, en principi, no estar endeutats, clar que sí, clar que és millor poder invertir molt i tenir molt poca despesa de funcionament; en principi sí, però immediatament ens hem de posar en contacte amb la realitat, o no?, i llavors aquesta valoració, favorable o no, queda immediatament matisada pel contrast entre el pressupost i la realitat social. Una família és millor que no estigui endeutada?, sí, però si jo tenc un nin que dorm al carrer jo m'endeutaré, a mi em farà vergonya tenir una economia familiar sanejada amb un nin que dorm al carrer, i vostès tenen 49.000 ciutadans d'aquesta comunitat sota el llindar de pobresa, i 29.000 en situació d'exclusió social, i tenen uns pressuposts, ai què *monos!*, què poc endeutats! Vostès són un pare de família amb un pressupost familiar sanejat i un nin que dorm al carrer. Jo no sé si això quadra amb l'economia aquesta estatalitzada i totes aquests pel·lícules que em conta però nosaltres ho veim d'aquesta manera tan senzilla.

Nosaltres no volem dir -ho he dit abans d'una manera clara, i acab, Sr. President, tot d'una- que l'Administració pública té el seu paper i l'economia de mercat té el seu paper i la iniciativa privada té el seu paper; des del nostre punt de vista és dogmàtica la posició que digui que qualsevol d'aquests àmbits ha de tenir una vocació d'exclusivitat o que una és bona i l'altra és dolenta, una és positiva i l'altra és negativa, i jo percepc en el seu discurs, sempre, sempre, sempre, i ho ha fet ara mateix amb el tema de l'Administració pública, percepc una visió negativa d'allò públic i una visió idíl•lica d'allò privat i això em sembla dogmàtic, i si això quedàs en una discussió acadèmica, bé, idò mira, si hem de parlar de les economies estatalitzades i totes aquestes qüestions, me'n fot, m'és igual, si és una discussió acadèmica, però és que resulta que aquest dogmatisme seu després es reflecteix en partides pressupostàries i vostès, efectivament, no tenen línies d'ocupació més enllà de fons que els vénen de fora, no hi ha recursos propis, no hi ha esforç propi.

I el Pla de lluita contra la sida a la nostra comunitat, recursos propis de la Comunitat Autònoma són 13 milions, no comencem a embullar una altra vegada el personal, 13 milions de recursos propis, a la segona comunitat autònoma del primer d'Europa en incidència de la sida, 13 milions, absolutament vergonyós. I aquí, per això, fruit d'aquesta visió global seva, idò efectivament vostès no perden..., anava a dir perdre, què?, perdre l'oremus, perdre el sentit de l'orientació o una altra cosa que estic pensant per veure com posen mà a aquestes situacions d'exclusió social que són indignants a la comunitat autònoma que creix més en producte interior brut d'Espanya i que està per sota de la mitja europea en creixement del producte interior brut; les situacions d'exclusió social són indignants i vostès no fan aquest esforç en absolut, els va molt bé així com estan les coses.

En definitiva, quan parlam aquí d'aquestes grans concepcions filosòfiques, al final, a on ens veim?, a les partides pressupostàries, i això vol dir que vostès, efectivament, aspiren a tenir un pressupost sanejat, una economia familiar sanejada, passant pel fet de tenir un fill dormint davall del pont, passant per problemes mediambientals en els quals no els (...) perquè, en definitiva, hi ha un problema d'insolidaritat profunda a la seva concepció política.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per tancar la qüestió incidental té la paraula el Sr. Rami.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Antoni Rami i Alós):

Moltes gràcies, Sr. President; senyores i senyors diputats; Sr. Grosske, s'ha centrat molt concretament en dos o tres temes i crec que podem fer una intervenció més o menys ràpida. Jo també estic satisfet de l'esforç del 0,7% que fa la Comunitat Autònoma; jo crec que està perfectament clar quines són les xifres i està perfectament clar que vostè compara una xifra d'una administració autonòmica, d'una administració insular, del Consell Insular de Mallorca que aporta 80 milions al tercer món, amb una administració que n'aporta set vegades més, 550 milions de pessetes, i que l'any que ve doncs, evidentment, està compromesa a aportar encara molt més i amb això la Comunitat Autònoma de les Illes Balears es converteix en la primera administració quant a esforç amb el tercer món. Crec que queda ben clar.

En qualsevol cas, aquests 80 milions vostès els podrien ampliar molt fàcilment o, per dir-ho d'una altra forma, vostès facin el que vulguin amb aquests 80 milions o amb el que sigui, però tal vegada aquests 80 milions s'entenen més si analitzam altres actuacions que es fan en aquesta mateixa administració, com és que amb 20 milions de pessetes que surten de la mateixa butxaca que aquells altres 80, es dediquin a fer una campanya publicitària d'illa de progrés, amb una evident relació publicitària partidista d'un anomenat Pacte de progrés. Jo crec que els ciutadans d'aquestes illes no necessiten...

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci, Srs. Diputats.

(Remor de veus)

Senyores i senyors diputats, prec silenci i deixin continuar el Sr. Conseller que està en ús de la paraula. Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Crec que a cap orador d'aquesta cambra se li ha negat l'ús lliure de la paraula i no veig per què me l'han de negar a mi. Evidentment jo entenc que puc parlar de l'esforç solidari de les distintes administracions que hi ha a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i crec que comparar termes, precisament el debat pressupostari és això.

Vostè ha parlat de 49.000 persones que viuen al carrer en situació de precarietat. Ha fet una comparació que semblava que eren 49.000 nins que viuen al carrer. Bé, jo crec..., no, no, ja sé que no ha dit 49.000 nins, ha dit 49.000 persones però ho ha dit en un terme que feia la comparació, continuava la comparació amb l'economia familiar i parlava de tenir la família un nin al carrer, i l'únic que li he de dir és que la competència d'atendre aquestes persones que estan en situació de marginació és el Consell Insular de Mallorca, és que senzillament els temes són així, la competència és del Consell Insular de Mallorca i, per tant, aquí és a on s'han d'esforçar més; tal vegada poden utilitzar aquests 20 milions d'aquesta campanya absolutament inútil...

(Remor de veus)

...absolutament innecessària per als ciutadans de les Illes, d'aquesta illa en particular...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garcia, li prec silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Aquest fet és encara més greu perquè segurament aquests 20 milions els resultaran insuficients per atendre els problemes que tenim no en el tercer món sinó aquí, a les Illes Balears, i estam d'acord en el fet que tal vegada és prioritari atendre això que no fer aquests tipus de campanyes publicitàries. Però la cosa és molt més greu quan llegim als diaris que el Consell Insular de Mallorca ha tengut un superàvit de 2.000 milions de pessetes, 2.000 milions de pessetes que no han trobat què fer amb elles. Tenen, tenim entre tots, 49.000 milions de persones en situació de pobresa...

(Remor de veus)

...i el Consell Insular de Mallorca, tan progressista com és el Consell Insular de Mallorca, no ha pogut fer res per atendre aquestes persones amb un superàvit de 2.000 milions de pessetes.

Quant al posicionament que el que és públic és negatiu i el que és privat és positiu, jo en cap cas no he dit això. Jo estic treballant en el món del que és públic des de pràcticament tota la meua vida i li asseguro que ho vaig d'una forma vocacional. Estic encantat de treballar en el món del que és públic i crec que és una..., m'omple d'orgull treballar en aquest àmbit, perquè des d'aquí es donen uns valors cap a la societat que és impossible donar des del sector privat. Però això no significa que tot el que és públic sigui bo, perquè hi ha moltes coses que des d'allò que és públic es van pitjor que des del sector privat, molt especialment allò que podríem dir la principal eina de política social que es pot fer des d'una administració, que és afavorir la creació de llocs de feina. Això és fa molt millor des d'una política liberal, això que vostè satanitza com un discurs neoliberal a l'Escola de Xicago i no sé quants d'epítets més sol utilitzar, doncs aquesta política es fa molt millor des d'una política de promoure que el sector privat sigui el més ampli possible, tengui els marges més amples possibles i, des de l'Administració pública a allò a què ens hem de dedicar és a regular, inspeccionar, controlar, crear marcs, afavorir el desenvolupament econòmic i proveir el que tots els ciutadans de la nostra societat puguin accedir als serveis públics bàsics assegurant-los la finançació d'aquests serveis públics bàsics però no produint-los directament, perquè les administracions no sabem produir serveis, no sabem produir béns públics.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que vulguin intervenir? Per què demana la paraula, senyor...?

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Jo invoc una correcta...

EL SR. PRESIDENT:

Per què em demana la paraula?

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Per una qüestió d'ordre, perquè invoc una correcta aplicació del Reglament quant a la rèplica i la contrarèplica perquè jo crec que no s'aplica bé, és a dir, la contrarèplica està per contrareplicar sobre allò que ha estat objecte del debat i no per aprofitar el darrer torn per obrir altres qüestions de debat.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Grosske, aquesta presidència...

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Això ja va ocasionar un incident amb el Sr. Matas a l'altre debat, es va corregir i jo lament que hi hagi retrocessos...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Passam a la següent intervenció per part de la Sra. Salom. Té la paraula.

(Remor de veus)

Sí, digui, Sra. Salom.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Per una qüestió d'ordre, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci, per favor, senyores i...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Aquest incident es va suscitar en el passat debat de política general i acordàrem, els portaveus amb el president, que en el darrer torn el president del Govern se subjectaria a replicar el portaveu de torn sense obrir qüestions noves i que, si s'obrien qüestions noves, el portaveu en qüestió podria tenir un torn de rèplica. Això no s'està...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Aquesta presidència procurarà que sigui així. Té vostè la paraula, (...)

(Remor de veus)

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, som aquí, en el Parlament de la nostra comunitat autònoma, fòrum de debat que hi ha d'haver entre els distints grups parlamentaris i el Govern i, en aquest cas, em sembla molt poc seriós, molt poc seriós, que des de determinats grups se'ns demani que no intervinguem i que la intervenció del Grup Popular és un *rollo*. Això em sembla impresentable i que aquí l'únic grup que no té dret a parlar en aquest parlament perquè no tocaria que fos grup parlamentari és el seu grup, és el Grup d'Esquerra Unida.

(Aldarull a la sala)

El nostre grup, Sr. President, senyores i senyors diputats, considera que l'any, i així ja ho hem exposat, que el compromís del nostre programa electoral és que al final d'aquesta legislatura es dediqui el 0,7% del nostre pressupost al tercer món, i nosaltres normalment totes aquelles qüestions que duim al programa electoral tenim el bon costum de complir-les.

Enguany feim un esforç crec que important en dedicar un 0,7% del nostre pressupost al tercer món, amb l'excepció feta del tema de les competències en matèria d'educació, un esforç que es veu reflectit en nombres, en xifres concretes, i enguany dedicam 550 milions de pessetes a temes de tercer món. Nosaltres creim que aquesta és una partida pressupostària significativa, important, i des del Grup Parlamentari Popular volem destacar que creim que són doblers que podran redundar en benefici d'un conjunt de persones que així ho necessiten.

(Remor de veus)

Respecte a la...

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Diputats, jo els pregaria, si és que estan nerviosos o estan cansats que segueixin la sessió des de l'exterior, però aquí, dins l'hemicicle, guardin silenci i bones maneres. Gràcies.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en el nostre grup creim que és bo, que és positiu el fet que la nostra comunitat autònoma tenguí una economia sanejada. Discutir si tenir contenció de la despesa corrent és bo o és dolent, o si hi ha poc deute o molt de deute és bo o és dolent, la posició del nostre grup, del Grup Parlamentari Popular -i aposta no podem acceptar l'esmena a la totalitat presentada pel Grup d'Esquerra Unida- és que consideram que és positiu que es faci un esforç per part de l'Administració autonòmica per intentar contenir la despesa corrent, sobretot en temes de capítol 2. Creim que això en principi és positiu, sobretot si per un altre costat es fa un esforç important, amb una millora dia a dia de la gestió, amb una millora de la gestió dels fons públics intentant destinar el màxim dels esforços possibles per incrementar les xifres de la inversió, inversió que hem de dir que a la nostra comunitat autònoma, any rera any, s'ha intentat que aquesta sempre fos superior a la despesa corrent.

En aquest sentit, si miram les xifres globals de la nostra comunitat i llevam el que han estat les darreres transferències en matèria educativa, podem veure que, del total del pressupost, més d'un 51% es dedica a temes d'inversió. Nosaltres creim que destinar 41.146 milions de pessetes a inversions, creim que això és positiu, que és bo i que, a la llarga, els ciutadans, els mallorquins, menorquins i eivissencs se'n adonen que el Govern Popular fa una bona gestió i que, dia a dia, van millorant totes les nostres infraestructures, ja siguin carreteres com sigui el tema de depuració d'aigües, inversions que, en els nostres municipis, concretant enguany, per exemple, en el Pla Mirall, idò poc a poc la gent dels nostres municipis veurà com empedren els carrers, s'arreglen els fanals, s'arreglen les voreres, es posa mobiliari urbà a les distintes places dels nostres municipis...; en definitiva, allò que s'intenta des del Grup Popular i des del Govern Popular és intentar millorar cada dia la qualitat de vida dels nostres ciutadans.

Es critica la forma en què s'han presentat els pressuposts. Nosaltres, des del Grup Popular, no podem donar suport a aquesta esmena a la totalitat en aquest aspecte en concret perquè creim, igual que un estudiant, que allò important no és el folre del llibre, allò important és el contingut del llibre i analitzar en profunditat les xifres d'aquest pressupost.

Des del Grup Popular creim que enguany hi ha, en aquests pressuposts, del total dels ingressos de la nostra comunitat autònoma, un 66% correspon a ingressos generats a la nostra comunitat autònoma i tan sols un 32% d'aquests ingressos provenen d'altres administracions. Creim que, en aquest sentit, s'està avançant, creim que en aquest sentit cada vegada des de Balears som més autosuficients i cada vegada, en aquest sentit, de cada 100 pessetes del nostre pressupost 66 són provinents d'ingressos propis ja de la nostra comunitat i tan sols, o encara, segons com es vulgui mirar, 32 provenen d'altres administracions. Això ha representat enguany al voltant d'un increment d'un 20% d'aquests ingressos generats a la nostra comunitat, i en aquest sentit hem de dir, una vegada més, que es nota amb això que aquí, a Balears, hi ha un govern popular i que a Madrid també hi ha un govern del mateix signe polític.

Iniciativa privada. Evidentment, el Grup Popular, el Govern Popular, creim en la iniciativa privada, i creim que els ens autònoms han d'arribar allà on no pot arribar la iniciativa privada i en aquest sentit, distintes societats i ens autònoms tenen una missió molt concreta d'intentar, allà on no arriba la iniciativa privada, arribar l'Administració autonòmica a través d'aquests ens.

Es critica si el Govern dedica ics milions de pessetes a un determinat programa, el Govern per exemple dedica 50 milions de pessetes a un programa i es diu que de fons propis només són 10, que això no és correcte i que es mira el tant per cent. Nosaltres, des del Grup Popular creim que no té res a veure si dedicam 50 milions a un determinat programa i n'hi ha 9 que siguin de fons propis i 41 que provenen d'una altra administració, nosaltres creim que el que s'ha de valorar és l'esforç que fa el Govern balear de dedicar 50 milions de pessetes a un programa concret, però em sembla, en certa manera, ridícul que es digui, "no, és que aquests doblers provenen de Brussel•les, provenen de Madrid o provenen d'aquí", l'important és que un determinat col•lectiu es veurà beneficiat d'un programa del Govern balear amb 50 milions de pessetes.

Des del Grup Popular creim que les competències en matèria educativa s'han negociat bé, el Govern balear ha negociat correctament aquestes transferències, s'han dut a terme unes bones negociacions, que el que hi havia pressupostat l'any passat en matèria educativa, eren uns 35.000 milions de pessetes i que enguany la transferència ve valorada en bastant més del que l'any passat hi havia pressupostat, enguany hem aconseguit uns 40.000 milions de pessetes. Jo crec que els ciutadans de la nostra comunitat, els al•lots i els pares de família que tenen al•lots en edat escolar, poden estar tranquils que el Govern popular ha fet una bona negociació i ha aconseguit uns doblers i a partir de poc temps se'n temeran, les distintes famílies i els distints al•lots, que aquí, a Balears, el Govern popular gestiona correctament i que hi haurà millores en tot el model educatiu a la nostra comunitat.

I evidentment creim que amb aquests pressuposts es nota, es veu que s'ha millorat el sistema de finançament autonòmic i que hem incrementat el nostre autogovern. I el que han dit, que nosaltres som una comunitat del 143, una de les comunitats mal anomenades, tal vegada, de via lenta, som l'única de totes aquestes que en aquest moment tenim les competències en matèria educativa, i crec que és un tema del qual hem d'estar, tota la gent d'aquí, de Balears, satisfeta, contenta de veure que Balears és capdavantera, i no anar amb una mentalitat que ja ens hauran enganats, crec que hem d'estar satisfets o contents que som la primera comunitat autònoma de l'article 143 que podem gestionar les competències en matèria educativa.

Des del Grup Popular, Sr. President, senyores i senyors diputats, no podem acceptar aquesta esmena a la totalitat que s'ha presentat per part d'Esquerra Unida, perquè no compartim aquests criteris que he exposat anteriorment, i nosaltres valoram d'una manera molt positiva, perquè creim que es fa un esforç important per part del Govern balear de reduir la despesa corrent, d'incrementar les partides d'inversió i enguany gestionant el que és el 30% de l'IRPF, hem tengut la iniciativa i la valentia de ser una de les poques comunitats autònomes de tot l'estat espanyol que reduïrem els impostos a la nostra comunitat, i a nosaltres, als dels Grup Popular, aquest tema ens satisfà i fa que votem en contra d'aquestes esmenes a la totalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom.

I passam a la defensa de l'esmena a la totalitat 6041/97, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, per defensar-la té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Rami, l'any passat ja va començar el discurs dient que ens trobàvem davant uns pressuposts històrics, de fet, cada any ho són, així es fa la història, el que passa és que no l'hauríem de devaluar, a la història, a força de repetir cada any que ens trobam davant uns pressuposts històrics. I tanmateix, encara ens queda molt per arribar a ser una comunitat històrica, anam molt per davall, tant a nivell competencial com a nivell de pressuposts.

Diu el conseller, ens deia fa un moment que li surten els comptes, a mi no em surten, els comptes, perquè si les pessetes serveixen, en part, per madurar el nivell d'autonomia, per equiparar-nos al nivell d'autonomia de Catalunya, per exemple, aquests pressuposts no haurien de ser de 120.000 milions de pessetes, haurien de ser de 260.000 milions de pessetes. Per tant, encara no som a la meitat, encara no tenim la meitat d'autonomia que té Catalunya, proporcionalment ens referim.

Bé, entrant en el tema, i més que estudiar els toms dels pressuposts, enguany ens hem dedicat a escoltar i analitzar les compareixences dels deu consellers, les quals, aquestes deu compareixences, com els deu manaments de Déu, les podem resumir en dos punts: com gastar i inaugurar en dos anys allò que s'haurà de pagar en deu, i com invadir les competències d'altres institucions renunciant a exercir les pròpies. Aquestes són les dues conclusions que hem tret de les deu compareixences dels distints consellers.

I he de discrepar de les afirmacions que s'han fet avui aquí, que tenim una economia sanejada o, més ben dit, una administració autònoma sanejada. El conseller d'Economia i Hisenda responia en comissió a la clàssica pregunta sobre l'endeutament de la Comunitat Autònoma, 42.000 milions l'Administració, més uns 22.000 milions les empreses públiques. Avui diu que això és un baixíssim nivell d'endeutament.

Però, i els consorcis, Sr. Rami?, i els consorcis? Els distints consorcis que s'estan creant, en quant s'endeutaran? Vàrem ser incapaços d'obtenir una resposta, li vàrem demanar a vostè, no va contestar, hem pogut espigolar algunes respostes del conseller de Turisme, del conseller de Medi Ambient, i vet aquí que n'hem sortit plenament convençuts d'aquestes intervencions, d'aquestes compareixences, que el Govern, que el seu president, Sr. Jaume Matas, no té cap escrúpol a hipotecar les institucions en un intent desesperat d'arribar a les eleccions de l'any 1999 amb un gran bagatge d'inversions, i en conseqüència d'inauguracions, tallades de cinta i, com no?, fotografies.

Enguany, per tant, ja coneixem en més detall el Pla Mirall, ja ens l'han explicat, i coneixem les seves conseqüències, un compromís important de despesa plurianual i un endeutament encobert mitjançant aquesta figura dels consorcis. Endeutament tant per al Govern com per als ajuntaments. El gros del Pla Mirall és a dues conselleries, Turisme, segons manifestacions del conseller, gestiona el 40% del Pla, 17.932 milions subvencionables, dels quals únicament 7.193 són a càrrec de Turisme i que es finançaran en deu anys amb un préstec amb el *Banco Europeo de Inversiones*, la resta, 10.800 milions són a càrrec dels ajuntaments.

Els projectes dependents de Medi Ambient suposen 21.484 milions, dels quals únicament 10.993 són a càrrec de la conselleria, i, perdó, 8.837 dels quals, en forma de consorcis. Aquesta figura, el consorci, és l'invent mitjançant el qual tots els ajuntaments que presentin projectes superiors a 500 milions de pessetes, obligatòriament, repetesc, obligatòriament, han de constituir un consorci, han de formar un consorci amb el Govern i concertar un préstec per la totalitat, repetesc, per la totalitat del projecte. És a dir, ajuntament que ha demanat 500 milions de pessetes, obligatòriament s'ha d'endeutar per la totalitat dels 500 milions de pessetes, com a mínim.

D'aquestes respostes que consten als *Diaris de Sessions*, podem deduir, per tant, que el Pla Mirall suposarà al Govern balear, un endeutament proper, calculam, als 15, 16.000 milions de pessetes, 16.000 milions de pessetes que no computen a efectes d'endeutament oficial, que no afecten els criteris de Maastricht, però que condicionaran els pressuposts de l'any 1999 a l'any 2007. Dues legislatures més hipotecades.

Però aquest sistema que nosaltres consideram pervers, també repercuteix sobre els ajuntaments, els quals carreguen, suporten la major part del Pla Mirall, perquè dels 38.000 milions d'aquestes dues conselleries, més de 20.000, bastant més del 50% són a càrrec dels ajuntaments, una part, una gran part dels quals obligatòriament, insistesc, s'han de cobrir amb endeutament. Per tant, obliguen els ajuntaments, forcen els ajuntament a, si volen tenir accés al Pla Mirall, endeutar-se. I no només això, sinó que alguns projectes no s'han subvencionat, no s'han considerat subvencionables pel Pla Mirall, perquè no entren dins els seus objectius. Per exemple, obres de clavegueram, obres d'aigua potable, no són subvencionables, i d'aquesta manera els ajuntaments hauran de córrer, s'hauran d'espavilar per fer aquestes obres, és a dir, per exemple, per utilitzar un exemple gràfic, si un ajuntament vol empedrar un carrer gràcies al Pla Mirall i no té el clavegueram fet, s'ha d'espavilar o bé ha d'empedrar sense fer la xarxa de sanejament. Segurament, endeutar-se més o recórrer als consells insulars per no fer el desbarat, que seria un vertader desbarat, d'empedrar un carrer sense que estiguin fetes les conduccions d'aigua.

És evident, per tant, que de cap manera no ens trobam davant uns pressuposts austers, com afirma el conseller, no ens trobam davant una administració sanejada, de cap manera, però això no és tot, això no és tot l'endeutament emboscat que hi ha dins els pressuposts, perquè no és dins el pressupost, millor dit, sinó que aquest endeutament, estudiades amb detall les intervencions de cada conseller, el trobam present a totes les actuacions, no és únicament el Pla Mirall que obliga o que condiciona partides d'aquí a deu anys vista, sinó que en agricultura, per exemple, el conseller afirma que s'han acceptat totes les peticions dels municipis per asfaltar els camins rurals, és a dir, es va fer una convocatòria, s'han presentat centenars de camins, i la conselleria accepta el cent per cent de les peticions. Naturalment, amb el Pla 10, i què vol dir el Pla 10?, que els ajuntaments contractaran, pagaran i el Govern pagarà en deu anys, l'any 2007, qui governi, encara pagarà aquesta generositat del Govern i de la Conselleria d'Agricultura d'haver admès totes les peticions.

El Pla 10 també el trobam a la Conselleria de Sanitat per fer centres de salut i centres socials que bestreuran els ajuntaments, una vegada més, i el Govern pagarà, com diu el Pla 10, en deu anys.

El Pla 10 el trobam a la Conselleria de Foment per a obres de restauració de patrimoni que el Govern pagarà en deu anys, i això que patrimoni està transferit als consells insulars.

Però encara no és tot, Pla Mirall, Pla 10, hem de recordar els consorcis d'aigua, n'hi ha dotze de constituïts, dotze que se n'han creat fins ara, amb una inversió de 1.200 milions de pessetes dels quals el 50% són finançats per la Conselleria de Medi Ambient, també a mig termini, conselleria, per cert, que també té un pla d'endeutament per a adquisició i ampliació d'àrees recreatives que engany, només enguany, ja li suposa pagar 60 milions de pessetes d'interessos. I no parlem dels consorcis per finançar depuradores amb ajuntaments que també el Govern haurà de pagar a llarg termini.

En definitiva, quina despesa contreuran al llarg del 98?, quin deute encobert es farà? No ho podem saber, no ho podem saber, però segurament supera ja els 20.000 milions de pessetes, al marge de l'endeutament d'empreses públiques i de la pròpia administració.

Però encara no hem acabat, saben com s'han de finançar les noves inversions ferroviàries Inca-Sa Pobla? No figuren al pressupost, Sr. Rami. Vostè els ha fets? No li llegiré el *Diari de Sessions* del Sr. Verger, amb un préstec de 1.500 milions de pessetes que contraurà Serveis Ferroviaris de Mallorca durant l'any 1998, i que no figura als pressuposts, 1.500 milions de pessetes més de préstec. En definitiva, senyores i senyors diputats, ens costarà ben cara aquesta desesperada carrera electoral del Sr. Matas, cara en interessos, per molt que hagin baixat.

Però el que sap més greu de tot això, la vertadera desgràcia és que moltes d'aquestes inversions no són prioritàries, perquè si analitzant en conjunt aquesta inversió es ves que és imprescindible i que s'havia d'afrontar, tal vegada hauria d'alabar la valentia del Govern, l'endeutament, jo crec que per definició no és dolent, tot el contrari, però el problema és que ni són, no sé si són necessàries, però aquestes inversions que es proposen no són prioritàries.

Parlava abans de més de 6.000 milions de pessetes de projectes rebutjats per no entrar en la filosofia del Pla Mirall, que només està destinat a embelliment, però ens volen dir si no seria més lògic que els municipis que encara no s'han dotat de les infraestructures bàsiques, poguessin utilitzar les subvencions del Govern?, no seria més lògic que només aquests quinze municipis que al Consell de Mallorca han presentat peticions per més de 8.000 milions de pessetes per a sanejament, poguessin veure satisfetes les seves necessitats abans d'haver d'anar a embelliment? En definitiva, no aborden les prioritats.

I el curiós és que els plans d'obres i serveis, les aportacions del Govern en els plans d'obres i serveis estan congelades, els mateixos 300 milions de pessetes de fa anys, amb els quals els consells han d'afrontar les peticions dels ajuntaments.

Parlava abans, però, que aquests pressuposts revelen una invasió competencial, naturalment tota aquesta filosofia del Pla Mirall és cooperació, és la funció de les diputacions, avui dels consells insulars, però hi ha tot un ventall d'actuacions que també invadeixen aquestes competències, per exemple, les subvencions de camins rurals també són cooperació; actuacions en urbanisme, 63 milions de pessetes, 260 milions de pessetes en restauració de patrimoni, 300 milions de pessetes en rehabilitació de façanes, competències transferides exclusivament als consells insulars. Què hi fa el Govern amb tots aquests plans?

Per cert, i parlant de consells, el conseller d'Economia i Hisenda ha manifestat reiteradament que el nou sistema de finançament suposarà un increment del finançament de la nostra comunitat autònoma de 8.000 milions de pessetes. La pregunta és, i amb aquest finançament addicional, no és ben hora d'aprovar el sistema de finançament definitiu dels consells insulars?, no ha arribat el moment?

Volia dedicar uns moments, si tenim temps, a analitzar algunes polítiques sectorials, bàsicament Foment i Medi Ambient. El conseller ens va anunciar la presentació del Pla de transport i del Pla de carreteres, uns plans que no són fruits del debat parlamentari, sinó que van a remolc d'un consorci, d'un consorci fantasma que no sabem si s'arribarà a firmar. La realitat és que d'aquest consorci, als pressuposts d'enguany hi ha una quantitat tan important com zero pessetes, i el conseller va dedicar una gran part de la seva intervenció a explicar-nos que es farien grans inversions en ferrocarrils, una conversió radical, perquè recordam que tal dia com avui, aquest debat el va dur el Sr. Alorda, i quan li demanava alternatives en transport i en ferrocarril, el Sr. Rami li va aconsellar, "i per què no en globus?" Això demostrava l'interès que tenien pel ferrocarril, ara hi ha una gran conversió. Aquest tren que fa un any als *juppies* ultraliberals que els han dit per allà, sonava com a música de *Novecento*, avui ja sona com una reivindicació del propi Govern, però la realitat, Sr. Rami, és que pressupost per a noves línies ferroviàries, zero pessetes. I no parlem de l'alternativa de la bicicleta, clar, si l'any passat ens varen contestar, "i per què no en globus?", a la demanda del tren, clar, sortir aquí i demanar carril de bicicletes és temerari, ens pot respondre qualsevol cosa, perquè clar, ja ho sabem, això de la bicicleta està reservat als bàrbars del nord, els suecs, danesos, alemanys, i únicament en aquests pressuposts hi ha prevista la ruta cicloturística del Pla de Mallorca, reservada exclusivament als municipis que han votat majoritàriament Partit Popular.

En Cultura i Educació, haurem de veure la repercussió d'aquestes transferències, avui no en podem fer una valoració, només una precisió, no som l'única comunitat autònoma del 143 que té educació, Canàries i el País Valencià fa molt de temps que la tenen transferida. Però voldria que ens explicàs una cosa. Avui mateix, el rector de la Universitat denunciava que amb aquests pressuposts hi haurà dèficit, i ara fa un moment el conseller ens ha dit que presentarà, el Grup Popular presentarà una esmena de 200 milions de pessetes per incrementar el pressupost de la Universitat, expliqui'm, si els pressuposts estan quadrats, rebem 4.500 milions i n'hi ha 4.500, d'on sortiran aquests 200 milions de pessetes.

Voldria parlar un segon de treball, perquè és una de les conselleries més ben dotades, 4.000 i busques milions de pessetes, per desgràcia de vegades no sabem com es gasten, creim que falta imaginació i iniciativa política i ens preocupa molt aquesta notícia, alarmant, d'avui, d'aquesta denúncia pública de 40 treballadors que denunciïn com el director del Codefoc havia fet una política entre d'altres coses, una política de personal molt condemnable, però que l'han acusat d'adjudicar discrecionalment els recursos europeus. Això és molt fort, i creim que mereix una explicació immediata.

En sanitat -i acabaré ja, Sr. President-, en sanitat, naturalment, s'ha parlat dels recursos destinats a combatre la sida, el conseller va explicar que hi ha 13 milions d'aportació pròpia i 24 milions d'aportació estatal. Aquesta és la xifra que figura al *Diari de Sessions*.

Una de les preguntes que tampoc, cap conseller no ha respost, i l'hem formulada als deu, és què han gastat en publicitat o què tenen pressupostat en publicitat. Aquest és el secret més ben guardat, és el secret més ben guardat perquè cap dels consellers als quals hem fet aquesta pregunta no ha pogut contestar. Però la joia de la corona d'aquest govern és la Conselleria de Medi Ambient, segons el conseller, la primera gran prioritat, les directrius d'ordenació del territori. Hem vist l'exposició, una gran promoció fotogràfica dels paisatges que els ecologistes volen protegir ...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant, Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, jo crec que amb un minut o dos hauré acabat, Sr. President.

Dèiem que les directrius d'ordenació del territori són una gran promoció fotogràfica dels paisatges que els ecologistes volen protegir i que els batles del Partit Popular volen urbanitzar. L'altre dia ho deia el director general, el Sr. Lluís Alemany a un debat televisiu, deia: "escoltin, que les directrius d'ordenació del territori només són unes línies d'actuació, llavors qui aproven les urbanitzacions són els consells insulars, les comissions insulars d'urbanisme aproven les urbanitzacions". Bé, ell no deia que ell, que és membre d'una comissió d'urbanisme, la de Mallorca, en representació del Govern, juntament amb el Sr. Cañellas, i que tots dos voten a favor de les urbanitzacions, això, no ho deia. Però també veim com una de les prioritats del conseller de Medi Ambient és -escoltin bé-, el reciclatge i el compostatge, i a la pregunta de "bé, i què pensen dedicar a aquesta gran prioritat de reciclatge i compostatge?", la resposta va ser, "zero pessetes", zero pessetes a la segona gran prioritat de Medi Ambient, zero pessetes la quantitat destinada a regenerar abocadors, zero pessetes la quantitat destinada a estalvi d'aigua, no sabem les pessetes, però segurament molt poques, les destinades a tractament terciari d'aigua, a reutilització, zero pessetes a regeneració natural d'arena de les platges, zero pessetes a l'accés públic a les platges.

En definitiva, i per acabar ja, Sr. President, que he abusat, aquests pressuposts creim que són fruit de la il·lusió d'aquells que, engegats pels indicadors macroeconòmics, es neguen a veure una realitat que també conviu amb nosaltres, una realitat de pobresa i de marginació; hi ha massa embelliment, hi ha massa despesa supèrflua, hi ha massa política de campanar i poca connexió amb una realitat que per desgràcia conviu amb nosaltres, una realitat de riquesa, sí, però una realitat que també conviu amb unes borses de pobresa i marginació cada dia més gran, unes diferències econòmiques i socials que hi són, com les que ens separen del Tercer Món, que enguany, per molt que diguin, encara només rebrà el 0'4% d'aquests pressuposts.

Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Govern, té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Rami.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Antoni Rami i Alós):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Senyor portaveu del Grup Socialista de Mallorca, bé, hi ha hagut un primer nivell d'intervenció molt ampli, molt extens que ha afectat a diversos conceptes, ha estat un repàs a tota una sèrie d'iniciatives al pressupost de la Comunitat Autònoma, però tot amb un missatge únic que en definitiva és la Comunitat Autònoma està posant en marxa una ingent quantitat de programes, d'inversions, d'actuacions, etc., tal vegada d'aquí destaca molt especialment el Pla Mirall, tal vegada podríem centrar-nos en el Pla Mirall i per extensió podem dir que el que deim pel Pla Mirall val per a la resta d'accions i tal vegada s'haurà de fer alguna precisió per a algun tema més.

Però bàsicament el seu discurs és que estam posant en marxa moltes iniciatives, moltes inversions, però això es fa amb uns aplačaments de pagaments, "vostès obliguen els ajuntaments a endeutar-se". Bé, jo crec que el primer que hem de fer és tractar de rectificar aquelles paraules que són incorrectes, les que ha dit, ni el Pla Mirall ni cap altra de les iniciatives que es fan en cooperació, en col•laboració amb els ajuntaments, obliga cap ajuntament ni a acollir-se a aquests plans d'inversions, tots són a sol•licitud dels ajuntaments, totes aquestes inversions es fan només quan els ajuntaments estan interessats a rebre una ajuda, una subvenció per part del Govern i, per altra banda, en cap cas, en el cas que s'acolleixin a aquestes ajudes, no se'ls obliga a endeutar-se; l'única obligació és quan parlam d'un ajuntament amb un volum d'inversions de més de 500 milions de pessetes, es crea un consorci per instrumentar aquestes gestions per controlar millor la gestió d'aquestes inversions i de les operacions financeres que hi van lligades.

Miri, el Pla Mirall sense cap dubte és un pla que determinarà un salt endavant del futur de les nostres illes.

Segurament, el Pla Mirall té com a precedent més rellevant el Pla d'embelliment de zones turístiques, i bé, no sé si un debat sobre la història d'aquest Pla d'embelliment de zones turístiques ens treuria grans discrepàncies entre uns i altres, que ha estat una de les iniciatives més importants, més útils, més adequades que ha posat en marxa el Govern balear en la seva història.

El Pla Mirall, en definitiva, fa una continuació d'aquella política encertada, una continuació únicament duplicada sobre el volum pressupostari, sobre l'abast d'aquestes obres. Aquell va ser un pla que no arribava als 20.000 milions de pessetes, i aquí estam parlant d'un pla que és prop dels 50.000 milions de pessetes. Per tant l'abast d'aquest Pla Mirall és molt més elevat que aquell Pla d'embelliment de zones turístiques. Abraça les tres illes: Mallorca, amb 36.000 milions de pessetes; Menorca, amb 5.000; Eivissa, amb 2.600 milions de pessetes. Abraça les conselleries de: Turisme, amb 16.000 milions de pessetes d'inversió, en l'àmbit de la Conselleria de Turisme; 28.000 milions en l'àmbit de la Conselleria de Medi Ambient; uns 3.000 en façanes, i algunes quantitats addicionals en l'àmbit d'Agricultura, Comerç i Indústria per a zones comercials, per a nuclis comercials.

És un pla, aquest, que va dirigit a millora la qualitat de vida en els nuclis rurals, a les nostres ciutats, en els llocs on vivim els 750.000 habitants de les nostres illes, però també a fer més atractius aquests nuclis urbans per als visitants que ens vénen a rebre i, per tant, per donar un impuls a la qualitat del producte turístic que les Illes Balears, en definitiva, ofereix. Crec que tots som conscients aquí, a vegades en dubto quan sent parlar algú, però crec que tots, la gran majoria, som conscients que les nostres illes viuen del turisme i que, per tant, hem de tenir un esment especial per cuidar, per millorar, per empènyer la qualitat del producte turístic, per fer que els turistes no vinguin aquí tan sols a la platja, a prendre-hi el sol, sinó que també vinguin els caps de setmana al llarg dels mesos d'hivern a practicar esports, a visitar els nostres nuclis urbans, a les nostres manifestacions culturals, que puguem augmentar aquestes manifestacions culturals finançades amb la demanda turística, incrementar, en definitiva, la millor qualitat de vida per a nosaltres i la millor qualitat del turisme per als qui vénen.

Això, quan és així, pràcticament tota la nostra societat..., i això és el que explica que tots els ajuntaments de les Illes, 65 de 66..., en fi, els que siguin, tots els ajuntaments de les Illes excepte un han demanat quantitats, unes més grans, altres més baixes, en particular municipis com Banyalbufar -tal vegada són més coneguts per la seva formació, tal vegada vostè té més fàcil parlar amb el batle de Banyalbufar- han demanat 90 milions d'inversions; a Campanet, 23; a Petra, 184; a Santa Eugènia, 11; a Santa Maria, 118; a Vilafranca, 55 milions de pessetes. Els batles del seu mateix partit opinen idees absolutament contràries a les que vostè defensa aquí, perquè una cosa és venir aquí a dir parlar, les paraules se les enduu el vent, com a màxim queden en el *Diari de Sessions*, però a l'hora dels fets, els batles tenen molt clar que aquesta és una actuació vital per als seus ajuntaments.

I si els ajuntaments entenen que és vital per a les seves àrees, per a la seva qualitat de vida, el Govern ha de deixar ajudar en això, quan entenem que una actuació conjunta a tots els municipis de les Illes és absolutament fonamental per millorar la nostra qualitat de vida i la nostra qualitat de producte turístic? Entenem que no, entenem que és fonamental fer un esforç econòmic important perquè aquest Pla Mirall pugui ser una realitat el més aviat possible.

Això significa que el finançament d'aquest Pla Mirall s'ha de fer en un any? Evidentment, les obres que cream aquí, que posam en marxa, no són obres consumptives, no són obres que desapareixeran en un any, seran obres que segurament, la gran majoria, d'aquí a cinquanta anys, Déu vulgui que vostè i jo, i la resta dels qui són aquí presents, podrem veure, i que encara estiguin lluentes.

Per tant, no és tan estrany, no repulsa cap ment mínimament moblada en termes econòmics que el finançament d'aquestes operacions es pugui fer amb operacions d'endeutament, operacions d'endeutament que, en qualsevol cas, no són de la Comunitat Autònoma, són dels consorcis que gestionin aquestes actuacions.

Per una altra banda, ni l'ajuntament ni la Comunitat Autònoma estan obligats a finançar aquestes operacions amb operacions d'endeutament, només es faran en aquells casos que es consideri que és el més adequat. La Comunitat Autònoma té quantitats previstes en el pressupost del 98, molt elevades, per poder finançar un munt d'operacions d'aquestes obres d'una forma directa.

Quina és la realitat? Vostè diu que tota aquesta operació s'ha fet només perquè l'any 99 ens puguem posar, abans de les eleccions, les medalletes corresponents i guanyar les eleccions gràcies a aquest Pla Mirall. No. Les coses són bastant més serioses que això. Entenem que aquest pla és un pla estratègic per a aquestes illes, és fonamental per millorar la qualitat de vida dels ciutadans i del producte turístic, i, per tant, entenem que és important que es faci aquest pla; és impossible, absolutament impossible, que aquest pla estigui acabat per a les eleccions, jo crec que això desmunta el seu plantejament. És important que aquest pla es faci com més aviat millor, senzillament perquè és un pla encertat, i si el poguéssim tenir d'aquí a tres mesos, seria millor que d'aquí a un any, i d'aquí a un any, millor que d'aquí a tres anys, i d'aquí a tres anys, millor que d'aquí a deu anys. Tengui la certesa que si el Pla d'embelliment de zones turístiques, previst per a un termini de tres anys, es va allargar uns sis o set anys, perquè a cada ajuntament hi va haver uns problemes o d'altres, amb aquest, no, hi passaran coses diferents, entre altres coses perquè és un pla dues vegades i mitja més gran que aquell Pla d'embelliment de zones turístiques.

el que li he dit en relació amb el Pla Mirall, la veritat és que cada vegada que he tingut encontres amb els batles d'aquesta comunitat autònoma, que són qui viuen més directament aquest Pla Mirall, feliciten, emocionats, el govern per la posada en marxa d'aquesta iniciativa, i la veritat és que considero que és bastant garrepa que vostè discuteixi l'existència d'aquest pla aquí. És vostè qui primerament ha posat en crítica aquest pla aquí.

En qualsevol cas, el que estam dient aquí en relació amb el Pla Mirall és una cosa vàlida per a moltes de les iniciatives que vostè ha assenyalat abans (creació de centres sanitaris, etc.).

Una altra cosa que ha dit del tren, dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, no hi ha ni una pesseta en el pressupost per a la construcció del ferrocarril. Miri, avui mateix, el convit, a vostè, i evidentment seria una discriminació si només l'hi convidés, a vostè, així és que hi convidarem tota la cambra, que vinguin a la inauguració del ferrocarril el dia que arribi a sa Pobla. Esperem que això sigui el més ràpid possible, i en aquest sentit l'empresa Serveis Ferroviaris de Mallorca té les dotacions pressupostàries corresponents aprovades per poder fer front a aquestes inversions necessàries.

També ha fet manifestacions sobre que no hi han previsions d'uan sèrie d'inversions. D'aquí a poc temps, si té una bicicleta i és aficionat al cicloturisme o a l'esport del ciclisme, tindrà en el Pla la inauguració d'una xarxa de 42 quilòmetres que recorrerà una sèrie de municipis del Pla, específica per al cicloturisme, i conjuntament amb el Pla de camins rurals, que desenvolupa la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, s'invertiran uns 2.000 milions per ampliar aquesta xarxa en l'àmbit del cicloturisme rural.

ha fet també una altra qüestió, ha fet una afirmació, no hi ha res per a residus sòlids. És que, quant als residus sòlids, vostè afirmava abans que no ens hem de ficar unes institucions en el camí de les altres. Els residus sòlids és una competència del Consell Insular de Mallorca. Jo crec que han de ser vostès qui han de dotar aquests finançaments, nosaltres els hi ajudarem sempre, fins i tot en contra de les seves paraules; quan vostès diuen que la llei d'acompanyament és una llei perversa, etc., obliden que ens estan demanant que ens demanen que incloem una esmena en aquesta llei d'acompanyament per poder finançar millor els residus sòlids a través dels fons estatals. Per tant, he d'acusar-los aquí també d'incoherència en els seus plantejaments.

I una última qüestió. Abans he vist que els coïa molt que parléssim de publicitat, perquè sembla que tenen una mica de complex de culpa en termes de publicitat al Consell Insular de Mallorca, si no és així, no s'explica que no contestin les preguntes que fan els diputats en el Consell Insular de Mallorca quan demanen informació sobre publicitat. No s'entén perquè tota la publicitat del Consell Insular de Mallorca s'ha adjudicat a una empresa comercial determinada, i no se sap quines raons artístiques, tècniques o d'incompatibilitat de qualsevol tipus té aquesta companyia de publicitat que no poden tenir altres companyies de publicitat; sincerament, fa una oloreta molt estranya aquesta monomania de treballar només amb una companyia de publicitat. En qualsevol cas, totes les campanyes de publicitat del govern balear es concursen i hi ha un procés públic, obert, objectiu d'adjudicació dels contractes.

Miri, no tenim cap problema a contestar quins són els pressuposts de publicitat en el Govern balear, a més, li asseguro que hi contestarem un dia després que vostès hagin contestat en el Consell Insular de Mallorca. Portem molt de temps preparant aquesta documentació, o sigui que li asseguro que serem més ràpids en la contestació que vostès a l'oposició del Partit Popular en el Consell Insular de Mallorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. En torn de rèplica, Sr. Sampol, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Rami, permeti'm que li presenti el Sr. Mauricio Rovira, pel que es veu no es coneixen, és el portaveu del Grup Popular en el Consell Insular de Mallorca, és una persona eficient; estic convençut que, els seus dubtes, els plantejarà en la propera tramitació del pressupost del Consell Insular de Mallorca, però ara ens dedicarem als pressuposts del Govern balear, que per a això ens paguem aquí. L'hi pareix bé?

Per cert, un parèntesi petit, la partida de publicitat figura en el pressupost del Consell i hi figurarà en el de l'any que ve. I hem acabat. Sr. Rovira, per favor, ja tendrem aquest debat d'aquí a unes setmanes.

El tema del Pla Mirall. Naturalment que els ajuntaments han presentat peticions, pràcticament la unanimitat, excepte un, però també és ver que vostès han rebutjat 6.000 milions de pessetes d'aquestes peticions. El Pla Mirall estava encotillat a obres d'embelliment. I de les peticions, 6.000 milions s'han rebutjat, per què? Perquè eren peticions d'infraestructures bàsiques, que també milloren la qualitat de vida, millor dit, sobretot milloren la qualitat de vida, les infraestructures bàsiques.

I no ens digui que estam en contra del Pla Mirall perquè des del Consell de Mallorca hem fet el Pla d'obres i serveis compatible amb el Pla Mirall, precisament perquè els ajuntaments, especialment els ajuntaments petits, poguessin concórrer al Pla Mirall, perquè, els batles, naturalment que estan contents de rebre doblers, però plantegen dues queixes fonamentals: Una és el percentatge baix de la subvenció, molt per sota dels percentatges que tradicionalment, que històricament s'han subvencionat mitjançant els plans d'obres i serveis, i segons les prioritats. Han hagut de passar inversions que no tenien previstes per damunt inversions d'inversions d'infraestructures bàsiques, perquè, si no, quedaven exclosos d'aquest tren que passava. I el que li discutim nosaltres són les formes del Pla Mirall, aquest endeutament, aquest pagament a deu anys vista, que no ens ho pot discutir, això, l'Administració de la Comunitat Autònoma queda hipotecada per deu anys, i molts dels ajuntaments, vaig llegir que l'Ajuntament de Palma ha de fer un préstec de 4.000 i busques de milions, quedaran hipotecats per fer front a aquestes infraestructures.

Qüestionam, a més de la forma, les prioritats. No només hi haurien d'entrar obres d'embelliments, sinó que també hi haurien d'entrar obres d'infraestructures bàsiques, perquè naturalment que les obres queden, d'aquí a deu anys hi seran, o no, perquè si hem hagut d'aixecar qualque carrer per després passar-hi el clavegueram, per a què ens hauran servit aquestes inversions? Aquest és el tema que li plantejam.

I plantejam que, naturalment que hi ha inversió, apart de l'endeutament i apart de l'ajornament dels pagaments, també hi ha partides dins el pressupost, però, a canvi d'aquestes partides, deixen de fer polítiques prioritàries que sí que són competència seva. per exemple, el tren.

Crec que el Sr. Verger se n'ha anat per no posar-lo en un compromís. Vol que li llegeixi què ens va dir el Sr. Verger en comissió? Ho llegirem textualment, és un mal invent això del *Diari de Sessions*: Sr. Verger: "Li hem dit que la línia Inca-sa Pobla", és a dir, el nou traçat previst per a l'any 98-99, "que pensam contractar dins el mes d'abril-maig del 98, serà via endeutament, i per consegüent, avui, que hi ha una partida de 10 milions de pessetes [...]", 10 milions de pessetes per a les noves línies, lògicament, les inversions són de 1.500 milions de pessetes entre el 98 i el 99. Aquest nou traçat, l'únic nou traçat que té previst, es farà via endeutament de Serveis Ferroviaris de Mallorca per valor de 1.500 milions de pessetes.

Un dels dos està equivocadament, Sr. Rami, o el Sr. Verger, que ens va vendre una moto, una moto inexplicable, o vostè.

Jo he mirat les inversions dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, efectivament, hi ha prop de 1.500 milions de pessetes per a inversió, però el Sr. Verger, a un altre apartat, ens explica que són per fer estacions, que són per a les estacions d'autobusos, que són per a línies d'autobús, que són per pagar la inversió ja feta en el tren. Que n'hi ha, d'inversió en el tren, però jo li he parlat de noves línies.

És clar, ara s'han convertit al tren, l'any passat qualificava d'anar en globus la sol·licitud del tren: "Sr. Alorda, perquè, enlloc del tren, no ens demana anar en globus, per exemple". És que no hi creuen. Ho deia el Sr. Verger, ho confessava, "és que jo ara vaig a debats, em fan entrevistes, i un, en aquests debats, recapacita...", però no hi creuen. Sap què va contestar el Sr. Alorda al Sr. Verger quan li va dir "es que si hi ha 4.600 viatgers al dia, si enlloc d'un tren cada mitja hora, n'hi hagués cada vint minuts, augmentaria el nombre de viatgers", i el Sr. Verger, així com és ell, li contesta: "Sí, cada deu, i cada deu minuts que en podem posar, i, a més, hi podem posar un senyor, un negre que ens venti".

(Rialles)

Sense comentaris. El Sr. Alorda ja el va despatxar. Sense comentaris.

El problema és que quan els piquen un poc, demostren la seva mentalitat.

Avui parlen de tren perquè els "aperrussen" en la qüestió de les autopistes.

No podrà demanar al·lusions.

Aquesta és la seva vertadera mentalitat.

I per acabar, Sr. President. El tema dels residus. El tema del residus, tot és competència dels consells, és a dir, el Govern no hi té cap competència.

Demanaria temps perquè (...).

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Ja hi duu dos minuts de més. Vagi acabant.

EL SR. SAMPOL I MAS:

És que això és com parlar amb la paret.

EL SR. PRESIDENT:

No és ara..., vagi...

EL SR. SAMPOL I MAS:

I la recollida, de qui és competència? la recollida domiciliària, la recollida selectiva, de la qual el conseller diu que és prioritat del Govern, no és competència dels ajuntaments?, és a dir, fins l'estació de transferència, no és competència municipal?, i no hauria d'ajudar el Govern als ajuntaments a fer recollida selectiva? I les abocadors, restituir els abocadors, de qui és competència? Diuen "Això és competència dels gestors del pla director". Perdonin...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, em sap molt de greu, però el temps és el temps. Duu tres minuts per damunt dels cinc que tenia atribuïts. L'altra vegada també...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Idò, 15 segons per fer la rematada, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Ho remati, idò.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Diuen que els qui tenen les competències són els gestors del pla director. Perdoni, el conveni que té el Consell Insular de Mallorca, per exemple, és per incinerar, per incinerar el cent per cent dels residus, i no hi pot fer res més, aquesta és la qüestió. Per tant, quan vostès es lleven la responsabilitat de damunt, diuen "No, és que això del reciclatge i del compostatge és competència del Consell Insular de Mallorca"; no, senyors, la competència dels consells, a Menorca és fer compost, a Eivissa, abocar, i a Mallorca, incinerar el cent per cent, i vostès tenen la responsabilitat, hi tenen la corresponsabilitat de finançar els ajuntaments...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Moltes gràcies.

EL SR. SAMPOL I MAS:

"Bono".

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Ramí, té vostè la paraula.

Sr. Rovira?

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Sí, Sr. Presidente. Gracias. Por alusiones.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Quería recordar al Sr. Sampol que a ustedes no les gusta que aquí se hable del Consell Insular de Mallorca, pero ustedes, en el Consell Insular de Mallorca, se dedican a hacer oposición al Gobierno balear, y que ese doble lenguaje no me parece correcto, y que el Sr. Ramí y yo ya nos conocemos. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Ramí, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Antoni Ramí i Alós):

Efectivamente, ratifico sus palabras.

(Rialles)

Bien...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, jo li ho demanaria per favor, és vostè en el torn de contrarèplica, per contestar puntualment a la rèplica que fa el diputat, i no obri nous tornos de rèplica, perquè, si no, efectivament, tal com vam quedar a la Junta de Portaveus, tancarà el debat el representant del Grup Nacionalista.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Antoni Ramí i Alós):

Molt bé. Així esper fer-ho. Sr. President, senyores i senyors diputats.

Bé, començaré rectificanc unes paraules que són incorrectes, el govern balear no ha rebutjat cap proposta al Pla Mirall per import de 6.000 milions de pessetes, ha acceptat tot el que era acceptable com a inversions que s'adaptaven als decrets que regulaven el Pla Mirall. Aquests 6.000 milions de pessetes, no sé exactament quants són, l'únic que fan és dir que hi han mesures, hi han iniciatives, hi han actuacions que no poden acollir-se al Pla Mirall, que l'ajuntament els pot fer, si vol, no està obligat a no fer-los, pot fer el que consideri oportú, però no amb la subvenció del Govern, en la mesura que no es poden acollir al Pla Mirall, que té uns patrons determinats, unes línies d'actuació determinades, uns objectius determinats. Que diu vostè que això generarà que alguns ajuntaments facin empedrats i oblidin el clavegueram i que en un temps de dos anys o de tres anys s'haurà d'aixecar l'empedrat per posar-hi el clavegueram, no és un tema que puguem decidir nosaltres des del Govern. Des del Govern, el que fem és demanar als ajuntaments que ens diguin quines són les seves obres prioritàries, i estam disposats a subvencionar aquelles obres que els ajuntaments consideren prioritàries i que encaixen dins el decret del Pla Mirall; si tenen clavegueram a fer abans d'obres d'empedrat, doncs, evidentment, han de fer el clavegueram abans; que aquest clavegueram el necessiten fer amb el suport del Consell Insular de Mallorca i el Consell Insular de Mallorca no els el dona, doncs, és un problema d'inoperància del Consell Insular de Mallorca, no d'inoperància del Govern balear. L'únic problema és que tal vegada vostès noten que estam desplegant una activitat que no té comparació amb la seva i que els estam trepitjant en alguns ajuntaments a l'hora de posar en marxa iniciatives de millora de la qualitat de vida. En aquest sentit, l'únic que puc dir és que seria desitjable que en el Consell Insular de Mallorca espavilessin a l'hora de resoldre aquests problemes d'infraestructures bàsiques en els ajuntaments que no poden millorar i adaptar-se a les obres del Pla Mirall per culpa de no tenir-hi les infraestructures bàsiques resoltes.

Deixarem unes administracions públiques hipotecades. Miri, ho he dit per activa i per passiva. Ho he de circumscriure a la meva responsabilitat. Ni el Govern balear està hipotecat ara ni ha estat hipotecat en la gestió dels últims deu anys, i li asseguro que no el deixarem hipotecat. Vostè es confon de responsables polítics; aquells que deixen hipotecats, no les administracions, sinó els països, són altres tipus de polítiques, altres tipus de sensibilitats, de formes de governar, vostè i jo les coneixem molt bé, les hem patit durant molts anys, i les hem patit, per diversos conceptes, en aquestes illes. Per tan, no es preocupi per això, no quedaran ni el Govern balear ni la Comunitat Autònoma de les Illes Balears hipotecats per les iniciatives que nosaltres impulsem des del Govern; una altra cosa són ajuntaments que siguin irresponsables, com vostè m'ha dit abans, ajuntaments que puguin plantejar-se empedrar un carrer sense haver resolt abans el clavegueram; tal vegada vostè coneix algun ajuntament que vol fer una cosa així, doncs, tal vegada li demanaria que hi actués, a través dels seus representants en aquest ajuntament, perquè, evidentment, no discutirem aquí quines són les obres que en un ajuntament determinat s'han posat en marxa o s'han deixat de posar en marxa.

No creuen en el tren. Bé, jo l'he convidat a la inauguració; tal vegada, l'hauré de convidar també a la primera pedra. No sé com demostrar-li aquesta fe. No estam parlant aquí de la fe d'unes persones o d'unes altres, aquí, les persones, és el que menys importat, aquí el que és important són les iniciatives que posa en marxa el Govern, i el Govern ha dit per activa i per passiva que obriria la línia d'Inca a sa Pobla, i, per tant, en la mesura que vostès fa bastant de temps que defensen actuacions en aquest sentit, l'única cosa que li hem de dir és que feliciten el Govern per aquesta iniciativa, i no se'n preocupi, que la iniciativa es durà a terme.

Quant a..., aquí hi ha una nota, però com que no entenc i no record què era aquesta nota, dono per conclòs el tema aquí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la seva portaveu, la Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Des del Grup Popular, creim que aquests, els pressuposts d'enguany, són uns pressuposts històrics, a pesar que, segons pareix, sap un poc de greu, en el sentit que creim i valoram molt positivament des del Grup Parlamentari Popular el fet que enguany els pressuposts puguin a 120.000 milions de pessetes, cosa que fa que puguem dir que en aquests dos darrers anys hem aconseguit duplicar les xifres que el pressupost d'aquesta comunitat autònoma destina a millorar la qualitat de vida dels nostres ciutadans.

Evidentment que si comparem la nostra autonomia amb la de Catalunya a nivell competencial, Catalunya té més competències que Balears, però des del Grup Popular hem de constatar que en aquests darrers anys les coses han canviat i que hem avançat bastant en nivell competencial, hem avançat bastant en l'increment de l'autogovern a la nostra comunitat autònoma, i això és fruit de la bona sintonia que hi ha entre el govern popular d'aquí, de Balears, i el govern popular que hi ha a Madrid.

Els fets són que enguany tendrem 2.600 i busques de milions de pessetes per a fons d'orientació i garantia agrària, que enguany rebem competències en matèria educativa per prop d'uns 40.000 milions de pessetes i que hem rebut, en aquests darrers anys, Universitat, Insero, Cambra de la Propietat Urbana, Societat Agrària de Transformació; és a dir, que crec que podem constatar des del Grup Popular, i ningú no ens podrà dir que això no és ver, que en aquests darrers dos anys hem aconseguit molt més que en molts anys de govern a Madrid d'una altra administració.

No podem compartir, i a posta no donarem suport a l'esmena presentada pel PSM, els criteris que s'han anunciat aquí respecte del Pla Mirall. Evidentment, el plantejament que fem des del Grup Parlamentari Popular és un plantejament positiu, creim que el Pla Mirall és un pla que redunda en benefici de la nostra societat, que és molt bo que es faci, i que s'ajudi per part de les administracions a realitzar inversions per valor d'uns 50.000 milions de pessetes. Creim que hi ha un precedent important que és el Pla d'embelliment de les zones turístiques que es va dur a terme fa uns anys pels Govern balear i que ha estat valorat molt positivament pels municipis costaners. Volem remarcar, des del nostre grup, que no s'obliga cap ajuntament a participar en aquest tipus de pla; és un pla obert, dóna unes facilitats a uns ajuntament i no s'obliga ningú a participar-hi i tampoc no s'obliga els ajuntaments a endeutar-se, tan sols en aquells que superin inversions del voltant de 500 milions de pessetes se'ls diu que s'ha de formar un consorci.

Creim que els ajuntaments valoren d'una manera molt positiva aquesta iniciativa que ha tengut el Govern balear, que aquest pla té una gran acollida dins els ajuntaments, jo crec que a més del 99% dels ajuntaments els sembla bé aquest tipus d'actuació, aquest tipus d'iniciativa que du a terme el Govern balear i que té uns objectius -Pla Mirall- molt clars, i crec que tothom ha d'estar d'acord amb els objectius que pretenen amb aquestes inversions, com són apostar per la recuperació de les zones comercials dels nostres pobles, la rehabilitació del patrimoni històric, temes de neteja, temes d'ajardinament de l'entorn viari, conversió en zones per a vianants i millora de la infraestructura urbana. Crec que són uns tipus d'inversió que redunden en benefici d'intentar millorar l'entorn dels nostres municipis, en millorar el que són els centres dels nostres pobles de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa, i que això suposarà fer els pobles més agradables.

Evidentment aquestes inversions tan milionàries, tan importants, no es poden finançar en un sol exercici pressupostari i, sobretot, hem de tenir en compte que aquestes inversions són inversions que perduren en el temps, que feim comptes que d'aquí a 5, 10, 15, 20 anys puguin continuar aquestes inversions estant d'actualitat i que no es mouran, la qual cosa és normal i crec que és una pràctica que fan totes les administracions que, per finançar una part d'aquestes inversions, evidentment es recorre a fons propis o bé a l'endeutament, i això, en aquest cas, des del Grup Popular considerem que no és dolent sinó tot el contrari, creim que és molt positiu.

No estam d'acord en el fet que aquests pressuposts no siguin austers i que l'Administració no estigui sanejada. Evidentment des del Grup Popular creim que es fa un esforç important per presentar unes dades austeres en el sentit que intentam, des del Govern Popular, reduir la despesa corrent i intentar incrementar al màxim la inversió, amb la qual cosa s'intenta sempre que la proporció despesa corrent-inversió, sempre la inversió sigui superior a la despesa corrent, i en aquests darrers anys sempre les xifres ens ho ensenyen d'aquesta manera. Això es pot fer així gràcies a un esforç de l'Administració autonòmica per gestionar, d'una manera correcta, amb eficiència, els doblers públics.

Respecta al sanejament, nosaltres creim que les xifres d'endeutament que planteja la nostra comunitat, evidentment, per poder dir si són altes o baixes s'han de comparar amb les altres administracions, amb les altres comunitats autònomes, i si ho comparem amb la resta de comunitats autònomes de l'Estat espanyol ens trobam amb el fet que les dades d'endeutament de la nostra comunitat autònoma són unes de les xifres més baixes de tot Espanya. I si comparem la relació que hi ha entre l'endeutament i el producte interior brut trobam que aquest tant per cent de Balears, que representa un 2,4% l'endeutament respecte al producte interior brut, aquesta xifra és la xifra més baixa de tot Espanya. En aquest sentit, creim que es pot constatar que les dades de l'Administració autonòmica del Govern Popular són unes dades sanejades i que els ciutadans poden estar tranquils amb els comptes que avui presenta el Govern balear per a l'any 1998.

Quant a les inversions en matèria de tren, des del Grup Popular volem constatar que en aquest darrer any hi ha un intent, unes ganes, una voluntat d'intentar millorar i incrementar aquestes inversions i que hi ha un compromís perquè la línia de tren que hi ha de Palma fins a Inca pugui arribar fins a sa Pobla, i nosaltres els demanam que confiïn en la voluntat del Govern Popular perquè aquesta inversió es durà a terme en aquests pròxims anys.

Respecte a les directrius d'ordenació del territori, des del Grup Popular volem valorar molt, molt positivament la feina que s'ha fet en aquest sentit, és una feina d'anys, de molts d'equips de persones, de professionals molt qualificats que han anat fent feina de recerca de dades per presentar aquest document, i que si s'ha donat fet una..., s'ha donat a conèixer a través dels mitjans de comunicació i a través d'una exposició que es va fer a sa Llonja, és perquè la voluntat que hi ha des del Grup Popular és donar a conèixer a tota la societat balear quines són aquestes directrius, quin és aquest model i que, a la vegada, tots els ciutadans, les associacions, els partits polítics, tothom, pugui participar a l'hora d'elaborar definitivament aquestes directrius.

Per tant, Sr. President, senyores i senyors diputats, en el nostre grup no creim que sigui una política de campanar; nosaltres creim que és una política seriosa, que és una política realista, uns pressuposts d'austeritat, allà a on s'intenta contenir la despesa corrent i incrementar al màxim la inversió i que són uns pressuposts que donen confiança als ciutadans de la nostra comunitat, allà a on s'intenta, es fa un esforç important per fer una inversió que supera els 41.000 milions de pessetes i que hi ha l'anunci important que es concreta en aquests pressuposts d'abaixar els impostos de la nostra comunitat per intentar afavorir totes aquelles rendes més baixes, amb mesures que cohesionen la nostra societat, amb mesures que compensen el cost d'insularitat i de pluriinsularitat, i amb mesures que s'adapten a la realitat de la nostra autonomia. Per tots aquests motius nosaltres creim que aquests pressuposts són positius, que redundaran en benefici dels nostres ciutadans i no donarem el suport a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Nacionalista-PSM.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

I passam a la darrera esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialista, número de registre 6054/97. Per fer la seva defensa té la paraula el seu portaveu Sr. Francesc Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President; senyores i senyors diputats, trobar mitja dotzena d'arguments per desmuntar aquest projecte de pressuposts per a la Comunitat Autònoma per a l'any 98 és relativament senzill, sis o set arguments que cada un d'ells argumenta amb pes la tornada al Govern d'aquest pressupost són senzills de trobar. Bastaria enumerar-ne alguns.

Tema d'ingressos. Els ingressos estan absolutament inflats; els ingressos de successions i donacions, transmissions patrimonials i cànon d'aigua, els ingressos per impostos propis estan inflats, aproximadament, amb 1.000 milions de pessetes. Les transferències de l'Estat; no en parlem. De transferències de l'Estat parlem enguany..., deixarem d'executar, de continuar amb aquest ritme -abreviaré els meus arguments i després a la rèplica ja els detallarem perquè a penes tenc temps- si continuem així 5.000 milions de pessetes, que és aproximadament la quantitat en què podem considerar inflada aquesta partida l'any 1998.

Però el tema més greu és el dels ingressos per IRPF, ingressos per la participació de la Comunitat Autònoma en l'impost sobre la renda de les persones físiques. Dues quantitats que aquestes sí que estan vertaderament inflades, dues quantitats que són dos 15% -atenció, senyores i senyors diputats- dos 15% d'una mateixa quantitat donen com a resultat dues quantitats desiguals, i desiguals ni més ni manco que en 2.400 milions de pessetes: un 15% dona 15,5 mil milions de pessetes, una altra 17,9. Diran vostès: clar, és que el tram autonòmic està afectat per les rebaixes tributàries de la Comunitat Autònoma. Ah, no!, resulta que el tram afectat per les rebaixes és el tram més alt, i el que no està afectat per les rebaixes és el tram més baix.

El Sr. Conseller ens va donar una explicació molt confusa en la seva compareixença, confusa però incerta perquè no era real, perquè tot això son bestretes a compte, Sr. Conseller, però vostès el que liquidaran és realment el producte, al final liquidaran el producte de l'impost sobre la renda de les persones físiques de l'any 97, i aquest sí que estarà afectat per totes aquestes mesures, i també estarà afectat per les mesures que baixaran el rendiment de l'impost sobre la renda de les persones físiques ha pres el Govern central i que afecten de manera genèrica el finançament de les comunitats autònomes, i que a les comunitats autònomes responsables els tenen molt preocupats perquè se n'adonen que aquest sistema de finançament no és *el oro y el moro* que varen prometre i no podrà complir-se aquest increment d'ingressos que estava promès. Per tant, un pressupost que ja queda desacreditat perquè els seus ingressos deixem molt que desitjar.

Segon argument contundent, l'argument de com ha funcionat el tema d'educació. Miri, jo des de que som diputat en aquesta legislatura, record cada any en el pressupost de la Comunitat Autònoma una partida de 100 milions de pessetes amb el títol de "Preparar les transferències educatives", 100 milions de pessetes educatives cada any per preparar les transferències educatives. Molt bé; idò arriben les transferències educatives i aquestes no estan gens preparades; arriba aquí el Sr. Conseller, ens fa una gran exposició sobre el model educatiu però després agafen tots els doblers d'educació i els posen dins un sac perquè ja veurem què farem, no en tenim ni idea, què dedicarem a una cosa, què dedicarem a inversions, què dedicarem a despesa corrent, què dedicarem a capítol 1, quines són les prioritats de despesa en inversions...; ni paraula. De què han servit tots aquests doblers? Si jo fos un diputat del PP en el Congrés dels Diputats diria "*que devuelvan lo que ha robado*", clar!, què han fet amb aquests doblers?, a on és?, de què han servit tots aquests centenars de milions de pessetes per preparar les transferències educatives si quan ens arriben no sabem què hem de fer amb aquesta transferència?

Un tercer argument: medi ambient; molt senzill; medi ambient, ni un duro per a reciclatge. Ens omplim la boca dient que és important defensar el futur de les generacions que vénen darrere; ni una pesseta per a reciclatge, ni una pesseta per a restitució d'abocadors. Sr. Rami, si vostè vol fer de líder de l'oposició del Consell Insular de Mallorca des d'aquesta tribuna, almanco assabenti's que la competència en matèria de gestió de residus no és del Consell Insular més que la gestió dels residus urbans, els que no són urbans no. La restitució d'abocadors tampoc. Assabenti-se'n, si vol ser líder de l'oposició del Consell almanco estudiï els temes.

Quart argument: un reiterat incompliment del Pla d'habitatge; ja és l'any que fa ena que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears està a la cua quant a incompliment del Pla d'habitatge, quan a incompliment d'inversions, quant a incompliment de promoció pública d'habitatges. Per tant, això ja denota una contumàcia en voler ser els darrers en qualque cosa, en política d'habitatge ho som.

Cinquè argument: incompliment de les inversions, Sr. Rami. Miri, moltes vegades hem discutit si aquest pressupost era o no era un pressupost inversor. Nosaltres els hem dit que consideram que les xifres estan emmascarades per trampes comptables que fan comparèixer com a inversió coses que no ho són; no reiterarem el debat. A mi tampoc, en frase que acostuma a dir el Sr. Grosske, a mi tampoc no em fa ni fred ni calor que el pressupost sigui més o manco inversor: això depèn de les competències; ara els han vengut les competències en educació i aquest pressupost, naturalment, ha deixat de ser un pressupost fonamentalment inversor com vostès deien. És normal, perquè el fet que un pressupost sigui o no inversor depèn de les competències que un té: si un té competències fonamentalment inversores li sortirà un pressupost inversor i si no, no. Aquest ho ha deixat de ser, no passa res; el problema és que, les inversions que vostès tenen plantejades, no les compleixen, i els faré un repàs en pla de pinzellades sobre l'execució de les inversions en el pressupost del 1997.

Comencem. Secció 12, turisme, com anam a 30 de novembre?; el 43% de la inversió; si extrapolam el ritme d'inversió com tenim fins ara, a final d'any hauran deixat de gastar en inversió 906 milions de pessetes. Normalització lingüística, també en inversions el 36%, prengui nota. De totes les inversions del programa d'esport, 36%. Sanitat, 32% de les inversions. Això són les percentatges de compliment a 30 de novembre, de setembre, perdó, segons les xifres que vostès faciliten, no les m'invent. Els famosos programes d'ocupació, que l'any passat tenien 3.500 milions de pessetes, a 30 de setembre duien gastats la meitat dels 3.500 milions de pessetes. Si continuen així, a final d'any haurem deixat de gastar 1.000 milions de pessetes en formació, 1.000 milions de pessetes haurem deixat de gastar en formació. Programa de regulació i normativa industrial, el 13% del crèdit, ens hem gastat en inversions, el 13. Del total de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, sobre els crèdits inicialment prevists, perquè vostès ja s'han dedicat a menjar crèdits per a altres coses, d'aquestes inversions, el 50%, i després diuen que vostès injecten molts de doblers a l'estructura productiva de les Illes.

Però en transferències de capital, que són doblers molt més fàcils de gastar perquè això és qüestió de fer expedients i fer de repartidora, van més o manco igual, al voltant del 60%, però és més preocupant que programes de promoció i ajut social no arribin al 50, a 30 de setembre; que els de foment de tecnologies informàtiques i normalització lingüística -ara estic parlant de transferències- el 50%. Urbanisme, per citar una competència ridícula que vostès tenen sense tenir cap sentit, l'1,41%. Per tant ara es tanca el cercle, tenen inflats els ingressos i no els preocupa, evidentment, perquè tenen inflats els ingressos que no compliran perquè també tenen inflades les despeses que tampoc no compliran. Per tant, estam davant un pressupost que és fum, és un pressupost virtual, és una fantasmada, no existeix, no té res a veure amb la realitat, és un pressupost virtual.

No vull incidir en dos altres arguments que ja han exposat altres portaveus, però em vull fer eco perquè vull que la postura del nostre grup també quedi clara en relació a aquest tema, sobre la qüestió que els consells insulars gestionen, efectivament, l'1,7% del pressupost d'aquesta comunitat autònoma, l'1,7%, 14 anys després d'un estatut d'Autonomia que diu que els consells insulars són l'eix fonamental, l'eix vertebrador de la nostra autonomia, l'1,7%, i, per suposat, manifestaré una vegada més la nostra proposta per la manca d'ambició quant a l'objectiu del 0,7% per a l'ajuda al tercer món en el pressupost.

Però tret d'aquestes pinzellades, insistesc, que cadascuna d'elles per ella tota sola descredita per complet aquest pressupost, anem a veure si veim una concepció una mica més global, i jo he agafat una frase seva, Sr. Rami, una frase del que vostè va dir a la seva compareixença. Va fer una frase absolutament triomfalista per presentar els pressuposts; després avui aquí, glossada amb més detalls, és exactament la mateixa; diu: "(...) allà on mantenim les inversions en infraestructures"; "mantenim les inversions en infraestructures". Li posaré un exemple, l'Ibasan, l'emblemàtic Ibasan, l'orgull d'aquest govern per les seves inversions en matèria de depuració d'aigües, reconeix a la memòria que l'any 1996 va deixar d'invertir 930 milions de pessetes, i que enguany, que tenia previst gastar 1.500 milions de pessetes, n'ha gastat 300 a 30 de juny, i vostè sap que amb (...) tan difícils de plantejar com les de les depuradores, tot el que no estigui contractat a 30 de juny a 31 de desembre no està gastat i, per tant, això de "mantenim les inversions en infraestructures", i he agafat Ibasan per agafar un exemple, n'hem vist d'altres quan hem analitzat el tema de l'execució del capítol 6, primera realitat derrotada per la força dels fets i per la força dels nombres.

"Mantenim les línies de suport als diferents sectors productius de la nostra economia"; "mantenim les línies de suport als diferents sectors productius de la nostra economia". La secció 20, la secció del Sr. Juan, que ara entra, a 30 de novembre el 50% de les inversions, el 50%. En el capítol 7, el 60% dels crèdits, estam a 30 de setembre. "Mantenim els programes de dinamització laboral"; ja ho hem de dir, de formació el 50%, això és el ritme que mantenim, el 50% del pressupostat. Després parlarem del preu d'ocupació. "Un gran esforç inversor"; miri, no ens enganin més amb el gran esforç inversor, ja li he explicat quines són les dades d'inversió real, no compleixen les inversions que preveuen, les compleixen molt per davall i això els salva a l'hora de liquidar perquè tampoc no compleixen els ingressos.

I un baixíssim grau d'endeutament. Això, miri, no sé, no li puc donar la raó ni li puc donar en contra perquè no sé quin és el nivell d'endeutament i no ho sabrem mai. Vostè diu que el Govern de la Comunitat Autònoma 40.000 milions, empreses públiques, 22.000 milions d'endeutament. Ja està, i això és tot. I això és tot?; no, Sr. Rami. El Pla Mirall -el Sr. Sampol s'ha entretengut una mica detallar aquest tipus de coses- el Pla Mirall representa un deute no de 15.000, de 18.000 milions de pessetes, exactament, 18.000 milions de pessetes més, 7.193 a Turisme i 10.993 a Medi Ambient que se sumen. Però, què deuen dels consorcis d'aigua?, i què deuen del Pla 10 famós que també aquí s'ha glossat? Per tant, quina és la postura, exactament, de deute de la Comunitat Autònoma i de tot el sector públic davant l'economia global? Això no ho sabem i és una xifra que vostès van molt alerta a reconèixer. Jo no sé si és alta o és baixa, és que no ho sabem, no ho podem saber. Per tant, aquesta conclusió que vostè fa a l'afortunada frase acaba dient: "Som una comunitat autònoma capdavantera amb solvència financera". Pot ser, però a través d'aquest mecanisme, perquè no som capaços d'invertir allò que els pertoca, perquè deixa molta despesa de caràcter social sense executar i per això, malgrat que el comportament dels ingressos sigui bastant per davall del que tenen previst, més o manco els comptes de solvència els surten i, a més, perquè fan una ocultació de deute mitjançant una..., jo no m'atreveria a dir-li enginyeria financera a una cosa que són elementals truquets comptables d'anar per casa, i mitjançant truquets comptables, no enginyeria financera, simplement amaguen la realitat de la situació de deute d'aquesta comunitat autònoma.

Però a mi, sincerament, li diré la veritat, Sr. Rami, el que més em preocupa d'aquest pressupost és la denúncia que han fet els sindicats en relació a la ruptura del diàleg social, la ruptura de la mesa de diàleg per l'incompliment de les obligacions de la Comunitat Autònoma en matèria del pacte per a l'ocupació. Vostè, Sr. Rami, en això, el Govern del Sr. Matas coincideix perfectament amb el Govern del Sr. Aznar: vostès no creuen en les polítiques actives d'ocupació, i de la mateixa manera que el Sr. Aznar rebutja aplicar a Espanya els compromisos que sobre aturats joves i els compromisos que sobre aturats de llarga durada els governs europeus i Europa sencera, Europa, excepte la vergonya del Govern espanyol, ha adoptat, de la mateixa manera i amb coherència amb aquesta vergonya pública que representa que Espanya, el país amb més taxa d'atur de tot Europa no sigui solidària amb les mesures dels governs progressistes europeus en relació a l'atur, aquí vostès fan exactament el mateix.

Vostès varen prometre una agència d'ocupació; per cert que la va prometre el Sr. Matas quan era conseller d'Economia i Hisenda i va ficar la pota, la seva ignorància el va dur a dir que volia una agència d'ocupació com la catalana dient que la catalana era privada; idò no, l'agència catalana d'ocupació és una agència pública, i nosaltres vàrem dir que volíem una agència com la catalana i el Sr. Matas va dir que ell també volia una agència com la catalana, una agència privada. Molt bé, és igual; facin una agència pública d'ocupació, no perquè nosaltres els ho diguem, sinó perquè vostès ho firmaren en el pacte per a l'ocupació amb els sindicats, es varen comprometre a fer-ho. On és, en aquest pressupost? Ni una pesseta. Consell econòmic i social, ara s'ha retirat, ara ni tan sols hi ha les 1.000 pessetes per dir: "miri, si podem el posarem en marxa"; no, ja no existeix, també és un compromís.

Varen pactar amb els sindicats un programa de reinserció mitjançant l'ocupació i la formació. Plans de formació, què fan?, es limiten a administrar, i malament, ja ho hem vist, els fons europeus, res més; però en relació a suport a creació de llocs de treball indefinit, suport a la conversió de contractes temporals en indefinits, suport perquè els treballadors accedeixin a l'accionariat de les empreses, suport a cooperatives, societats anònimes laborals i al treball autòcton, autònom, suport a la integració laboral dels discapacitats, foment a la contractació dels col·lectius desfavorits, foment de l'empresa jove..., a on és, això?, en el pressupost ni una pesseta per a aquests temes. Clar, que els sindicats han romput! Clar, que els sindicats els han dit que no volen saber res de vostès! I de la constitució de les meses sectorials?; això també ho varen firmar i també varen firmar que iniciarien estudis per la manera -sense entrar en qüestions coercitives- de com introduirien en el sistema de transparència i normalitat l'economia submergida. On són aquests estudis?, on són aquestes partides? De la mateixa manera que prometen i varen firmar un sistema públic d'ocupació, l'agència pública o un pla d'igualtat de la dona.

Jo crec que fan vostès una política antisindical, clarament, però, això sí, després d'haver pres el pèl als sindicats fent-se fotos firmant un pacte que vostès, dintre seu, sabien que estaven disposats a incomplir completament; per mor d'això, per mor d'aquest esperit que representa el Govern, esperit de voluntat d'enganyar la gent, com han tengut voluntat d'enganyar la gent en matèria del règim famós econòmic i fiscal que ara ja no es diu règim, ni es diu econòmic, ni es diu fiscal, com han pres el pèl, com prenen el pèl en matèria d'explicar històries, pel·lícules com la del 0,7 o aquesta que ha inventat vostè avui i que jo voldria abusar un minut del pressupost per desmentir aquesta història sobre l'exempció de les transmissions de les empreses. Vostè, avui, en el discurs que duia escrit i que lacònicament ha llegit aquí i el *Diari de Sessions* em lliurarà de mentir, ha tornat a anunciar la mesura d'eximir les transmissions de les empreses familiars de l'impost sobre cessions i donacions. Avui ho ha anunciat, ho ha anunciat com a part integrant d'aquest pressupost, Sr. Rami, sí senyor. Afortunadament hi ha el *Diari de Sessions* i em lliurarà de mentir. Repassi el discurs que vostè duia escrit.

Nosaltres volem fer una esmena de totalitat però no a aquest pressupost, no tan sols a aquest pressupost, no tan sols a la política econòmica d'aquest govern, volem fer una esmena de totalitat en aquest govern. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Bé, si vostè em permet, m'agradaria, igual que feia abans amb el Sr. Sampol, el primer que tenc és rectificar totes les coses que són errònies de la seva declaració i, evidentment, he de començar per la darrera i, a més, aquesta rectificació no només l'afecta a vostè sinó també afecta a altres que han imputat al Govern un engany que, evidentment, no existeix. Per cert, ara que parlem d'engany, jo crec que hi ha paraules que hauríem de desterrar de l'ús parlamentari, parlar d'engany, de prendre el pèl, de..., no sé...

(Remor de veus)

...sí, traïdors. És per això.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

Bé, hi ha una qüestió, aquí -no, per a mi ser traïdor és un fet molt greu, a mi no em fa riure- l'exempció de les empreses familiars, des del primer moment que es va anunciar aquesta exempció a la transmissió *mortis causa* de les empreses familiars de pares a fill o entre parents colaterals en primer grau, es va anunciar que aquesta exempció, que aquesta mesura fiscal estava inclosa en una futura llei de suport a l'empresa familiar que es tramitaria al llarg de l'any 98; així va ser manifestat la primera vegada que vàrem anunciar aquesta mesura en una roda de premsa en el Consolat de Mar; així està anunciat en el fulletó que vostès han fullejat i que el Sr. Grosske ha fullejat i que no ha entès, perquè està claríssimament expressat, vostès el tenen i ho poden comprovar, i avui, en cap cas, jo no he parlat d'aquesta mesura com a una mesura inclosa en la Llei d'acompanyament de la Llei de pressupostos, a la Llei de mesures tributàries i administratives. Per tant, per favor, li desmentesc aquesta afirmació que vostè ha fet, això sí, amb tot tipus d'ostentació, de focs d'artifici, de manifestacions -és vostè un gran artista- sobre aquest punt, en aquest hemicicle, i la veritat és que li he de reconèixer aquesta habilitat per interpretar una indignació que vostè sap molt bé que no és certa.

Pacte per a l'ocupació, Sr. Quetglas, hi ha un tema que, per poder-ne parlar amb aquesta indignació amb què vostè parla, amb aquesta profunda i sincera convicció amb què vostè parla, s'ha de tenir un cert currículum darrere i ja no parlo de vostè personalment que, evidentment, no ha tingut grans responsabilitats de gestió pública en la seva història passada, s'ha dedicat, bàsicament, a actuar com a parlamentari, però vostè està actuant com a parlamentari del Partit Socialista Obrer Espanyol i aquest és un partit que ha governat durant 15 anys a moltes comunitats autònomes, ha governat durant a l'Estat espanyol i, en aquests anys, què ha fet?; 15 anys de govern a Andalusia han deixat un 30% de nivell d'atur amb tots els pactes que vostè vulgui, amb totes les col·laboracions que vostè vulgui, amb totes les manifestacions voluntàries, que és allà on està la rel i el que explica aquests nivells extraordinaris d'atur. En 14 anys de Partit Popular a les Balears, tenim un 5,5 d'atur, en el mes d'agost teníem el nivell màxim de treballadors guanyant-se la vida en aquestes illes, treballadors que, molts d'elles, han de venir de les comunitats autònomes governades amb la seva sensibilitat.

El Partit Socialista Obrer Espanyol a l'Estat, durant 13 anys va agafar una Espanya amb 2,1 milions d'aturats, a Espanya 2,1 milions d'aturats registrats, i ha deixat 3,6 milions d'aturats quan va sortir del Govern, 1,5 milions més d'aturats, pràcticament aguanten vostès uns anys més i doblen. Des de fa un any, el Partit Popular ha reduït en 400.000 llocs de feina el nivell d'atur a Espanya, en un any, en un any. Sr. Quetglas, crec que per venir aquí a donar lliçons de com es lluita per l'atur, vostè, no vostè evidentment, la seva organització política, el que vostè representa parlant aquí, no té cap autoritat.

Lamentar els truquets comptables, això apunti-ho a la llista de paraules que crec que estan totalment fora de lloc. Vostè creu que a una empresa com *Standard & Poor's*, amb un reconeixement internacional, hi ha dues empreses en el món, hi ha dues empreses al món que es dediquen a fer uns estudis, això el Sr. Mesquida, que el té darrera, segurament el podrà informar amb més ...

(Remor de veus)

... segurament tindrà més confiança amb el que ell li pugui dir que en el que li pugui dir jo, però en qualsevol cas, per a les altres persones que sí tenen confiança en el que jo pugui dir, miri, hi ha dues empreses al món amb prestigi que precisament viuen del seu prestigi, que precisament poden cobrar uns honoraris altíssims perquè tenen prestigi en el seu rigor en l'anàlisi, i que quan ells diuen "aquesta entitat és solvent", és perquè evidentment se'n cuiden molt de conèixer fins a l'últim detall de quin és el nivell de solvència, el nivell de risc que té una organització; doncs aquestes entitats, *Standard & Poor's*, que és amb la que nosaltres treballam des de fa ja quatre anys, ens ha donat un nivell de solvència màxima dins Espanya, només estam per davall del País Basc, que com vostè sap molt bé té un nivell de finançació privilegiat pel sistema de concert, derivat de la Constitució Espanyola. Per tant, que vingui vostè aquí a descobrir elementals truquets comptables que no han descobert ni el Tribunal de Comptes d'Espanya ni la Comissió Tècnica Assessora d'aquest parlament, ni *Standard & Poor's* en la seva feina anual de revisió dels nostres comptes, em sembla un molí massa difícil d'empassar.

Deute, consorcis, contractes estranys, deute ocult i tal, bé aquest és un discurs que vostè fa any rera any, tenc per aquí algunes referències, mirin, quan discutíem el pressupost del 97, "encobrir les corrupteles, discrecionalitat, descontrol"; l'any 96 "fal·làcia, endeutament zero, s'hauria d'acabar amb dèficit per la manca de previsió del Govern, un xec en blanc al Govern"; l'any 95 "desfasament de 2.000 milions de pessetes", li sona això del desfasament de 2.000, ara ja doblem, en això també doblem, ara ja són 5.000. L'any 94 "acabarem en números vermells, un deute superior als 85.000 milions de pessetes", fixi's, l'any 94 ja eren 85.000 milions, l'any 94 sí que ho sabia, ho tenia quantificat, ara, deu ser per això que diu que no es pot saber quant és, perquè si l'any 94 eren 85.000, ara haurien de ser 160.000 o una cosa així, no?, si anem quantificant en aquest sentit. L'any 93 "gradual decadència del creixement econòmic de les Balears", miri, aquí hem de dir que és clarivident; l'any 93 és precisament l'any que comença a créixer la nostra comunitat autònoma d'una forma que no té parangó a Espanya.

"Els consells insulars gestionen un 1'7% del pressupost del Govern balear"; miri, han tengut aquest any un superàvit de 3.000 milions sobre un pressupost de 12.000, la veritat és que no sé com s'ho fan ni sé tampoc per què volen els doblers si es dediquen a atresorar-los a la seva institució, tal vegada és un problema del que vostè mateix ens acusa a nosaltres, tal vegada és un problema d'inoperància, ja ens ho hem trobat en altres discussions, abans parlàvem del Pla d'obres i serveis, ja hem trobat aquí que el Pla Mirall els ha arrasat a vostès, els ha trobat fent altres coses, supòs que estan fent banderes, himnes, segells onomàstics, no sé, no sé el que fan, el que és clar és que no es dediquen al que han de fer. I el resultat d'això és un superàvit de 3.000 milions de pessetes en un pressupost de 12.000. Felicitats, *Standard & Poor's* els donaria un bon resultat, no sé si de gestió, però de nivell de solvència, segurament sí.

"Estam en un pressupost virtual, una fantasmada", això de fantasmada també em sona, crec que és un terme habitual seu, alguna vegada ha propiciat alguna discussió una mica més interessant.

"No compleixen el pressupost", miri, aquí també he de remetre'm al que diu el Tribunal de Comptes, so sé si és digne de la seva confiança des que han descobert que on sí que fan comptabilitats creatives i amaguen resultats comptables, etc., és a les empreses que gestionen els seus companys de partit, a l'Expo i a altres llocs, però bé, el Tribunal de Comptes que tal vegada no els resulti massa simpàtic que el citi aquí, nosaltres sí que li tenim simpaties per citar-lo, perquè una de les coses que diu és que som una de les comunitats autònomes que millor compleix els seus pressuposts, comparant amb els nivells de compliment de pressuposts, d'execució de pressuposts d'altres comunitats autònomes.

Vostè ha fet aquí una llarga llista del que són incompliments d'execució de pressupost, etc., vostè ha agafat les estadístiques d'execució de pressupost, no sé de quin mes, ha dit del 30 de novembre, però difícilment pot ser del 30 de novembre si estam a 25 de novembre, per tant deu ser ...

(Remor de veus)

... de setembre, perdó, del 30 de setembre. En qualsevol cas jo li puc dir que amb les xifres que jo tenc de 31 d'octubre, no són gaire diferents de les del 30 de setembre, feim unes estimacions de com tancarem l'exercici que ens determina uns nivells d'execució d'inversions, d'inversions a capítol 6 de prop d'un 85%, que és un dels nivells més elevats d'Espanya, en termes comparatius, amb totes les administracions autonòmiques i estatal, i quant al nivell d'execució previst per al capítol 7 és també comparable entorn a aquest 85%. El nivell total d'execució del pressupost l'esperam entorn a un 91, 92% d'execució. Uns nivells que, li repetesc, són uns dels nivells més elevats d'Espanya entre comunitats autònomes i l'Administració de l'Estat.

"*Que devuelvan lo que han robado*", aquesta expressió, la veritat, vostè ho interpreta molt millor que jo, jo som incapaç de fer les gesticulacions que vostè fa amb el "*que devuelvan lo que han robado*". Li surt molt bé, l'he de felicitar, algun dia portaré els nins perquè ho vegin.

(Rialles)

Però, en tot cas, això li haurà de demanar a la seva presidenta, perquè la seva presidenta és la que durant molts d'anys hauria de fer això que diu vostè, jo no vull ja personificar tant. És ella que, quan era consellera de Cultura, va crear una direcció general d'Educació per preparar les competències i, per tant, li hauria de dirigir a ella, segurament com que tenen unes relacions molt fluïdes ara, no sé si per fer coses, però almenys per pactar poltrones sí que tenen relacions fluïdes, doncs li pot demanar a ella, i si de cas li pot dir a ella que torni el que hagi robat.

(Aldarull a la sala).

Miri, ingressos inflats, ingressos inflats en 5.000 milions de pessetes. Crec que ja li he contestat, ja li vaig dir, aquest tema ja el parlarem a la comissió, a la compareixença que jo vaig fer de la conselleria, em va treure aquest tema dels ingressos inflats, a més no és que el tregui aquí, com ja li he llegit abans és un clàssic seu en tots els debats de pressuposts, sempre els ingressos sempre estan inflats. Miri, el Tribunal de Comptes una altra vegada, hem d'acudir sempre a tribunals mediadors, a tribunals que exerceixen l'arbitratge. El pressupost de l'any 95, és l'últim del qual ha fet el Tribunal de Comptes un informe rendit a aquest parlament i, per tant, vostè el pot comprovar quan vulgui, ha dit que el nivell d'execució del pressupost d'ingressos aquell any, va ser d'un 104%, si no recordo malament, no sé si és un 102 o un 104%, això és exactament el contrari d'un pressupost d'ingressos inflats.

Si hi ha algun punt fort que tenen els pressuposts de la nostra comunitat, són precisament els pressuposts d'ingressos, si hi ha alguna raó per la qual *Standard & Poor's* ens dona uns nivells de solvència absoluts és precisament perquè som gent seriosa a l'hora de pressupostar, gent responsable i a més li recoman que utilitzi vostè, quan tengui responsabilitats pressupostàries en aquest sentit, que utilitzi aquest criteri, si vostè és prudent en l'estimació dels pressuposts d'ingressos, tant a les seves gestions de doblers públics com a les seves gestions de doblers privats, mai no es trobarà amb desagradables sorpreses. Jo li recoman aquesta filosofia perquè això farà que almenys, encara que les seves polítiques siguin errònies, almenys no ens deixin arruïnades les administracions.

També ha creat uns nivells d'alarma aquí sobre el tema de la finançació a través del 30% de l'IRPF, dos 15% donen quantitats diferents. Miri, ja li ho vaig explicar a la compareixença que vaig fer de la Conselleria d'Economia i Hisenda, li vaig dir que això estava perfectament explicat al *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma*, núm. 53, d'1 de maig del 97, en el qual s'estableix als apartats 3.7 i 3.8.1 quin és el model, el nou sistema de finançació autonòmica que varem signar i com es calculen els lliuraments a compte de les distintes comunitats autònomes acollides en aquest sistema de finançació autonòmica. Si mira vostè el mateix butlletí oficial veurà, en un altre apartat, no li sabria dir exactament on, que s'estableixen uns mínims, uns fons de garantia mínims que garanteixen que l'evolució de la finançació de les comunitats autònomes, com a mínim, haurà de ser igual a l'increment del PIB nacional, per tant, encara que la recaptació de l'IRPF davallés, la finançació de les comunitats autònomes quedaria garantida per aquestes evolucions del PIB nacional.

I dit això, simplement tenia preparades quines coses serien les que vostè em plantejaria aquí, i la veritat és que jo diria que les hi he endevinades totes, excepte les qüestions de despesa social, em sorprèn que no m'hagi dit res com que aquest pressupost no té sensibilitat social, etc., vull pensar que és perquè ja ho han dit altres grups parlamentaris, ...

(*Remor de veus*)

... en qualsevol cas, ja he tingut l'oportunitat de veure, en el debat anterior que varem fer sobre les mesures fiscals que vostès varen voler anticipar per una operació d'iamtge, una operació publicitària, ja varem poder comprovar allà que la seva sensibilitat social deixa bastant a desitjar i que queda, també, sobrepassada per la sensibilitat social que hem demostrat des del Partit Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Rami. Jo li he d'agrair, Sr. Rami, que vostè hagi exposat els arguments que ha exposat aquí en torn de rèplica, quan un no té arguments, sempre hi ha tres enemics, és un clàssic aforisme, hi ha l'enemic interior, hi ha l'enemic exterior i hi ha l'enemic anterior, i vostè ha seguit exactament aquest esquema, excepte amb l'enemic interior, i vostè els té, Sr. Rami, però més val que no hi al·ludeixi per si de cas li tremola la cadira, la poltrona, com vostè diu, davall les seves *posaderas*. No ha citat l'enemic interior, ho ha basat tot en l'enemic exterior, que naturalment és el Consell Insular de Mallorca, el Consell, com diuen aquí, el Consell de Menorca i el Consell d'Eivissa segons veim no existeixen, el Consell, i naturalment el PSOE d'Andalusia, i d'Extremadura, i s'ha oblidat del PSOE d'Extremadura que també és una mica exterior, molt bo per explotar, sobretot en aquesta tribuna, i que interessa molt els diputats i els ciutadans de les Illes Balears. I l'enemic anterior, l'enemic anterior, qui és?, naturalment el govern de Madrid anterior, del Partit Socialista. I amb això ho tenim tot cobert, per tant amb aquesta falta de rèplica a molts dels arguments que li he exposat i amb aquest limitar-se a aquest tòpic de l'enemic exterior i l'enemic anterior, vostè s'ha despatxat a gust.

Però jo li he de contradir molt seriosament una cosa que li he dit, que vostè ha enganat, i ho sent molt, però ha enganat. Avui matí, em referesc a si el tema de l'exempció de successions a empreses familiars estava o no a l'avantprojecte, avui matí vostè ha llegit la frase següent, l'ha llegida avui matí, jo tenia el seu text i l'he seguit literalment: "així el projecte de pressupost que ara debatem inclou -punts suspensius- beneficis tributaris relacionats amb l'empresa familiar important generadora de llocs de feina". Vostè ho ha dit avui matí, paraula per paraula.

A la documentació que ens varen lliurar, per analitzar les mesures econòmiques i tributàries, la documentació que feia referència a qüestions jurídiques i qüestions econòmiques hi figurava aquesta rebaixa. Per tant, no és cert que vostès hagin pensat ja d'entrada, i fa molt de temps, posar aquesta mesura tributària a una altra llei. El fulletó de propaganda sí, efectivament ho diu, el fulletó de propaganda ho diu, ja ho he vist, però el que vostè ha dit en aquest parlament, el que vostè va dir quan va anunciar les mesures, el que vostè ha dit quan ha enviat la documentació relativa al projecte de llei i el que vostè ha anunciat avui aquí, era una cosa distinta, la qual cosa ens fa arribar a la conclusió que vostès han retirat aquest extrem de manera apressada i improvisada del projecte. No sabem per què, ens ho hauria d'explicar.

La veritat és que ara entrar aquí a un debat sobre la política d'ocupació de l'anterior govern socialista, amb el seu temps a favor i el meu limitat en contra, no ho vull, només recordar-li que el govern socialista entre l'any 1982 i 1995 va crear més d'un milió de llocs de feina, només això, només això. Ara, el debat el deixarem per un altre moment, no el vull emprendre quan vostè té l'avantatge temporal en el seu favor.

Vostè em diu que jo ja anunciava desfasaments els anys anteriors, sí, efectivament, i es compleixen, des que vostè és conseller ni els ingressos ni les despeses es compleixen de manera satisfactòria, ens allunyam del compliment dels pressuposts, ens allunyam perquè els pressuposts no se ceneixen a la realitat, i li vull dir una cosa, només a títol recordari, Sr. Rami, vostè m'ha imputat a mi declaracions en aquesta tribuna de l'any 93, jo l'any 93 no era diputat, si aquesta és l'aptitud amb la qual li preparen els seus col·laboradors els papers, revisi'ls.

Parlem de l'execució del capítol 6, d'allò que és difícil d'executar, del que s'ha de contractar, del que s'han de fer actes de replanteig, del que s'ha de gastar i s'ha d'acreditar mitjançant certificats, i parlem de com està el compliment d'aquest capítol, perquè no m'ha contestat a l'incompliment de la inversió de l'Ibasan, empresa emblemàtica, 2.000 milions de pessetes deixarà d'invertir l'Ibasan en relació als seus pressuposts entre l'any passat i enguany. Contesti'm això en concret, no em parli de coses genèriques, contesti'm per què, en funció de quins mecanismes i com es pren la decisió, que l'Ibasan deixi d'invertir, invertir, en depuradores, 2.000 milions de pessetes en dos anys. O és que les inversions en depuradores ja no són necessàries?

I vostè, finalment, a mi em sap molt de greu, ja li ho vaig dir, però li he de tornar a dir, des d'aquesta tribuna, diu "nosaltres feim els pressuposts de manera seriosa". Molt bé, agafem la llei de pressuposts, llegim l'article 1, el primer de tots, per a l'execució dels pressuposts s'aproven despeses capítols econòmics, 1 a 8, 120.247 milions de pessetes i busques; capítols 1 a 8 de despeses. Capítols 1 a 8 d'ingressos, 118.697; deute aprovat, 1.500 milions de pessetes; l'amortització de passius financers, 473.000 milions, com es financien, Sr. Rami?

Gràcies, Sr. President.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller. Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Antoni Rami i Alós):

Molt bé. Sr. Quetglas, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Quetglas, senyor portaveu del Grup Socialista, bé ha tocat tres punts, em circumscriuré en aquests tres punts, en tots tres l'he de rectificar, per tant, amb el torn de rectificacions acabarem aquest debat perquè no em pugui sortir del que és la contrarèplica.

Per tant, anunci de la transmissió d'empresa familiar a *mortis causa*, miri, jo crec que aquí vostè mateix ho ha reconegut, però perquè ho vegin la resta de diputats d'aquesta cambra, aquí és claríssimament exposat, aquest quadre l'hem presentat en roda de premsa, l'hem presentat a tothom que ha vingut a parlar amb nosaltres de quines són les mesures tributàries, crec que no dóna peu a cap confusió, aquí l'única confusió ha estat produïda per un diputat d'aquesta cambra que ha manifestat, ha fet també uns esgarrifaments d'aquests molt emotius que "ens ha enganat", etc., etc., i això sembla que ha convençut un mitjà de comunicació que ha publicat una cosa, etc. Miri, a aquest fulletó de divulgació és clarament exposat, beneficis fiscals que s'inclouran en la futura llei de suport a l'empresa familiar, queda clar, Sr. Quetglas?, aquest fulletó, crec que vostè el té.

El Sr. President d'aquesta comunitat autònoma, en la seva intervenció davant aquesta cambra, va anunciar que hi hauria aquesta mesura en una futura llei de suport a l'empresa familiar. Jo, en una roda de premsa en la qual van desenvolupar l'anunci del president de la Comunitat Autònoma, ho vaig presentar exactament així, fins i tot amb unes transparències molt maques fetes amb *power point*, el fulletó aquest que és el document que s'ha distribuït i que té la majoria de vostès i que els ha servit per preparar aquest debat, perquè els toms oficials suposen una certa complexitat d'utilització, expressa clarament aquest tema.

Si jo avui, amb les meves paraules, he fet qualsevol manifestació en contra d'això, hauria de ser un error, però crec recordar que no és així, i que el que he fet ha estat una referència a una mesura dirigida cap al teixit empresarial d'aquesta societat i dirigida a crear llocs de feina al sector quaternari referint-me a la mesura de reducció d'impost de transmissions per als immobles situats al Parc Bit. Bé, crec que aquest tema queda suficientment rectificat.

Vostè parla, un altre tema, de l'enemic interior, de l'enemic exterior, jo, escolti, no tenc cap enemic, una de les coses de les quals estic molt content és de no tenir cap enemic, aquest govern crec que tampoc no té enemics, en tot cas, pot tenir algun adversari, de poca importància, però algun adversari ...

(*Rialles*)

..., i els enemics interiors o exteriors a què vostè al·ludia abans, en qualsevol cas no són del Govern balear, en tot cas són dels aturats, són enemics, tal vegada enemics no voluntaris, no amb guerres declarades, però sí amb la millor, vostè sap la dita aquesta que el cementiri està ple de bones voluntats, doncs tal vegada amb les millors voluntats, segurament plens de voluntarisme han posat en marxa unes polítiques que, com a resultat final, han donat els percentatges d'atur que ja li he assenyalat abans.

I després la gran bomba, la gran traca final del Sr. Quetglas per a aquest debat parlamentari: els pressuposts no quadren. Aquí hi ha la gran traca final del Sr. Quetglas.

(Remor de veus)

Ja em semblava a mi que no era això el que havia dit, doncs no sé què ha dit, no sé què ha dit.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, continuï amb el seu torn i no em facin un diàleg amb els escons, que és una pràctica habitual en tot parlament. Vostè, continuï amb la seva intervenció.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Antoni Rami i Alós):

El pressupost, la xifra total del pressupost, dels capítols 1 al 8, és de 120.247.475.425 pessetes, aquesta quantia apareix als articles 1 i 2 de la Llei de pressuposts, el capítol 9, en el pressupost de despeses, és de 473 milions de pessetes, apareix a l'article 1 de la Llei de pressuposts, i aquesta xifra, sumada, sona 120.720.475.425 pessetes. En el pressupost d'ingressos, del capítol 1 a 8 apareix en els articles 1 i 2 i suma 118.697.475.425 pessetes, i el capítol 9, que vostè el pot determinar veient l'article 18.3 que permet 1.550 milions de nou deute, més els 473 que apareixen com a capítol 9, donen 2.023 milions de pessetes, quantia que apareix al tom d'ingressos, al tom d'ingressos de l'estat numèric i que sumat dona exactament la mateixa quantitat que donava el pressupost de despeses tal i com havíem explicat abans. Per tant, la seva gran traca final ha estat, més que una traca, un pet.

Moltes gràcies.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició del nostre grup, té la paraula la seva portaveu, Sra. Maria Salom. Del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup, evidentment, no donarà el suport a aquesta esmena presentada pel Grup Socialista, però des del nostre escó comentàvem i deïem: "se'n recorden del Sr. Alfonso, quan deia en aquest parlament que les xifres no quadren?", cada any, cada any, cada any fan el mateix discurs, volen espantar, volen alarmar a les senyores i senyors diputats, volen espantar el conseller d'Hisenda dient-li que les xifres no li quadren, quan l'experiència ens demostra que, any rera any, sí, els pressuposts quadren, que les previsions d'ingressos es compleixen i que també ho fan així les previsions de despeses.

I per què ho deim?, ho deim perquè avui se'ns diu que els ingressos estan inflats, i clar, per poder saber si això és cert o no és cert, hem d'anar a mirar l'experiència, i si els darrers anys se'ns deia que els ingressos estaven inflats, nosaltres hem d'anar a mirar quines són les dades objectives que tenim per poder comprovar i saber si aquells ingressos que al seu any s'havien pressupostat, es compleixen o no. I en aquest sentit hem d'anar a mirar les dades del Tribunal de Comptes de l'any 95, que són les darreres que tenim, i allà, quan vostès deien aquí que no es complien les previsions d'ingressos que estaven inflats, allà, al Tribunal de Comptes l'any 95, se'ns diu que el nivell d'execució dels ingressos, era d'un 102%, és a dir, es complien les previsions d'ingressos.

Les despeses no es produeixen, que hi ha un baix nivell d'execució, 30%, 40%, 50%, dades que deim nosaltres, dades reals de finals del mes d'octubre, demostren que el nivell d'execució d'aquestes despeses, tant del capítol 6 d'inversions, com del capítol 7 de transferències de capital, el nivell d'execució d'aquestes despeses és d'un 85% respecte del pressupost del 97, és a dir que les previsions de despeses que any rera any tenen el pressupost del nostre govern es van produint. I a més a més hem de dir que aquestes xifres, aquest tant per cent de nivell d'execució dels pressuposts són una de les xifres més elevada si la comparem amb altres comunitats i amb les dades a nivell central. I a més a més, respecte de la globalitat total de les despeses, hi ha previst un grau d'execució d'un 91%, és a dir que les despeses que aquest govern contempla als seus pressuposts, a final d'any s'executen i que els ingressos que inicialment tenen prevists els pressuposts del Govern Balear, a final d'any es compleixen. Això vol dir que any rera any, a pesar que no els agradi, les xifres quadren, són correctes, els ingressos estan ben calculats i les despeses també estan ben calculades.

El nivell d'endeutament no el saben, nosaltres, des del Grup Popular, veim dades que consideram que són objectives, i si comparem el nivell d'endeutament que té la nostra comunitat autònoma amb el producte interior brut, ens resulta que tenim un 2'4%, representa un 2'4% l'endeutament de la nostra comunitat respecte del producte interior brut. Què vol dir aquest tant per cent?, aquest tant per cent, perquè sigui significatiu, l'hem de comparar amb altres dades, i si el comparem amb la resta de dades de les comunitats autònomes, resulta que aquest tant per cent és el més baix, amb la qual cosa, nosaltres sí que li podem dir que el nivell d'endeutament de la nostra comunitat està en uns tants per cents, en unes xifres bastant raonables.

Respecte del pacte per l'ocupació i a nivell de creació d'ocupació, podem dir que el Govern popular, el Govern del Sr. José María Aznar, ha aconseguit reduir el nombre d'aturats en unes 400.000 persones, són xifres que canten, xifres importants, conseqüència d'unes polítiques actives de creació de llocs de feina que s'impulsen des del Partit Popular. A nivell de Balears hi ha unes dades, que són objectives, unes dades de conjuntura econòmica, allà on es diu que la creació de llocs de feina a les Illes ha arribat enguany a cotes històriques, i les taxes d'atur han caigut fins als nivells més baixos de la darrera dècada. El creixement de l'ocupació puja fins a un 4,4%. Jo crec que aquestes són dades objectives que les senyores i els senyors diputats han de valorar a l'hora de criticar, a l'hora de valorar aquests pressuposts. Però és que hi ha més xifres del pressupost del Govern popular que presenta per l'any 98. Hi ha polítiques actives per facilitar la inserció professional dels aturats de llarga durada, hi ha xifres per facilitar la inserció dels joves, per promoure la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, per afavorir l'estabilitat i mantenir el creixement de l'ocupació, per reforçar el potencial humà en matèria d'investigació, ciència i tecnologia, i xifres per desenvolupar tota una sèrie de programes com telemàtic, Leonardo da Vinci, Media, Tempus, per valor de 3.497 milions de pessetes. 3.497 milions de pessetes tan sols a dins la Direcció General de Formació, pressupostat per al 1998, per la qual cosa des del Grup Parlamentari Popular estam satisfets que el nostre govern, el Govern balear, dediqui quantitats milionàries, milmilionàries a polítiques per intentar millorar la formació dels nostres treballadors, i polítiques per intentar que cada vegada hi hagi més nivell d'ocupació a la nostra comunitat i menys nivell d'atur.

"Truquets comptables", "prendre el pèl, en fi, tota una sèrie d'afirmacions que nosaltres des del Grup Popular, com és natural, no podem compartir. I a què ens hem de remetre? Doncs, hi ha una empresa, que es diu Standard (...), que és una de les empreses més importants que hi ha al món d'estudi, d'anàlisi d'empreses públiques, d'administracions públiques, allà on d'una manera objectiva s'analitzen, es valoren, es donen una sèrie de conclusions sobre els estats comptables i financers de les distintes administracions. És una empresa de reconegut prestigi i de solvència, i diu respecte dels comptes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que tenim una sòlida situació financera, que s'ha duit a terme una actuació pressupostària ferma, que hi ha un adequat nivell d'infraestructures bàsiques, i que les Illes Balears tenim unes perspectives d'evolució estables. Jo crec que aquestes quatre afirmacions fetes per una empresa de solvència com és Standard & (...), crec que desacrediten moltes de les afirmacions que s'han fet aquí, i fan que el nostre grup, el Grup Popular, valori positivament, molt positivament el pressupost que hi ha previst per a l'any 1998, que milloram, es veu d'una manera clara que s'ha millorat el sistema de finançació de la nostra comunitat autònoma, que cada vegada que pressupostam un exercici més, últimament anam incrementant les cotes d'autogovern, i enguany s'inclouen les competències en matèria educativa, competències que estan ben valorades, que els ciutadans poden estar tranquils que el Govern popular ha duit a terme una bona gestió amb el Govern de Madrid, que les competències estan ben valorades, que els doblers són suficients per garantir un ensenyament de qualitat a la nostra comunitat autònoma.

I per això, Sr. President, senyores i senyors diputats, el nostre grup, el Grup Parlamentari Popular, rebutjarà aquestes esmenes a la totalitat, i votarà favorablement les quantitats globals d'aquest pressupost. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Conclòs el debat de les esmenes a la totalitat, passam a votar-les conjuntament, ja que totes elles sol·liciten la devolució del Projecte de llei de pressuposts. Per tant,

Senyores i senyors diputats que votin a favor de les esmenes a la totalitat presentades, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Vots en contra, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

Abstencions?

Vots a favor, 27; en contra, 30. Per tant, queden rebutjades les esmenes a la totalitat.

A continuació es passarà a votar les quantitats globals del pressupost, i votarem separadament les quantitats globals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, les de les societats públiques i els ens de dret públic.

Senyores i senyors diputats que votin a favor de la quantitat global del pressupost de la Comunitat Autònoma i de les seves entitats autònomes per a l'exercici de 1998, per un import de 120.720.475.425 pessetes, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, 27; cap abstenció. Queda aprovada la quantitat global, que es fixa en 120.720.475.425 pessetes.

Es passa a la votació de les quantitats globals de les societats públiques de la Comunitat Autònoma, els estats de despeses i ingressos de les quals s'eleven a 1.860.451.000 pessetes.

Vots a favor, es volen posar drets? Poden seure.

Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, 27; cap abstenció. En conseqüència, queda fixada la quantitat global de les societats públiques de la Comunitat Autònoma en 1.860.451.000 pessetes.

Es passa a la votació de les quantitats globals dels ens de dret públic de la Comunitat Autònoma, els estats de despeses i ingressos dels quals s'eleven a 19.468.498.587 pessetes.

Vots a favor, es volen posar drets? Poden seure, gràcies.

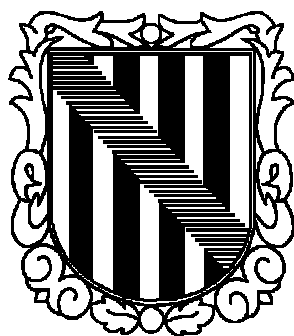
Vots en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Vots a favor, 30; en contra, 27; cap abstenció. En conseqüència, queda fixada la quantitat global dels ens de dret públic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en 19.468.498.587 pessetes.

I no havent-hi més assumptes que tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

**DIARI DE
SESSIONS**

DEL

PARLAMENT

DE LES

**ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma